

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Седми дан рада
22. мај 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Ђорђе Милићевић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Пете седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 75 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 84 народна посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да за тражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника Народне скупштине Републике Србије?

Реч има народни посланик Јован Јовановић.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Након прошлонедељног Самита ЕУ – Западни Балкан, и поред донекле охрабрујућих дипломатских формулација, постало је јасно да европска перспектива читавог региона, па самим тим и Србије, није толико блиска. Иако је председница Владе изразила задовољство што је Западни Балкан у фокусу ЕУ, сама атмосфера на Самиту, као и завршна конференција за медије европских челника, председника Европског савета Доналда Туска и председника Европске комисије Жана Клода Јункера, показала је да није баш тако. Чак и на тој конференцији се, много више него о Западном Балкану, причало о горућим светским питањима попут повлачења САД из нуклеарног

споразума са Ираном или нарушавања слободне трговине, такође од стране САД.

Имајући у виду да је после овог самита, односно после јасних изјава челника две најважније државе Европске уније, Немачке и Француске, пошто је Велика Британија на излазним вратима, као и из текста завршне декларације јасно да Косово није главна препрека ка ЕУ, као што је то поновио председник Вучић јуче у Бакуу, постављам питање председници Владе – које ће конкретне мере и у којим роковима предузети Влада како би отклонила бројне недостатке у области владавине права, борбе против корупције, слободе медија и у другим областима које истичу европски званичници? Или ће можда Влада, после непуних годину дана, одустати од стратешког приоритета, чланства у ЕУ, које је садржано на самом почетку програма те владе, као што су о томе већ почели да извештавају неки угледни европски медији?

Уместо фокусирања на такве политике, председница Брнабић је у Софији наставила да ставља нагласак на процес дигитализације, уз најзначајнију улогу ИТ сектора, као неку врсту универзалног лека за све наше проблеме, истичући да је то кључ развоја. Она, међутим, занемарује услове у којима се уводи дигитализација, као и да нагли развој домаће ИТ индустрије није узрокован повољним окружењем, већ ниском ценом наше радне снаге на светском ИТ тржишту и могућношћу да се таква радна снага ангажује индиректно радом из Србије.

Прва и основна препрека даљем развоју ИТ сектора јесте несмањена тенденција напуштања земље од стране домаћих ИТ стручњака. Стога је потребна нова пореска политика према ИТ сектору, која би се сводила на максималне олакшице за сектор едукације, производње и развоја, сектор хардвера и сектор електронских комуникација, те је моје питање премијерки – да ли и када Влада намерава да примени такве политике?

Следеће питање упућујем такође председници Владе – упутио бих га и министру финансија, али министра тренутно немамо и премијерка је преузела његове дужности – да ли и које системско решење за пензије намерава да уведе Влада с обзиром на чињеницу да је ММФ то тражио?

Иако се у медијима појавила информација да је ММФ предложио да се укине Закон о привременом уређивању начина исплата пензија, познајући начин рада ове организације, сумњам да је то експлицитно тражено јер ту организацију занимају само коначни резултати, а то је пре свега стабилност јавних финансија. Та стабилност би озбиљно могла да буде нарушена уколико би суд у Стразбуру пресудио у корист оштећених пензионера. Процењује се да би у том случају за сваку годину важења овог закона Србија морала оштећенима да исплати око двеста милиона евра.

Поред тога, на ову тобожњу сугестију ММФ-а опречно су реаговали председник Србије и председница Владе. Председник је изјавио да се увек залаже за заштиту најсиромашнијих, а да би усвајањем овог предлога ММФ-

а биле драстично повећане пензије људи који имају износ већи од 50.000 динара. Наравно, поставља се питање како би права најсиромашнијих пензионера била угрожена тиме што би биле подигнуте пензије бољестојећим пензионерима, осим ако није циљ подилажење најнижим инстинктима. Уосталом, Закон о пензијама дискриминише грађане који су током свог радног стажа уплаћивали веће доприносе и због тога имају пензије веће од просечних. Овим је послата погрешна порука свима онима који дају највећи допринос развоју друштва.

Истовремено када и председник, председница Владе је изјавила да би укидање поменутог закона значило да би се за 80% пензионера смањиле пензије. Постављам питање председници Владе – како је дошла до оваквог закључка, односно на основу које рачунице? Да ли то значи да мисли да би укидањем Закона о пензијама била укинута и повећања која су учињена у међувремену? Ако је тако, онда није упозната с тим да су пензије повећане на основу Закона о буџетском систему, чије укидање нико не тражи, па ни ММФ.

Забрињава, такође, изјава премијерке да су се пензије претходно усклађивале двогодишње, а заправо су се усклађивале два пута годишње са стопом раста потрошачких цена и растом БДП-а. У најмању руку, узнемиравајуће је уколико председник Владе не зна детаље једне од кључних економских политика, посебно имајући у виду да је у два од три случаја повећања и сама била чланица Владе.

Следећа два питања су преформулисана питања која сам поставио 24. априла, а на која нисам добио одговор.

Наиме, у питању министру спољних послова Ивици Дачићу поменуо сам да је министарство на чијем је челу, односно да је Амбасада у Мадриду прошле године неовлашћено користила вишеструко награђивани документарни филм „Мирослављево јеванђеље“ поводом прославе Дана државности. Да ствар буде гора, и поред бројних доказа, Министарство је негирало тај чин, због чега ће држава, тј. ми грађани, вероватно морати да плати огромну одштету аутору.

Стога питам министар Дачића – шта намерава да учини по питању драстичног кршења ауторских права у овом случају, као и спречавања таквих случајева убудуће, на које се посебно негативно гледа у западним земљама, а самим тим и даљег нарушавања угледа наше земље непримерним понашањем ДКП-а? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовановићу.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Хвала.

Моје прво питање, релативно кратко (имам само два питања јер мислим да не треба да претрпавамо, у нади да ћемо добити одговоре), иде на адресу Министарства одбране и министра Вулина и тиче се онога што је јуче потврдио господин Стефановић овде у Парламенту у одговору на моје

питање, да је било прелета беспилотних летелица изнад територије Србије у другој половини марта ове године. Али права, званична адреса, мериторна адреса за ту тему и одговор на то питање јесте ипак Министарство одбране.

Дакле, моје питање за Министарство одбране и господина Вулина гласи – да ли је, званично, било прелета беспилотним летелицама преко територије Србије, када, колико? Да ли су оне биле у извиђачкој мисији или су можда носиле, ако постоје сазнања, оружје, тј. да ли је постојала могућност дејства, пошто знамо да се често делује против терориста или по циљевима на земљи тим беспилотним летелицама, да ли је било само снимање терена? Да ли је упућен неки демарш, и коме? Да ли се зна чије су биле летелице? Да ли су предузете било какве мере или реакција од стране надлежног министарства?

Немам ништа против тога да се министри изјашњавају о другим питањима, од регионалне политике до спољне политике, евроинтеграција, али, ипак, ово је основна делатност тог ресора и зато своје питање упућујем управо на ту адресу.

Друго питање иде на адресу председнице Владе и Министарства спољних послова и тиче се једне, рекао бих, болне теме, те је ово моје претходно питање и овај случај или инцидент с овим беспилотним летелицама и одсуство наше реакције поводом тога само једна илустрација. Неколико пута сам питао Министарство спољних послова да ли је било координације са шпанском владом поводом овог софијског самита. Очигледно да није било, јер да је било, не бисмо наступили тако како смо наступили, док је Шпанија фактички бојкотовала.

Моје питање сада за председницу Владе и министра спољних послова јесте, кажем, још деликатније и тиче се тога да ли уопште има координације, у вези са спољном политиком ове земље, са председником Републике с обзиром на то да ставови и интервјуи, јавно изнети ставови председника Републике, које он континуирано износи у последње време, делују, звуче као да су у нескладу с оним што је званично прокламована политика Владе и председнице Владе и министра спољних послова, коју су они више пута и у овом парламенту износили. Дакле, да ли је и даље то платформа државе Србије, да се не признаје независност Косова и да се не чине никакви уступци на том путу, или је платформа у међувремену промењена? Ако је промењена, онда је ово место на којем о томе треба да се разговара.

Хоћу да кажем да низ изјава, без обзира на то да ли су оне можда дате тактички и не знам са којим циљем, са највише адресе у Републици Србији као да сугеришу спремност не више само на компромисе и уступке, него практично на све оно што би представљало напуштање и дерогирање позиције државе Србије по питању Косова и Метохије. Како другачије разумети изјаве како су сви већ упропастили Косово, како није он крив, односно председник, што је кнез Лазар изгубио Косовску битку, помињање 1999. године, 2004, 2008. и свих других датума, што се не може схватити

другачије сем као нека врста прања руку или припреме терена за потпуну и коначну капитулацију по том питању?

О свему се може разговарати, нема табу тема, али ово је место на којем ти разговори треба да се воде, а не да читамо између редова или у интервјуима председника Републике. Ми знамо какви су фактички односи снага али, формално гледано, спољну политику ове земље воде Влада и Министарство спољних послова, наравно, уз координацију са председником Републике. Моје је питање, дакле понављам га и завршавам тиме – да ли та координација постоји или је дошло до неког размимоилажења?

Кажем, ми знамо ко коси а ко воду носи, знамо чија је ту последња и главна реч, али, формално гледано, председник предлаже мандатара за председника Владе, ова скупштина бира Владу, укључујући министра спољних послова и премијера. У том смислу, волео бих да, без обзира на то што знамо какви су фактички односи моћи, чујемо од председнице Владе и министра спољних послова како по том питању стоје ствари и да ли има диспропорције у спољној политици коју воде Влада и председник Републике. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Вукадиновићу.

Реч има народни посланик Ана Стевановић.

Изволите.

АНА СТЕВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Моје прво питање је за господина Братислава Гашића, директора БИА – због чега БИА одуговлачи са безбедносном провером господина Родољуба Шабића, Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, и не издаје му безбедносни сертификат?

Подаци из кривичних поступака који носе ознаку „строго поверљиво“, укључујући и оне који се воде против највиших државних функционера, у овом тренутку налазе се ван домашаја Повереника за информације од јавног значаја а самим тим и заинтересоване јавности. Да ли ће ово бити случај, зависи искључиво од БИА, која из непознатих разлога одуговлачи са безбедносном провером Повереника Родољуба Шабића, онемогућавајући му да добије безбедносни сертификат. Одсуство сертификата могло би да има за последицу немогућност Повереника да поступа у недефинисаном, немалом броју информација из различитих кривичних поступака.

Кршење закона, а поготово безразложно одуговлачење поступка безбедносне провере и његово ничим образложено пролонгирање има за последицу то да Повереник, будући да му је важност сертификата који је имао у међувремену истекла, остао без сертификата који му је неопходан за приступ неким од докумената, односно за обављање неких од најделикатнијих задатака из његове надлежности.

Због свега наведеног, понављам своје питање упућено директору БИА господину Гашићу, да нам понуди објашњење и конкретан разлог кашњења

издавања безбедносног сертификата господину Шабићу, који му је неопходан за даљи несметани рад.

Своје друго питање упућујем председници Владе Републике Србије госпођи Ани Брнабић и председнику Републике Србије Александру Вучићу. Питање које ћу поставити тиче се 1.700.000 људи у нашој земљи који су завршили радни век и поштено стекли право на пензију. Више од три и по године прошло је од доношења закона о отимању плата и пензија. Овим законом актуелна влада умањила је пензије веће од 25.000 динара, чиме је отела од око 700.000 пензионера, њих 40%, у просеку 10% пензије. И, исто толико отела је од лекара, медицинских сестара, наставника и полицајаца. За три и по године, колико је на снази овај закон, Влада је сваком пензионеру са пензијом од 40.000 динара отела више од 1.000 евра, а пензионерима са 45.000 динара више од 1.500 евра. Ово су пензионери чије су пензије мање од просечне плате у Србији.

Савез пензионера Србије, између осталог, захтева потпуну ликвидацију овог закона, односно његово повлачење, јер је то, како кажу, једино правно одрживо, а све друго што се предлаже није валидно и правно је дискутабилно. Смањење пензија такође је неморално и противуставно, јер су пензије имовина и стечено право. „Доста је било“ се од првог дана бори против отимања пензија.

Председница Владе госпођа Брнабић и председник Александар Вучић претходне недеље су изнели мишљење да би дошло до смањења пензија за 80% становништва ако би се укинуо Закон о привременом смањењу пензија. Постављамо им питање, да објасне које су то, по њиховом мишљењу, сметње да се пензије врате на старо. Да ли ће и када ће Влада Републике Србије Народној скупштини упутити предлог закона којим би се окончало наводно привремено умањење плата и пензија, за које је обећано из Владе да ће трајати до 2017. године? Као што видимо, шест месеци не дешава се апсолутно ништа.

Сваки од 1.700.000 пензионера у Србији за последње три и по године Влади је дао око 45.000 динара. Али, будући да пензије нису смањиване онима који месечно примају мање од 25.000 динара, сав терет су поднели заправо они са највишим пензијама, што значи да је сваком од њих одузет далеко већи износ. Подсећамо да пензије нису социјална категорија, пензије су имовина стечена вишедеценијским радом и та имовина је неотуђива. Ако држава хоће да помаже пензионерима са малим примањима, нека то уради кроз давање социјалне помоћи или пак кроз универзалну социјалну заштиту, за коју се ми, између осталог, залажемо. Не може се укидањем права једнима давати право другима.

Осим што је ово класична дискриминација, иначе забрањена чланом 21. Устава Републике Србије, ово је и чист популизам и са тиме коначно треба да престанемо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Татјана Мацура.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем, председавајући.

Морам да информишем министра здравља да у Батајници такође прелива као на Славији. Наиме, Батајница је приградско насеље у којем живи око 48.000 људи и припада општини Земун. И сама би, по броју становника који има, могла да буде општина, међутим, она то није. У једном таквом насељу, у којем живи 48.000 Батајничана према попису из 2011. године, не постоји дом здравља, не постоји амбуланта, већ постоји само Здравствена станица.

Од када знам за себе, пошто сам рођена у Батајници, испред Здравствене станице прелива септичка јама. Дакле, моја мама је мене за руку водила преко импровизованих скела до педијатрије у Здравственој станици. Данас и моја генерација води своју децу исто тако за руку до педијатра.

Мање-више све странке које су данас присутне у Народној скупштини Републике Србије биле су на власти у Општини Земун и нема тог представника Општине који није у неком моменту обећао да ће се овај комунални и инфраструктурни проблем решити. До данас, погађате, тај се проблем није решио. Од свега су остала само празна обећања, сликање и фотографисање испред Здравствене станице, то је било и у последњој кампањи за београдске изборе, али, нажалост, овај проблем није решен.

Имајући у виду да смо у експозеу из 2016. године од тадашњег председника Владе Александра Вучића чули да из буџета за здравство нестаје једна милијарда евра, питам вас – да ли постоји било какво предвиђање да ће се нека средства из буџета за здравство у неком наредном периоду одвојити не само како би се решио комунални проблем испред Здравствене станице већ и како би се проширио број услуга за Батајничане?

Питање за министра унутрашњих послова. Пре извесног времена контактирала ме је прилично млада мајка четворо деце, која живи у Пожаревцу и има проблема са насиљем у породици. Наиме, она се сусреће са ситуацијом у којој представници локалне полицијске станице занемарују или прихватају здраво за готово њене захтеве да јој се помогне. Њен некадашњи партнер је недавно изашао из затвора и има забрану приласка не само њој већ и њеној деци. Последњи допис упутила је Полицијској станици пре само неколико дана, 18. маја, када је у усменом контакту са полицијским службеницима добила информацију да не могу да јој помогну јер он ништа конкретно није урадио. Замолићу министра унутрашњих послова да испита детаљно ову ситуацију (преко скупштинских служби ћу послати податке о госпођи, о којој данас не желим јавно да износим податке из простог разлога што је у питању њена лична безбедност), да детаљно провери ову ситуацију и да полицијске службенике који игноришу овакве захтеве санкционише, а да госпођу и њену децу узме у додатну заштиту.

Следеће питање упућујем такође министру здравља. Сигурна сам да је из медија упућен у случај докторке Данијеле Симић, која ради у Дому

здравља у Деспотовцу. Подсетићу да је она недавно изашла у јавност са подацима да је изгубила право на специјализацију, да је као првопласирана са 60 поена више него што је имала другопласирана ипак била скрајнута са те листе и да је место додељено братаници једног високог функционера ПУПС-а, тачније потпредседника ПУПС-а, уместо њој. Она данас трпи тортуру и омаловажавање од стране директора Дома здравља, који, између осталог, није ни квалификован да обавља ову дужност.

Подсетићу вас само накратко и на директора Дома здравља у општини Палилула, који такође нема потребне квалификације, или бар никада није доказао и јавности никад није пружио на увид када и где је завршио медицински факултет и специјализацију, а на исти начин се понаша према запосленима у Дому здравља на Палилули.

Молим министра здравља да упути комисију у Дом здравља Деспотовац како би се ревидирао случај докторке Данијеле Симић и на адекватан начин поново рангирала сви запослени који имају право на специјализацију. Уколико се испостави да је поменути директор Дома здравља Дејан Милошевић направио свесно пропуст, замолићемо, да не кажем захтеваћемо од министра здравља да га смени.

Из земље нам одлазе најбољи само зато што њихова места заузимају најгори. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Постављам питање премијерки Ани Брнабић и министру културе и информисања господину Владану Вукосављевићу, везано за гашење сигнала новосадске К9 телевизије, јер је „Емисиона техника и везе“ 18. маја искључила сигнал тој телевизији због наводног дуга.

Премијерка је 17. априла ове године на конференцији за медије поводом извештаја Европске комисије рекла да јој није најјасније и да не разуме тачно који су то проблеми у Србији који се тичу слободе медија. Питам – да ли јој је сада можда мало јасније, када једна госпођа штрајкује глађу, госпођа Маја Павловић са Телевизије К9 из Новог Сада, да ли јој је јасније шта значе економски притисци на медије, којима су изложени сви они медији који нису у служби владајућег режима и који професионално, одговорно и објективно извештавају грађане Републике Србије?

Дужи низ година уназад имамо одмазду над медијима који нису у служби власти и режима, па имате примере контрола у „Јужним вестима“, „Врањским новинама“, ево сада и Канала 9, али кључни проблем је начин финансирања и нетранспарентно финансирање медија који су блиски режиму. Тако имате пример Телевизије Краљево, која је из краљевачког буџета добила девет милиона динара, а друге две локалне телевизије су добиле по 100.000 динара. Те друге две нису у служби режима. Постављам питање министру и премијерки о начину спровођења конкурса и начину

трошења пара свих грађана Републике Србије за медије, које очито ова власт дели на подобне и неподобне.

То о чему говорим се врло јасно види, можете прочитати у извештају Европске комисије. Ту стоји да није остварен никакав напредак у слободи изражавања, да правни оквир Србије мора да обезбеди већу транспарентност власништва и финансирања медија. Затим, да политички и економски утицај на медије и даље представља разлог за забринутост. Српске власти треба да осигурају да се неформални притисак на уређивачку политику не врши преко расподеле средстава за оглашавање укључујући оно из јавних компанија, као и преко пројектног суфинансирања из локалних буџета.

Дакле, цела држава, министарства, јавна предузећа, градови и општине у Србији финансирају медије који су у служби режима да шире њихову пропаганду, а не да објективно и професионално информишу грађане Србије, онако како је то предвиђено и Уставом Републике Србије.

Морам да поменем и Телевизију Трстеник, такође, попут Краљева, још један пример, где је прошле године из локалног буџета од укупно једанаест милиона опредељених за медије једној телевизији дато девет милиона, остали или нису добили ништа или су добили неке смешне износе, зато што је и та телевизија у функцији ширења пропаганде режима, али не у интересу грађана који је плаћају.

Дакле, и ту телевизију и све остале медије плаћају грађани Републике Србије. Стога постављам питање министру културе и информисања и тражим писани одговор и извештај о свим спроведеним конкурсима у 2017. години, ко је добио и колике износе, по којим критеријумима, ко је одбијен, који медији су одбијени и нису добили новац и зашто, из којих разлога и по којим критеријумима они нису добили а ови други јесу.

Такође, постављам питање премијерки Ани Брнабић – која су јавна предузећа, државне агенције и министарства платила рекламирање у медијима у 2017. години и колико је то средстава? У којим медијима и на којим телевизијама су се рекламирали министарства, државне агенције и јавна предузећа током 2017. године?

Треће питање постављам такође министру Вукосављевићу. Тражим да ми достави информацију о трошењу средстава у Београду, и то посебно колико је досад особа са инвалидитетом обучено у редакцији новина „24 сата“ а колико их је запослено, и колико је основало своје медије, будући да су то навели као основни критеријум за доделу средстава и добили су пет милиона динара. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Прво питање упућујем председнику Републике Србије Александру Вучићу – да ли ће да одржи обећање дато новинарима сада у Софији, на

самиту, да ће предводити Параду поноса, односно геј парад у септембру у Србији? Како је могуће да се одржавање парада не забрањује, а „Сверодитељски протест“ се забрањује?

Да ли планирате да у Србији легализујете геј бракове, као што се то већ догађа у земљама у окружењу? И да ли планирате да им омогућите да усвајају децу? Јер, заиста, у том случају не треба да вас плаши све већи страх родитеља од одузимања деце нити онолика бројност и посећеност забрањеног скупа.

Друго питање је за Владу Републике Србије – када ћете из скупштинске процедуре повући погубан закон о несталим бебама упућен Скупштини 8. марта? Због чега нико – понављам, нико – није примио родитеље нити изашао пред њих прошле недеље када су родитељи који сумњају да су им бебе украдене на рођењу протестовали испред Владе Републике Србије у Немањиној? Они су више пута долазили овде у Дом Народне скупштине, увек су били примљени и то од више посланичких група, и саслушани.

Трећи питање је за министре просвете, здравства и рада – на који начин ћете решити неадекватну примену репресивног закона о обавезној вакцинацији, који забрањује упис деце у образовни систем уколико нису вакцинисана и уводи репресивне мере према родитељима и новчане казне? Да ли родитељи имају право да на увид добију порекло и састав вакцине која се убризгава њиховој деци? Да ли је министар здравља одржао обећање дато у овом високом дому да ће сачувати „Торлак“ и да ће се вакцине за нашу децу производити у Србији?

Следеће питање је за директора Центра за социјални рад у Нишу – због чега више од пет година не можете да решите случај насилног оца, који је у међувремену добио још једно дете? Дакле, имамо две мајке и два детета, а једног насилног оца, који је изгледа заштићен од радника у Центру за социјални рад јер се хвали да има везу и прети старатељством, док радници у Центру за социјални рад овим мајкама прете хранитељском породицом. Да ли сте упознати с тим да су оштећене мајке своју причу изнеле у јавност, и сутра ће бити емитована на националној фреквенцији, у емисији „Живот прича“? Да ли је то једини начин да родитељи решавају своје проблеме, притиском јавности?

Питање за Повереника за заштиту равноправности. Члану Политичког савета Двери Владимиру Димитријевићу проследили сте тужбу због промовисања искључиво породичног модела друштва, што је названо говором мржње. Да ли сматрате да слободан човек у Србији има право да изнесе свој став уколико никога не вређа? Да ли имате намеру да уведете вербални деликт у Србији и тоталитарну идеологију хомосексуализма?

Што се тиче Српског покрета Двери и председника Политичког савета Владимира Димитријевића, коме је тужба уручена, нама служи на част што је он прогоњен јер брани породицу као највећу вредност. Уз њега су због

својих јавно и јасно изнетих ставова дошли на удар домаћих ЛГБТ лобија, после митрополита Амфилохија, и проф. др Милан Брдар, сајт „Србин инфо“, др Миша Ђурковић, проф. др Бранислав Ристивојевић, министар без портфеља у Влади Србије Ненад Поповић.

Дакле, Владимиру Димитријевићу је преко Поверенице за заштиту равноправности достављена тужба Удружења „Да се зна“, које тврди да је својим текстом угрозио родну равноправност, маргинализовао трансродне особе и пропагирао породицу као једину вредност. Постављамо питање – да ли се то поново уводи вербални деликт као кривично дело и да ли се у овој земљи на мала врата уводи забрана слободе говора?

Оштро се противимо оваквим тужбама и притисцима с обзиром на то да је проф. др Владимир Димитријевић само изнео свој став, који притом не садржи говор мржње према било коме и заиста нема никаквог основа да он буде правно гоњен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Гроздана Банац.

ГРОЗДАНА БАНАЦ: Хвала, господине председавајући.

Имам два питања за госпођу Јоргованку Табаковић, гувернера НБС. Желим да је питам ко над банкама има контролу, ко надзире њихов рад, на који начин банке послују. Да ли је могуће да банке не штите своје комитенте, да не дају никаква обавештења; да обмањују грађане тако што им пошаљу поруке да имају средства на располагању, а када грађани дођу немају их на располагању, и да они после тога неће ни да разговарају?

Најлепше молим да ми се под хитно одговори ко контролише, да ли се реално на терену врши контрола, не само по извештајима, већ ко контролише, ко има надлежност. Да ме обавести, дакле, госпођа Јоргованка Табаковић.

Друго питање везано је за извршитеље. То је питање за госпођу Нелу Кубуровић. Пошто је она министар правде, мене интересује да ли су ти судски извршитељи држава у држави и да ли они сматрају да имају сву власт на овом свету, не само у овој земљи. Да ли је могуће да судски извршитељи не полажу депозит, што су дужни по закону; не примењују закон, законске прописе, које су обавезни да примењују, већ раде по свом нахођењу отимајући од грађана и не полажући никоме рачуне? Молим госпођу Нелу Кубуровић, као министарку за правосуђе, министарку правде, да са надлежним органима изврши реални увид на терену, као и госпођа народни гувернер Народне банке Србије.

Да ли је могуће да извршитељи, без судског депозита (који су по закону дужни да положе), не достављају повериоцима ни судске потврде, које су дужни да доставе за сваког извршног повериоца? Они те потврде једноставно не достављају. Они раде по свом нахођењу, блокирају људима сав износ, где год имају увида. На који начин имају увид? То је злоупотреба података, јер им банке достављају податке о грађанима које поседују.

Најлепше молим да ме обавесте о овоме. И да ли и колико народни посланик, као трибун, који је положио заклетву, може да даје сугестије и примедбе оваквим органима? Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има посланик Александар Шешељ.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Упућујем посланичко питање председнику Републике Србије Александру Вучићу и председнику Владе Ани Брнабић – када ће Република Србија да прекине преговоре са Европском унијом о прикључењу Србије Европској унији будући да нам је јасно стављено до знања да је једини услов који Србија на том путу треба да испуни признање једнострано проглашене независности Косова? То треба да буде довољно да нам стави до знања да ЕУ жели Србију само као понижену државу, која се одрекла дела своје територије. Треба да нам буде јасно да је ово крај тих преговора са ЕУ, који трају, у разним форматима, већ осамнаест година.

Илузорно је да се уопште расправља о тој могућности да се једна држава одрекне дела своје територије зарад чланства у било којој међународној организацији, поготову што је та организација, тј. ЕУ, у фази декаденције и питање је колико ће опстати у будућности. Никада се у историји једна држава није одрекла своје територије зарад неке једнократне политичке користи, нити је разменила своју територију и дала своје за своје, како се каже у поруци Светог архијерејског сабора СПЦ.

Ми не треба више да се заваљамо, цаба сви Ханови, Мекалистери и Јункери који долазе у Београд и хвале наше реформе и напредовање у отварању поглавља; то су само бирократе, које никада нико није изабрао, који неће сачекати ни 2020. годину а не било који други датум који је про форме одређен, када би Србија могла да се прикључи ЕУ. Нама треба да буде јасно из оног што је рекао француски председник Макрон, а то је – Европска унија се више неће ширити, Европска унија ће се само реформисати изнутра. Уопште се о прикључењу више не прича. И на недавном самиту у Софији говорило се само о суседским односима између региона Западног Балкана и ЕУ.

Бирократе се јављају и кажу, као што је то јуче урадио Едуард Кукан, председник Одбора Европског парламента за сарадњу са Србијом, како није само ово што Макрон прича политика ЕУ. А Куканова јесте? Вероватно је Кукан поузданији да нам каже нешто о нашем приступању, него што је то други најмоћнији лидер ЕУ, француски председник.

Друго питање јесте... Будући да је Министарству спољних послова требало шест месеци да одговори на питање из октобра прошле године, везано за давање дипломатског статуса Руско-српском хуманитарном центру у Нишу, очигледно то министарство није у координацији са остатком Владе јер им је требало шест месеци да закључе како нису надлежни да дају дипломатски статус и упућују на Министарство унутрашњих послова.

У светлу унапређења односа Републике Србије и Руске Федерације и топлог и срдечног пријема српског председника током инаугурације

Владимира Путина и Параде победе, мени није јасно зашто је проблем да се додели дипломатски статус људима који су нам помагали у време највећих катастрофа, као што је било током поплава, и на тај начин се бар покаже поштовање и захвалност. Ако већ могу припадници НАТО-а да буду ослобођени свих дажбина и намета и да користе дипломатски имунитет у Републици Србији, зашто би то онда био проблем за Русе?

Недавно је Покрајинска влада одбила, и Покрајинска скупштина, иницијативу Српске радикалне странке за формирање једног таквог центра на територији Војводине, за коју је СРС прикупила више од 30.000 потписа. А чујемо најаве да ће се такав центар формирати на територији Војводине у сарадњи са Хрватима, тј. са Хрватском. Зашто је то потребно, а Руско-српски хуманитарни центар је вишак?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милетић Михајловић.

МИЛЕТИЋ МИХАЈЛОВИЋ: Поштовани потпредседниче, поштоване колеге посланици, желео бих да поставим питања министру задуженом за туризам, господину Расиму Љајићу. Питања се односе на развој бањског туризма у Србији и перспективу наших бања.

Србија је позната као земља са хиљаду извора здравља, односно хиљаду извора лековитих термоминералних вода, које су основа за развој бањског туризма. По броју лековитих извора спадамо у најбогатије земље Европе, а имамо и једини гејзер у континенталном делу Европе – у Сијаринској бањи. Преко педесет наших бања, почев од Врњачке, која је најразвијенији бањски центар и остварује око пола милиона ноћења годишње, преко Сокобање, Буковичке, Пролом, Селтерс, Јунаковић, Сијаринске, Бање Врујци, Горње Трепче, Врдника, Кањиже, Врањске, Бујановачке, Рибарске, Луковске, Бање Ждрело код Петровца на Млави (која је на моје задовољство позитиван пример развоја) и других, велика су развојна шанса за туризам Србије. Три наше бање имају најтоплије минералне воде у Европи, то су Врањска, Луковска и Сијаринска, чије топле воде, нажалост, отичу у реке.

У бањама Србије је 2017. године боравило преко 500.000 туриста, који су остварили око 2.200.000 ноћења, од чега преко 90% од домаћих туриста. Број туриста, пре свега домаћих, у бањама расте, што је резултат увођења поклон ваучера, али је чињеница да од бања можемо очекивати и много више, а то је да својом опремљеношћу и садржајима привуку још више страних туриста. Зато се у њих мора уложити много више. Требало би следити примере других континенталних земаља, као што су Мађарска или Чешка, које су се афирмисале преко једне или само пар бања, које су данас светски познате, као што су, на пример, Карлове Вари у Чешкој.

Наше бање се морају још боље инфраструктурно и садржајно опремити. Неке су током последњих двадесетак година од традиционално добрих дестинација постале једва видљиве; смештајни капацитети

пропадају, тако да не могу да привуку туристе. Дакле, неопходне су нове инвестиције и нове идеје за валоризацију изузетно вредних природних потенцијала у бањама и минералних вода и минералног блата и гасова.

Србија јесте транзитна земља и туризам градова, пре свега Београда, јесте приоритетан, али сматрамо да оволико природно богатство које лежи у бањама не сме бити занемарено. Напротив, Србија као континентална туристичка дестинација треба да бањском, односно здравственом и рекреативном туризму, који је веома тражен на европском туристичком тржишту, посвети још већу, ако не и приоритетну, пажњу. Уз развој пољопривреде, пре свега органске производње, уз унапређење здраве животне средине и природних лепота које имамо, туризам, а свакако и бањски туризам, имаће значајно место у развоју Србије.

Стратегијом развоја туризма предвиђа се даљи развој здравственог, односно бањског туризма. Зато, у вези са даљом судбином нашег здравственог туризма, желим да питам министра Љајића – шта Министарство планира да учини на плану реафирмације бањског туризма и развоја бања? Да ли се планирају улагања и у које бањске центре? Да ли постоје заинтересовани домаћи и страни инвеститори за улагање у наше бање, за које бање су заинтересовани и за коју врсту улагања? Да ли ресорно министарство планира неке развојне мере којима се бањски туризам у Србији може унапредити и много више и потпуније искористити изузетно вредан природни потенцијал којим наше бање располажу?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, прво питање је везано за Мирослава Алексића. Наиме, питам Министарство пољопривреде – да ли је Мирослав Алексић, док је био председник Општине Трстеник, у сазнању за планирану трасу Моравског коридора, куповао на планираној траси пољопривредно земљиште, садио вишегодишње биљке, да би сада, када се буде градио Моравски коридор, скупо наплатио јефтино купљено земљиште?

Друго питање, Мирослав Алексић, такође, који је од Вука Јеремића видео да је лепо имати супругу која уређује Дневник и информативне програме. Да ли је тачно да његова супруга ради на Телевизији Трстеник и да Телевизија Трстеник, без обзира на његов непотизам јер је запослена у његово време, без обзира на партократију јер је члан његове партије, без обзира на то што је везана за аферу, везано за Фонд за унапређење људских ресурса, где је од Динкића добијено 55.000.000 динара, који су утрошени за кошење траве у фебруару... Да ли је тачно да она ради на Телевизији Трстеник и да ју је он запослио у време док је био председник Општине, с обзиром на то да он, по питању медија, говори како медији треба да буду слободни? То је живи доказ да политички активисти, па чак и брачни другови високорангираних политичара, раде, односно запослени су у време њиховог

владања у медијима, попут њега, попут Наташе Јеремић, односно попут Оље Ковачевић чији је супруг лидер опозиционе партије.

Надаље, постављам питање Влади Републике Србије – да ли је тачно да је за време власти Демократске странке Демократска странка планирала, заједно са Борисом Тадићем и Вуком Јеремићем, да доврши оно што је НАТО започео? Да будем што прецизнији, питам да ли је тачно да је Демократска странка, односно да је Саша Драгин, верни пријатељ Бориса Тадића и Вука Јеремића, увезао од 10. августа до 23. септембра 2009. године, само да будем прецизан, 2.982.504 килограма минералног ђубрива са повећаном концентрацијом радиоактивних материја?

Да ли је тачно да су ДС, Борис Тадић, Вук Јеремић и та екипа променили правилник, који је важио мање од месец дана, тек толико да би фирма која је припадала вероватно „Викторија групи“ (за коју се сумња да је творевина ДС-а) и „Фертил“ увезли то ђубриво у периоду док је важио тај правилник, који је стављен ван снаге? Такође, да ли је тачно да тај правилник није био у надлежности Министарства пољопривреде, које је водио Саша Драгин, пријатељ Вука Јеремића, Драгана Ђиласа и Бориса Тадића, него Министарства за заштиту животне средине? Тиме је направљена штета.

Такође, питам Министарство пољопривреде – где је употребљено минерално ђубриво са већом дозом радиоактивности него што је дозвољено у нашој земљи, где и на којим површинама је употребљено, у којим количинама, да бисмо знали да убудуће пратимо степен радиоактивности на том земљишту с обзиром на то да је количина од три хиљаде тона, односно три милиона килограма и те како значајна?

На крају, питам Министарство за државну управу шта мисли да предузме по питању праве епидемије прављења разних покрета, у ствари удружења грађана, где политичке странке губе сваки смисао. На такав начин Драган Ђилас, Јанковић, Борко Стефановић, Веселиновић крију политичке странке иза тзв. покрета и удружења грађана и тиме не подлежу контроли Агенције за борбу против корупције, чему све политичке странке којима ми припадамо подлежу. И, на крају, на такав начин избегавају се обавезе према донацијама из иностранства. Политичке странке не могу да примају донације из иностранства; удружења грађана то могу, то и раде. А Вук Јеремић „Потомак“ најбољи је пример за то, јер је на своју организацију удружења грађана добио више милиона долара, које је користио у изборној кампањи без икакве контроле Агенције за борбу против корупције.

То су питања која имам. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Горан Пекарски.

Изволите.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, прошли пут сам поставио питање у вези са злоупотребом службеног положаја Драгана Ђиласа и фантастичним

уговором о закупу пословног простора у земунском насељу Алтина вредном 360.000.000 динара.

Сада сам хтео да поставим питање Министарству одбране и Министарству правде, и то о ствари коју смо чули приликом расправе на претходној седници када смо расправљали о сету патриотских закона, одбрани, Војсци, промету наоружања и опреме. Чули смо из дискусија посланика невероватне и фантастичне ствари.

Чули смо да се у периоду после НАТО агресије, која је трајала од 24. марта до 10. јуна и после доласка НАТО-а, овај, ДОС-а, можда нисам ни погрешно, доласка ДОС-а 2000. године, однос државе према Војсци Србије нагло погоршао. Уместо да нашу војску, наше војнике и официре који су стоички издржали 78 дана бесомучног бомбардовања, који су успели да зауставе копнену офанзиву у рејону Кошара и Паштрика славимо као хероје, ДОС-овска власт је у том тренутку почела са распуштањем командног кадра и разоружањем Војске Србије.

Требало је да прође дванаест година да на место министра одбране дође Александар Вучић и да СНС преузме одговорност за вођење земље па да се та девастација Војске Србије заустави и да се тај тренд окрене у другом правцу, да се крене ка враћању угледа и снаге Војсци.

Наша војска је из сукоба са НАТО-ом изашла непоразена. Она је изашла из сукоба потписивањем Војнотехничког споразума. Војска је, како је и сам министар рекао, поражена тек онда када се преда и када се разоружа. Наша војска је са Косова изашла готово нетакнута.

НАТО је за 78 дана успео да уништи 13 тенкова, шест оклопних транспортера и 27 артиљеријских оружја. По извештају британских обавештајаца и комисије на терену, наша војска је успела да извуче 250 тенкова, 450 оклопних транспортера, 600 комада артиљеријског оруђа.

Сада се дешава оно због чега и постављам ово питање. Све оно што НАТО није уништио, почели смо да уништавамо ми сами. Да ли је тачно да је од 2004. до 2012. године, за време председниковања Бориса Тадића и за време министровања, у једном делу, Драгана Шутановца, Војска Србије остала без 4.306 официра и подофицира, и то највише у периоду до 2009. године када је начелник Генералштаба био генерал Здравко Понош?

Да ли је тачно да је претопљено, исечено или продато будушто 200 тенкова Т-55, 121 оклопни транспортер, 77 самоходних топова, 215 артиљеријских оруђа и уништено 23.132 комада лаког наоружања, односно пушака?

Уништили смо 9.312 ракета и 420 лансера ракета које су биле страх и трепет за све нисколетеће авионе који су тражили своје циљеве на земљи, за све авионе који су летели подзвучно и ниско. Ту мислим на А10 тандерболт (популарно назван „бодљикаво прасе“), који нас је засипао муницијом од осиромашеног уранијума, односно гранатама. Колико су само пута они

одустајали од својих мисија баш из страха од тих ракета, мислим на ракете Стрела 2М?

Зашто је осакаћен Војнотехнички институт, који је само у једној недељи остао без 600 формацијских места и на тај начин је оштећена и наменска индустрија Србије?

Да ли је ово цена коју смо морали да платимо да би Борис Тадић био реизабран на место председника државе и да би шиптарски терористи одустали од самопрокламоване државе, независне државе Косово? Сетимо се, 15. фебруара Борис Тадић је положио заклетву, а 17. фебруара је проглашена независност.

Да ли се отпуштањем командног кадра, а ту мислим на кадар који је стекао искуство из сукоба деведесетих година, то је најважније искуство, из НАТО агресије и сукоба 1999. године и деведесетих, и уништавањем претапањем топова, тенкова, ракета свесно ишло ка слабљењу одбрамбене моћи Србије? По чијем налогу се то радило, чија је то жеља и воља била? Да ли ту постоје елементи издаје и колика је одговорност тадашњег државног врха, председника Бориса Тадића, министра Драгана Шутановца и начелника Генералштаба Здравка Поноша, који је иначе сада потпредседник у странци Вука Јеремића?

Када смо већ код Тадића и Јеремића, морам да кажем да су то две странке које нису подржале формирање комисије за испитивање штетности НАТО бомбардовања и утицаја осиромашеног уранијума на здравље наших грађана. Можда зато што је Борис Тадић 2003. године спречио истрагу о истој тој ствари, а Вук Јеремић вероватно из Лондона, колико год да се дизао на прсте, није успео да види шта се дешава у Србији 1999. године приликом бомбардовања НАТО-а. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Захтев за информацијом од председнице Владе Ане Брнабић о плану рада, њеним активностима и задужењима Владе од 1. јуна до 31. децембра 2018. године када су у питању послови ЕУ интеграција. Шта је, када и како припремљено за јунски самит 2018. године, децембарски самит 2018. године и шта су обавезе које она и цела Влада преузимају на себе када су европске интеграције у питању?

Можда вам овај захтев за информацијом делује јако опште, али када бисмо мало више сви читали о европским интеграцијама, он је уобичајен у парламентима земаља које приступају ЕУ; уобичајено је да председник или председница владе саопштава свој план рада, укључујући сусрете и тезе које су припремљене за европске састанке када је земља која приступа у питању. Србији је то неопходно, колико год је у земљама великог проширења, 2013. и 2007. године, било потпуно уобичајено.

Зашто је неопходно? Зато што се у јавности тема европских реформи користи за пропаганду. Користи се или за то да се склоне са теме дневног реда обавезе из европских интеграција или се користи за развијање нетрпељивости према европским интеграцијама. Можда је то све легално, али није легитимно ако то раде чланови Владе председнице Ане Брнабић. Поготово није легитимно ако то раде политичке странке које иначе рутински изговарају да подржавају европске интеграције Србије.

Суштина и срж европске интеграције је да речи претварамо у дела реформама о којима се договарамо. Због тога захтевам информацију од Ане Брнабић о којим ће се то реформама, у којим роковима, договорити на свим састанцима на којима, по позицији, учествује, када је ЕУ у питању, од 1. јуна до 31. децембра?

Као коментар и аргументацију за потребу да ми се достави оваква информација могу само да дам препоруку Влади да једну своју седницу са актуелном темом посвети европским интеграцијама, њиховом току, препрекама, околностима у којима се обављају, плановима и одговорности зашто се рокови пробијају, зашто први пут у извештајима о напретку Србије имамо проблем са људским капацитетима. То значи да је Влада разјурила стручњаке са места на којима се доносе одлуке и на којима би требало да седе људи који разговарају са партнерима у ЕУ.

Влада је једино место, односно председница Ана Брнабић, која може да нас обавести и о току нормализације односа Београда и Приштине. Пошто то није део европских интеграција, није у надлежности министарке за европске интеграције, није у надлежности комесара Јоханеса Хана, него је у сектору спољних послова, за које је Влада такође надлежна.

Као додатни део о укупним плановима, ставовима и пословима које ће, надам се одговорно, обавити до краја 2018. године, молим и да ми достави, у складу са руковањем поверљивим подацима, ако је то потребно за неке делове, и извештај о досадашњем току преузетих обавеза, са роковима када је у питању Поглавље 35, односно 2018. година, за примену преузетих обавеза. Надам се да ћемо се председница Владе и ми у Скупштини разумети да је овакав захтев било ког посланика рутинска ствар када су у питању европске интеграције, а да није рутинска ствар да се темама европских реформи, одлукама политике Србије и ставовима, које иначе делимо, играмо и предомишљамо пласирајући пропаганду о томе да можемо ми да одустанемо.

Ако председница Владе хоће да одустане од европских интеграција, онда такође мора доћи у ову скупштину и то јасно казати. Ако добије већину, одустаће се, али је дужна да каже која је цена. Ја то не тражим од ње и не верујем да ће се десити, али извештај о раду до краја 2018. године тражим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Чомић.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештавам вас да су спречени да присуствују седници народни посланици проф. др Марко Атлагић и Стефана Миладиновић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОСЕБНИМ УСЛОВИМА ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ ПРОЈЕКТА ИЗГРАДЊЕ СТАНОВА ЗА ПРИПАДНИКЕ СНАГА БЕЗБЕДНОСТИ (наставка претреса у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима 1. тачке дневног реда, Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, позвани да седници присуствују: сви чланови Владе; Александра Дамњановић и Миодраг Поледица, државни секретари у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре; Вељко Ковачевић, Даринка Ђуран, Саша Стојановић и Зоран Илић, вршиоци дужности помоћника министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре; Јованка Атанацковић и Ђорђе Милић, помоћници министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре и Вида Јерковић, начелник Одељења у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

На назив члана 2. амандман је поднела Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Вјерица Радета и Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Неколико је проблема када је у питању овај предлог закона. Један од тих проблема је чињеница да је данас ту господин Вулин, трећи по реду министар, што наравно није проблем, то је ствар Владе, него што су министри досад имали различита мишљења о појединим одредбама овог предлога закона.

Наравно, суштински проблем који ми истичемо јесте чињеница да је на овај начин требало решити не само службе безбедности него је на овај начин требало решити стамбена питања свих младих људи, јер је ово једини начин да ти млади људи некако дођу до станова. Онда се присетисмо да је Вучић то обећавао још 2014. године, и то по цени од 380 евра по квадратном метру. Пошто је то данас 500 евра по квадратном метру, онда питамо, министре, да ли то значи да је у Србији све поскупело за 31,58%. То би била нека логика.

Овај амандман који смо поднели је одбијен, јер када бисмо прихватили овај амандман, кажете ви у Влади, онда бисмо онемогућили фазну реализацију овог предлога закона. Када смо код фазне реализације, Зорана

Михајловић је рекла да у првој фази планирате изградњу 1.578 станова. Небојша Стефановић је јуче рекао да то није тачно, да ће у првој фази, која ће трајати око две године, бити изграђено више од 5.000 станова. Али Зорана, дакле, 1.578, ево цитирам је, каже: фаза један, коју смо ми предложили, јесте фаза која ће се спроводити у наредне две – две и по године. Дакле, морате да се договорите да бисте могли да разговарате са народним посланицима, господо министри.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео посланик др Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик мр Иван Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Господине председавајући, поштовани господине министри, представници Владе Републике Србије, даме и господо народни посланици, поднели смо амандман којим желимо да проширимо надлежности, односно обухват овог закона. Поред тога што ће припадници снага безбедности имати право да конкуришу за ове субвенционисане станове, да то могу да ураде и људи који раде у здравству, просвети и образовању; да могу да конкуришу и породице са децом и људи који су у претходним годинама, захваљујући вашој политици, постали технолошки вишак а немају решено стамбено питање. Просто, ако се доноси један овакав лекс специјалис за одређене категорије грађана Републике Србије, не смемо дозволити никакву дискриминацију према другима.

Дакле, овај амандман заиста је оправдан и обухвата све друштвене заједнице и запослене људе у организацијама које су такође од великог значаја за грађане Републике Србије. Не може нико да каже да људи који

раде у образовању, у образовном систему Републике Србије не заслужују могућност да конкуришу за овакве станове; не може нико то да каже ни за лекаре; не може нико да каже ни за раднике и људе који су запослени у установама културе или социјалне заштите. Дакле, ако правимо један овакав лекс специјалис за одређену категорију, хајде да обухватимо и друге.

Када говоримо о припадницима снага безбедности, неће ово нарочито побољшати њихов статус. Прво, они треба да буду финансијски спремни да плате тих 500 евра по квадрату, да узму кредит, да се задуже, да позајме од неког и да плаћају тај стан у износу од 500 евра по квадрату.

С друге стране, какав је њихов положај у Војсци, пошто је ту министар одбране, најбоље говори и најновији пример да најбољи војник Војске Србије, господине министре, напушта ту исту војску, човек који је Гинисов рекордер, који је у априлу проглашен за најбољег војника у Војсци Србије. Он напушта ту исту војску зато што сте годинама уназад замрзли унапређење војника, добијање нових чинова и унапређење њиховог статуса. Све нормалне војске би се поносиле да имају једног таквог војника, који је Гинисов рекордер, човек је ушао у Гинисову књигу рекорда. Због ваше политике и стања у систему одбране Србије људи полако одлазе. Он је само пример да хиљаде њих одлази сваке године. А ви сада хоћете њима да понудите јефтине станове како бисте, вероватно, решили неке њихове проблеме. Пре тога има много проблема које треба решити.

Из овог примера можемо само сумњати да је ово, у ствари, само решење за оне који буду у ово инвестирани, односно градили и изводили радове, неке ваше привреднике, попут разноразних нетранспарентних пројеката као што је „Београд на води“ и многи други.

Ја сам овде министарки Михајловић у расправи у начелу поставио питање да ли изградња станова на Макишком пољу има везе са изградњом „Тесла града“, такође на локацији Макишко поље, коју су најавили и Богољуб Карић као представник БК групе, и Сениша Мали као градоначелник и Милутин Фолић као градски архитекта. Ево, видимо ових дана поново актуелизацију те приче, да је БК група поново издала саопштење и рекла да су се стекли услови и да почиње градња 800.000 метара квадратних стамбеног простора на локацији Макишко поље, савременог „Тесла града“, да ће цена квадрата тих станова бити 500 евра по метру квадратном. Дакле, исто онолико колико ће држава да наплаћује војницима, полицајцима и, требало би, и другим запосленима (у здравству, образовању итд.), уз субвенцију. Дакле, Богољуб Карић сам продаје по 500 евра, а држава субвенционише за 500 евра. Зашто онда трошите паре? Зашто трошите паре грађана Србије? Упутите их код Карића па нека купују за 500 евра станове у „Тесла граду“, на истој локацији.

Када говоримо о истој тој локацији, испред себе имам анкетни лист који је добило Министарство унутрашњих послова. Министарка грађевине ми је овде тврдила и покушала да обмане и припаднике снага безбедности

Србије, грађане Републике Србије и мене да Макишко поље није локација за изградњу станова. Онда неко лаже. Овде јасно стоји да је у Београду локација Чукарица, Макишко поље. Или лажете припаднике снага безбедности, или министарка није упозната са локацијом где треба да се граде ти јефтине станови.

Притом, кад говоримо о цени квадрата, овде је дефинисано да ће она у Београду бити до 550 евра, плус ПДВ. Дакле, бићете скупљи него Карићеви станови, који ће бити 500 евра. Каква је ту логика онда? Како може неки привредник, инвеститор приватно да гради зграду и продаје јефтине него држава која ће да субвенционише станове? Ко ће да узме разлику? Ако се исплати њему да те станове продаје по 500 евра, ко ће онда узети ову разлику коју држава субвенционише? Ко ће градити те зграде и ко ће градити те станове?

Позивам вас да пре свега уважите овај наш амандман који смо поднели. Јер, исто тако, подносили смо амандмане у претходном периоду, конкретно на Закон о саобраћају и безбедности на путевима, пре два месеца, када нисте прихватили наш амандман о ограничењу на 130 км на ауто-путу, па сте два месеца после тога поднели предлог за нову измену и допуну Закона и дефинисали у Закону то исто што смо ми предлагали.

Исто тако сада вас позивам и за овај амандман. Овај амандман спречава дискриминацију запослених у здравству, образовању, установама културе, социјалној заштити, инвалидних лица. Дакле, уз максимално уважавање онога што раде припадници снага безбедности, и заслужују помоћ државе, морамо бити свесни да то заслужују и друге категорије запослених лица у Републици Србији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, члан 106. и члан 107. Повређено је достојанство и говорник се није држао теме ни изблиза.

Богољуб Карић није тема.

Успут, Бања Овча није на Чукарици, већ на Палилули.

Говорио је о отпуштенима и слабо плаћенима. Говорио је он, и тиме повредио достојанство, који је учествовао, на овај или онај начин, у отпуштању 400.000 људи. Говорио је о војним лицима, он који је заменик Вука „Потомка“ Јеремића, који се хвалио у Америци, када је био млађани саветник Бориса Тадића, како је пензионисао 300 официра Војске Југославије који су имали ратно искуство на Косову и Метохији.

Говорио је о социјалним проблемима, недостатку станова, он, заменик Вука Јеремића који је за време Демократске странке градио само за себе. Вук Јеремић има стан од милион евра. То је 25 станова. Са платом од 800–1.000 евра стекао је кућу од милион евра! То је 25 станова за војску и полицију.

Говорио је он, који је од таста Љубише Кнежевића и Динкића добио 55.000.000 динара да шиша траву у Трстенику у фебруару месецу. То је још 15 станова.

Говорио је он о свему томе и мислим да је повређено достојанство, али не тражим да се о томе гласа и поштујем толеранцију коју ви исказујете. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу. Да сам знао за све чињенице које сте указали, сугерисао бих, али сте ви зато ту, као народни посланик, да упознате и јавност и народне посланике.

Колико сам схватио, не желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. Захваљујем.

По Пословнику реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Господине председавајући, рекламирам члан 103. Пословника, јер сте по ко зна који пут господину Ристичевићу дозволили да злоупотребљава Пословник и да кроз рекламирање, односно повреду члана говори о некаквим стварима које немају везе с тим. То се унедоглед дешава. Свима је данас јасно да је то тактика.

Немам намеру да одговарам на глупости, измишљотине и лажи које дотични овде износи већ годинама, али вас упозоравам и молим да, уколико кренемо с оваквом расправом где ћемо се јављати по Пословнику, указивати да је неки члан повређен или не, а говорити о некаквим крађама, криминалу, корупцији, лоповлукима... Поводом чега сте ви за шест година могли да урадите све што сте хтели, да похапсите све оне који су одговорни. Почните прво од мене, донесите закон о пореклу имовине, па ћемо да видимо ко је шта радио. Хајде да разговарамо о томе. Немојте да то радимо кроз Пословник, урушава се достојанство овог дома. Злоупотребљава се институт Пословника и то нема никаквог смисла.

Све време сам говорио о теми и наводио примере. Говорио сам о становима, говорио сам о закону, говорио сам о нашем амандману. Ништа повредио нисам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Алексићу, управо сте учинили оно на шта сте и сами сугерисали, дакле, на неки начин сте једним делом искористили повреду Пословника да бисте наставили полемику и реплицирали.

Молим вас, ако на томе инсистирате када је реч о свим посланицима, да и ви то поштујете.

Господин Ристичевић је указао на повреду достојанства Народне скупштине, изнео одређене чињенице и констатације на основу којих сматра да је повређено достојанство Народне скупштине и то је његово легитимно право. О томе да ли је повређено или не, одлучиће Скупштина у дану за гласање.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Да.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, врло ћу кратко, члан 108. Ја поштујем вашу толеранцију и нећу инсистирати, али када неко некоме каже да лаже, мора да изнесе неки аргумент, иначе се то сматра увредом.

Али тешко је увредити паметнијег од себе. Ја ћу сада покушати да покажем да сам ипак нешто паметнији и попустљивији.

Само желим да ми се каже да ли је тачно или не да је Фонд за унапређење људских ресурса из Трстеника, док је он владао, добио 55.000.000 динара за шишање траве. Да или не? Да ли Вук Јеремић има стан од милион евра, то штампа пише, да или не? Ништа више. Дакле, уколико се докаже да то није тачно, ја ћу се извинити јавно свима, али тврдим да је то тачно. Хвала.

Не тражим да се гласа о томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мирчићу, ви сте желели по амандману. Пре вас се само јавио колега Александар Марковић, извините, па онда ви.

Изволите, колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, уважени господине Милићевићу.

Даме и господо народни посланици, предлажем да се не прихвати предложени амандман претходног говорника, у коме смо могли да чујемо лажну бригу, лажну бригу о разним категоријама грађана Србије, не знам, ту се спомињу запослени у здравству, просвети, образовању и остале категорије грађана Србије.

Та лажна брига долази од посланика који припада посланичкој групи у којој је странка у којој је бивши председник Републике Борис Тадић. Баш тај Борис Тадић, за време његове власти, односно док је био, на несрећу грађана, председник Републике, обећао је 200.000 нових радних места као главно предизборно обећање, па онда није било ни тих 200.000 радних места, него је још 400.000 људи додатно остало без посла у време његовог мандата. Они су тада отпуштали све те категорије запослених; отпуштали су и здравствене раднике, и раднике у просвети и припаднике снага безбедности, нису бирали. Четиристо хиљада људи су отпустили, дакле.

Малопре се спомињала Гинисова књига рекорда. Да, слажем се, за Гинисову књигу рекорда је број људи које сте отпустили за време ваше власти. Ако се питате зашто тако пролазите на изборима, одговор је – управо због таквог лицемерног става који сте ви малопре износили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Српска радикална странка и даље има намеру да побољша ово законско решење лекс специјалиса. У члану 2. предложили смо измене зато што јачање националне безбедности у основи подразумева добро обученог и опремљеног припадника снага безбедности, добро плаћеног, ситуираног припадника снага безбедности, и оних који су раније били припадници а сада се налазе у статусу пензионера; њихово ситуирање и обезбеђивање је социјална категорија, тако да национална безбедност не може да зависи од социјалне категорије. Ако је у питању додела станова по повољним ценама, онда је то у правом смислу речи управо једна помоћ.

Оно што јача додатно националну безбедност када је у питању Србија, осим овога што смо ми рекли, то је спровођење закона, поштовање Устава, борба против криминала. И, на крају, оно што увек наглашава СРС, а надамо се да ће већина коначно да схвати јер су таквог убеђења у основи, то је сарадња са Руском Федерацијом. То јача националну безбедност Србије, јер, у сваком случају, даје на снази Србији да се одупре свим овим притисцима и изазовима. Можемо ми да доносимо специјалних закона колико год хоћете, али суштина је управо у оперативним потезима које треба вући. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мирчићу.

По амандману реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Био бих далеко срећнији када бисмо овде заиста говорили о теми. Ја сам отворио неколико питања, колега посланик ми је рекао да то не треба да се прихвати, али онда је дао неке аргументе који не стоје, који немају никакве везе с оним што сам ја говорио.

Дакле, прво, ако говоримо о томе колико је ко људи отпустио у Србији, колико се и када тешко живело у Србији, то ће свакако видети грађани у последњих седам година, који осећају добробит и благостање у овој држави после ваше владавине, и то се најбоље види на примеру колико је људи одлазило из Србије. Тада су можда неки и отпуштени, а данас је исто толико отишло из Србије трајно, да се више никад не врате. Захваљујући вашој политици, радника у Србији више нема, одлазе у Чешку, Словачку, Немачку и свуда по свету. То је резултат ваше шестогодишње политике.

Што се тиче избора, ја сам на изборе излазио својим именом и презименом, против целе ваше коалиције и вашег председника, и освојио 35,7, признајем, изгубио од вас са 36,2. Позивам вас да свако од вас својим именом и презименом изађе на изборе у својим срединама, у својим локалним заједницама, па се онда хвалите резултатом који сте освојили. Немојте да се кријете иза вашег шефа, лидера и иза разноразних ваших режимских медија.

Даље, очекујем, господине министре, одговоре на ова питања од вас. Ви сте овде данас предлагач закона и ви треба да одговорите, и други сарадници, на ова питања која сам овде отворио.

Молим вас да се држимо теме. Ако хоћемо да причамо о свему другоме што није на дневном реду, можемо и о томе, али чини ми се да то није нити у интересу овог дома, нити Владе, нити било ког грађанина Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Мислила сам пре овога да се јавим по амандману, али повређен је Пословник, члан 107, достојанство Скупштине.

Претходни говорник, као и предлагач овог амандмана, још једном жели да обмане јавност Србије и грађане Србије. Грађани Србије су бежали из Трстеника, који је он водио до пре две године. Зашто? Па зато што је желео само да обезбеди себе и своју породицу. Како? Па, ево, господин претходни говорник је примао месечну зараду од 107.000 као председник Општине Трстеник, био је члан Надзорног одбора Фабрике мазива Крушевац (месечна надокнада 41.000 скоро), члан Управног одбора Националног парка Копаоник (преко 17.000), директор Дирекције за изградњу Трстеник (72.000).

Уз то, говорник који нон-стоп плује државу у којој живи, плује Владу Републике Србије, плује министарства, од државе добија трактор уз субвенције. Па, заиста за срамоту и да га је стид да се појави овде и да каже било шта! Уз то, са тастом је опљачкао државу преко Фонда за унапређење људских ресурса, и то је јавно потписивао уговоре где овлашћује таста Љубишу Кнежевића. Уз то, малопре говори о томе да држава даје телевизијама надокнаде. Па, његова супруга Марија Кнежевић Алексић ради на Телевизији Трстеник. Како би она примала плату? Уз то, ова власт сада у Трстенику није је отпустила, као што су то они радили. Како га није срамота да и даље прича овде и лаже јавност? Грађани Трстеника му показују на изборима, па је и у селу одакле долази добио свега два гласа; не два процента, два гласа.

Према томе, колега треба да се стиди, а не да овде прича неистине и да покушава грађане да доведе у заблуду.

Још једно бих додала, али то ћу следећом приликом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Баришић.

Сматрам да нисам повредио члан 107, али морам свакако да вас питам – да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Пошто предлагач амандмана има снажну жељу да расправљамо о амандману, нема никаквих проблема, ми смо увек спремни да изађемо у сусрет таквој жељи.

Одмах да вам кажем да позивам да се не прихвати како овај тако ни остали амандмани које је поднела посланичка група Бориса Тадића и Вука Јеремића, која иначе много воли да прича о амандманима, туђим пре свега, а за ову седницу је поднела, ако статистика не греши, 1.358 амандмана, на чему им честитам, и сви су, наравно, веома квалитетни и смислени, како они то воле да нагласе. Поднели су их сасвим мало, само 1.358, зато што им је стало до конструктивне расправе у овој сали.

Шта су поднели на овај закон? Погрешили су од самог почетка, и кад погреше на самом почетку, а то значи у наслову, онда греше од члана до члана. Ово је можда један пример врхунске неписмености, какве смо већ имали овде, а можда је и пример једног страшног неразумевања како функционише држава.

Па да почнемо, како то иначе треба да се ради, редом и од почетка. Предлог наслова који су они дали јесте да се закон односи на „припаднике снага безбедности, запослених у системима образовања и здравства и области културе“. Да ли мисле на припаднике снага безбедности који су у исто време запослени у области образовања, здравства и области културе, или су само трагично неписмени? Даље причају о породицама са децом, „инвалиде са губитком радне способности и незапослених којима је престао радни однос као вишку запослених“, шта год. У праву је господин Марковић да су ту вероватно пре свега мислили на стотине хиљада људи које су сами оставили без посла, ако брину за незапослене.

Међутим, мене је зачуило да се неко овде брине да ли ће људи моћи да плате субвенционисану цену од око 500 евра по квадрату зато што је, како су рекли, по њиховим схватањима стандард људи данас лош. Па како онда ви планирате да незапослени плате ту цену? Да ли је њима стандард бољи него запосленима? Још један пример колико неко уопште не размишља шта ће на папир да стави када неки предлог направи.

Од члана до члана, то је све једно од другог тужније и тужније, све неписменије и неписменије. Конкретно, на овај члан овде, амандман им гласи: „Реализација пројекта представља општи интерес од значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије, за унапређење, као и за унапређење области образовања, здравства...“ Шта ово значи, вероватно ни сами не умеју да нам објасне. А вероватно и на наредним члановима неће знати да нам кажу шта је то „аутномна“, шта је „самосталног уметник“, шта је „стручњк“ итд. Дакле, то су све фантастични примери доброг, конструктивног скупштинског рада, предлога који квалитативно доприносе самом закону.

Хајмо сад мало да се позабавимо њиховим образложењима. У образложењима смо чули да субвенционисана цена од 500 евра по квадрату није добра и није им јасно колико је то повољније у односу на нешто што постоји на тржишту. Дакле, у односу на 1.000 евра, проста математика каже, то би требало да је два пута повољније; у односу на 1.500 три пута повољније,

то су неке комерцијалне цене. Ко то не разуме, тај не може ни да прихвати и поздрави као добро чињеницу да се данас излази у сусрет запосленима у одређеном сектору.

Шта год желели, шта год маштали, кад се нешто добро догађа, основни је ред, основно је људско понашање да кажете – е, ово је добро и за ово добро свака част. А не да се бавимо бесмисленим причама попут – ко ће сада то да гради и да ли ће то некоме да се исплати зато што је то неки партнерски однос са неком фирмом. Господо, ово се ради без жеље да се на било чему заради. Ово се ради без жеље да се један једини цент узме преко онога што је основна цена производње, да се нешто направи и да се онда омогући да се то користи. Ваљда је то јасна интенција. Не би ова субвенционисана цена била овако ниска да постоји било каква другачија логика.

Знамо ми зашто се овде помиње партнерски однос – зато што се увек настоји да се баци неки траг сумње да ли је негде нека закулисна радња на тему грађевинарства. Потпуно је неприкладно, а није чак ни нарочито политички паметно, да то помиње неко ко је данас сарадник Драгана Ђиласа. Борис Тадић, не знам да ли је отворено или прикривено, али Вук Јерemiћ отворено је политички сарадник Драгана Ђиласа.

Погледајте ситуацију у граду Београду баш по питању тог грађевинског сектора, у време када је њим жарио и палио Драган Ђилас. Стотинама милиона евра се мери штета која је направљена управо у том сектору, управо по питању изградње. Стотинама милиона евра. Како? Нажалост, како је тада изгледало, по закону: направи се посао, не траже се гаранције; због тога што се не траже гаранције, пропадне наплата посла. Е, то што је пропало, пропало је у стотинама милиона евра.

Градска власт у Београду, коју не можете да смислите, за коју не кријете колико је не подносите, то је управо променила. Данас се траже озбиљне гаранције пре него што се било какав уговор направи, баш да се не би више правила таква катастрофална штета, која се одрази – где? Па сигурно не по цепу Вука Јерemiћа, његовом цепу је добро; сигурно не по цепу Драгана Ђиласа, у његовом цепу је сјајно. То после недостаје буџету Града Београда и то после кошта грађане престонице.

То смо променили, баш као што смо променили онај невероватан однос да се о нечему прича само надугачко и нашироко, да се праве цртежи, макете, 3D модели, на пример „Београда на води“, а да се у реализацију не ступи никако, да се ашов не забоду никад, да се чак ни не очисти оно савско приобаље за које сви знамо како је изгледало. То је управо био манир Драгана Ђиласа и Вука Јерemiћа, његовог одличног сарадника, за које се не зна ко је пунијих цепова, ко је више причао, више мазао, а само штету већу правио.

Да вас подсетим, „Београд на води“, који не можете да смислите као пројекат јер је доказ вашег неуспеха и ваше личне политичке пропасти, почела је градска власт коју не подносите. Рекламирао га је Драган Ђилас; причао је о њему као добром, великом пројекту, који ће Београд да промени.

Драган Ђилас. Али није био способан ни да га започне. Дакле, ти које не волите су, самим тим што постоје, доказ вашег неуспеха. А Драган Ђилас се, да вас подсетим на то, сликао поред тих цртежа, модела, чак је рекламирао пројекте за одређене тајкуне, и од тога се није померио ни за јоту.

Именом и презименом да се за нешто политички гарантује, ја то увек поздрављам. Хајде онда то реците Вуку Јеремићу. Реците Вуку Јеремићу, ако је толико политички јак, ако је толико политички омиљен, да изађе на улицу и да скупља потписе подршке да региструје странку, а не да купи странку. Од кога је то беше купио? Сад не могу да се сетим. Ко је Вуку Јеремићу дао, поклонио, све некако мислим продао за добру цену, политичку странку? Зашто Вук Јеремић, ако је толико добар и политички способан, није скупљао потписе и регистровао своју странку од нуле? Биће да је због тога што је свима јасно колико је политички способан, колико је политички омиљен. То, уосталом, говоре и резултати на изборима и резултати испитивања јавног мњења, да ли је на два или три посто, нисам сигуран, али да је нешто бољи од рејтинга такође великих политичких величина као што је Саша Јанковић, као што је онај главни кампањски певач разноразних режима или оно удружење грађана које годинама лаже да је странка а у ствари није ништа. Па, није, то је тај ниво, то је тај ранг. То од тога боље не може, просто не може.

Када причамо о одласцима из Србије, статистика каже, сурова статистика, да на годишњем нивоу нису нажалост већи, нису мањи од онога какви су последњих петнаестак година. Али једна година се ту, ако статистику гледате, посебно истакла, и то није било у претходних седам година него баш у време тих Тадића, Јеремића, њихових Ђиласа и осталих, када је само у години дана три пута више људи отишло из ове земље него сада за једну годину. Будите опрезни пре него што отварате теме које вам се не исплате.

На крају, ако о гласовима причамо, све ово узмите лепо на једну гомилу, проанализирајте добро, али овај пут добро, немојте да га прескачете овако као што сте то радили до сада, и биће вам потпуно јасно зашто Вук Јеремић, зашто Драган Ђилас, зашто Саша Јанковић и сви остали (који су буквално исти, не зна се ко је од кога гори тамо, али нико бољи ни од чега није), зашто сви заједно на једној гомили губе у Београду само 130.000 гласова за годину дана. Колико ћете имати следеће године? Размислите сами, немојте да прескачете тему, као што сте показали да једино умете. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Прво, што се тиче госпође која је халуцинирала о нека два посто, односно два гласа, која стално помиње да сам ја освојио, морам да је информишем да ја на тим изборима никад учествовао нисам и не знам о чему жена стално говори, ево, већ годину и по дана.

Тачно је, ја сам примао плату док сам био директор Дирекције, као директор, примао сам и плату као председник Општине, али нисам никада успео да примам две плате као дотична која је у исто време примала плату лекара у Здравственом центру Крушевац и овде плату посланика, а не знам како је на два места могла да буде у исто време. Толико о томе.

Што се тиче ових других ствари, можда наши амандмани јесу неписмени, можда је и овај амандман неписмен, нисмо сви довољно писмени и стручни као што сте ви из владајућег режима, али суштина је потпуно јасна. Дакле, поред припадника снага безбедности, наш предлог овим амандманом јесте да се уваже и запослени у здравству, образовању и још неким другим установама и институцијама. Можда смо ми то лоше срочили, можда зарез није тамо где треба, али по мени то не мења суштину, нека то иде на нашу неписменост.

А што се неписмености тиче и наших амандмана који су такви, најбоље говори амандман о коме сам малочас говорио, који смо пре два месеца поднели приликом усвајања Закона о саобраћају и безбедности на путевима, када смо тражили амандманом да се километража, заправо брзина на ауто-путу подигне на 130 км, а ви сте га тада одбили. Вероватно је тада био неписмен, као што је и овај данашњи, али сте два месеца после тога ви сами то предложили, не знам зашто и како.

Сада вас молим да не буде опет иста ствар, да за два месеца, шест месеци или годину дана поново говоримо о једним те истим стварима, зато што ви сматрате да смо ми неписмени и да не умемо да направимо адекватне амандмане који би могли да унапреде законске предлоге који улазе у скупштинску процедуру и усвајају се.

Што се тиче градње, да ли је то висока или ниска цена, ја сам врло јасно поставио ствари: ако Богољуб Карић као приватна фирма може да гради станове и продаје их за 500 евра по квадрату, како то онда држава за 500 евра продаје по квадрату субвенционисано, односно 550 евра, скупље него Богољуб Карић? Зашто трошите државне паре? Зашто лепо не усмерите људе да купе од човека станове које гради по 500 евра? Или сте већ можда то договорили, да не прејудицирам ствари?

С друге стране, ја бих разумео да сте ви остали при оном обећању вашег председника Републике Александра Вучића да ће станови бити јефтини и да ће цена бити 380 евра по квадрату, речено пре три године. Од тих станова који су били 380 евра по квадрату дођосмо данас до 500 евра, 550 евра плус ПДВ, скупљи него они које гради Богољуб Карић као приватни инвеститор.

Што се тиче господина Вука Јеремића и осталих које сте овде поменули, који су упропастили град Београд, Драгана Ђиласа и осталих, можда они нису били довољно стручни као Синиша Мали и Горан Весић да тако добро развију Београд, да поруше, под окриљем ноћи, објекте у Савамали и суспендују државу, да тако добро управљају са 24 стана која је Мали изградио у Бугарској, са 45 банковних рачуна, да граде некакве фонтане и јарболе. Тачно је, они нису били способни за то и вероватно неће бити ни у наредном периоду, јер не умеју нити да краду, нити да лажу на начин на који су то радили ови до сада који су били у Београду. Дакле, они су то врло добро спроводили и ја сам срећан због тога што данас представљам ону групу људи која није на власти.

Само код вас, у вашем режиму схватио сам да су у ствари лопови они који су опозиција, а да није власт. То ми некако није јасно. Док сте били опозиција, говорили сте да су у власти лопови, а сада када сте ви власт, сада говорите да су лопови опозиција. Не знам шта је истина. Дакле, ви седам година владате. Онај ко је лопов, ко се огрешио о било који закон, треба да одговара. Дајте већ једном тај закон, мислим на порекло имовине, усвојте га и дајте да видимо ко је крив а ко није, ко је шта урадио. Немојте да се трудите да седам година ваше владавине прође у знаку да пљујете власт, да је власт крива за данашње стање у држави. Они су били криви онда када су владали за стање какво је било. Данас сте то ви. Ја ћу да вас подсетим, заменили сте улоге.

Ако говоримо о амандману и ако говоримо о „Београду на води“, ако говоримо о куповини странке, за вас је све куповина и продаја. Ја вас разумем, ви не можете да схватите да се неко договори око нечега, да се удружи, да заједно крену да раде на неком пројекту; ви све мислите да је неко некеме продао, да је нешто украо, јер лопов се лопова плаши. То је суштина. Дакле, нема овде ничег другог. Све те ваше инсинуације, све те прозивке заправо говоре да се ви тога плашите, ви размишљате у том смеру, ви бисте радили то за шта данас оптужујете нас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегиница Баришић има приоритет с обзиром на то да указује на повреду Пословника.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Претходни говорник никад не може овде ништа да каже а да притом не каже неистину. Повређен је члан 107, достојанство Народне скупштине.

Када говори о платама и о мојим примањима, Агенција за борбу против корупције води рачуна о свим нашим примањима и то се на сајту може проверити. А чуди ме да претходни говорник не зна да радна књижица може бити присутна само на једном месту. Чуди ме да је водио Општину толико дуго, а да основна правила и основне законе не познаје.

За моја примања можете проверити на сајту Агенције за борбу против корупције, али исто тако и за његова примања; сва ова четири примања су

евидентирана на сајту Агенције за борбу против корупције. Значи, оно што он говори јесте увек неистина.

А то што говори да ми ништа не радимо, о нама показују наши резултати. И, да се наша странка не појављује именом и презименом – па, наш кандидат, председник Републике господин Александар Вучић, победио је са преко 65%. На истој тој листи нашао се и његов кандидат, који је добио нешто мало више од пар процената. Зар то не говори о томе колика је снага Српске напредне странке, господина Александра Вучића, а колика је снага оног који купује странку са десетак чланова од претходног говорника?

Ја бих њега питала одакле њему и његовом кандидату да закупују просторије у центру Крушевца са месечном киријом од 3.000 евра, а немају 300 чланова. Ма какви 300 чланова на нивоу Србије, немају подршку апсолутно никакву! Али он се само служи неистинама, њему се привиђају БИА, Гашић, Вучић и сви остали. Жао ми је, подршка грађана се не добија неистинама, већ само радом, а Српска напредна странка, Гашић, Вучић и сви остали само одговорном политиком, радом и резултатима добијају подршку преко 65%.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се.

Сматрам да својим поступањем нисам повредио наведени члан, али морам да вас питам – да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Колега Орлићу, желите реплику? Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Пре свега, наравно, да потврдим да се плашимо. Ми се страшно плашимо Вука Јеремића и његове странке од два-три посто. Та 2-3% нам просто утерују страх у кости, то отворено признајем. Значи, ту нема шта да се споримо, то је чињеница.

На тему куповине странке, ја не знам да ли ви то тако класификујете или другачије, само се питам, није ми јасно зашто толико популарни и омиљени Вук Тадићев Јеремић није изашао лепо на улицу, изнео штанд и скупљао потписе подршке, него узео готову странку, ако је толико популаран. С друге стране, онај ко му је ту странку уступио, ево, можда је није продао, како се тако лепо погодио да постане први потпредседник? Зато што је политички популарнији од осталих потпредседника, и од Санде Рашковић Ивић, Дијане Вукомановић и не знам ко је још све тамо. Ја све некако видим ту неки однос – дај ми, дођем ти. Можда ја то не видим на прави начин.

Прошла времена, ми тврдили – лопови су тамо. Данас тврдимо – лопови су тамо. То се зове принципијелан став. Ми лопове све време видимо на истом месту, то да вам буде јасно. Ништа ми ту не мењамо.

Да су лопови на тој страни, то кажу они сами. Погледајте извештај радне групе Демократске странке. Они сами формирали су радну групу и рекли – дајте да утврдимо ко је крао, и њихова радна група рекла – крала Демократска странка од 2006. године наовамо. Ко је био у руководству те

странке? Да није био Драган Ђилас? Био је. Да није био Борис Тадић? Био је. Да није био Вук Тадићев Јеремић? Био је и он. Ко је крао у Демократској странци од 2006. године наовамо ако не они? То они сами кажу, људи из Демократске странке су потписали да као чланови комисије то мисле и то тврде. И тамо лепо кажу (текст је њихов, њихове речи, ништа ја не измишљам) – тада су намештали тендере, конкурсе, тада су се уграђивали за проценат. Ако они сами себе у том истом извештају називају „жутим лоповима“, ко сам ја да им опонирам и да тврдим да нису у праву? Толико на тему шта ко мисли и шта ко тврди.

Последња реченица, пошто причамо о тој странци. Име су јој изабрали одлично. Беше, Народна странка се звала једна мала странка у Црној Гори; е на њу помислим сваки пут када чујем вас да србујете данас. Толико сте убедљиви, баш као некад Новак Килибарда.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману се јавио народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Наравно да овај амандман не треба прихватити, јер ко о чему, војска о скраћењу, Алексић о поштењу.

Оде он, да не би морао да одговори на питања која ћу му поставити, а то је – да ли ова његова брига проистиче из забринутости да ли ће Богољуб Карић продати станове које човек гради, инвестира, продаје по Србији? Не верујем да га је Богољуб Карић ангажовао да му као посредник препродаје станове, јер то њему није потребно.

Али волео бих да нам одговори на питање да ли је у ствари забринут да ова градња станова која се предвиђа (сада хиљаду и нешто, па 5.000, па ће решавати проблем 30.000 припадника снага безбедности) не угрози буџет Републике Србије у оном делу... Јер, господин је куповао земљу на траси Моравског коридора, садио вишегодишње засаде... За то ће уследити енормна накнада и верујем да та његова брига за буџет Републике Србије проистиче из крајње личног интереса, јер не видим ниједан други његов мотив. Све за шта је икада говорио да је наводно радио у туђем интересу, чак и у оном фонду за унапређење ресурса грађана, испоставило се да је рађено искључиво у интересу породице Алексић.

Исто тако, како веровати некоме ко лаже где год стигне и одакле стигне, шта год каже? Пре неки дан је изјавио да није добио регрес за трактор који је набавио. То једноставно није истина. Ја сам проверио, уплаћено му је 890.000 динара, по редоследу, као и сваком другом, много пре него многим припадницима владајуће коалиције; али то је потпуно неважно, човеку то припада. Драго ми је само што тим трактором неће засађивати те вишегодишње засаде које је већ засадио и тиме практично од средстава Републике Србије правити још већу штету буџету. Он је на то навикао, то је његова аутоперцепција.

Овакво понашање – изручити, истоварити гомилу питања, а онда побећи из сале, нешто је што је постало уобичајено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Александар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, ово је прилика да вам се по први пут обратим и да кажем да морам признати да сам очекивао да ћемо имати општи консензус када је овај закон у питању, јер јако је тешко оспорити сврху овог закона. Ово је, после деценија и деценија небриге, закон који ће коначно ефектно решити потребе наших припадника служби безбедности. Доста је тешко наћи аргумент да будете против њега, доста је тешко. Можете да тражите његово поправљање, његове идеје, али у истом говору ви кажете да је то увођење припадника служби безбедности у дужничко ропство, а онда кажете – али да дате то исто просветарима, здравству итд. Па, чекајте, шта хоћете сад? Да ли је то добро или лоше? Да ли је то дужничко ропство или је помоћ? Да ли је то позитивна дискриминација или је то нешто што је катастрофа, јако лоше за све људе?

Знате, када осећате ту горчину и јед што за дванаест година своје власти нисте успели да урадите овакав један мали закон, који сте могли да урадите у време када сте имали далеко више новца, онда имате само ту горчину коју емитујете према сваком ко нешто ради и ствара. Не знам колико је станова тада дељено и прављено по општинама о којима су говорили претходни посланици, али знам да је број толико мали, да их није било.

Знате, да и то разјаснимо, у Београду ће бити цена која је речена, више него јасно, дакле максимално 550 евра, јер имате ПДВ од 10%. Са ПДВ-ом то рачунате и имаћете најповољније могуће услове.

И да разјаснимо још једну врло важну ствар, молим вас да сви водимо рачуна о томе, ово нису никакви јефтини станови, ово нису никакви социјални станови. Ово су станови који се раде у складу с највишим стандардима, а биће испоручени припадницима служби безбедности, према најповољнијим могућим условима. Овде се не гради никаква социјала, граде се врхунски станови, за врхунске људе, од државе која брине о њима.

Причаћемо још, само вас молим да, колико год можемо, причамо о закону. Ако не можемо, ту смо и за политику, шта да радимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јосип Броз.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Ја ћу користити време овлашћеног представника посланичке групе. Одмах ћу да укажем на то да се овим амандманом покушава прецизирати текст закона, нарочито одредба која се односи на значај система безбедности. Управо је и формулација таква, да је реализација овог пројекта, заиста, од посебног значаја за систем безбедности.

Мало пре смо чули од министра једну констатацију, да овде треба да постоји један општи консензус када је у питању национална безбедност, а самим тим и сви они који су у систему националне безбедности. Ми у Посланичкој групи СПС потпуно се слажемо с тим имајући у виду неспорне чињенице и то да је национална безбедност за нас приоритет приоритета. Турбулентно време у коме се налазимо и разноразни интереси који се преламају преко Србије, преламају се геостратешки или на било који други начин преко наше територије, и те како намећу потребу за јачањем система националне безбедности.

Ако је то тачно, а јесте, онда је заиста сваком припаднику у систему националне безбедности неопходно обезбедити све оно што му омогућава да на најбољи могући начин одговори једном деликатном, одговорном задатку, једном посвећеном послу, узвишеном послу, а то је одбрана земље, територије Србије и њених националних интереса.

Због тога се ни у ком случају не треба односити лицемерно према овом закону и говорити о некаквој дискриминацији. Мислим да се, министре, можете сложити са мном да се дискриминација, као једна врста хипокризије која се овде намеће, односи на неке друге групе, које ни у ком случају не могу бити окосница свега онога о чему сада причамо због тога што се управо лекс специјалис, а то је овај закон, темељи на чињеници да без јачања система националне безбедности не можемо обезбедити припадницима, свима онима који су у безбедносним службама, основне услове и за живот, и за рад и за постизање одговарајућих резултата на послу којим се баве.

Ако је то тачно, а јесте тачно, онда морамо да пођемо од једне чињенице која је опет неспорна: сви остали (и просветни радници, и лекари итд.) свакако ће имати пажњу Републике Србије, државе, извршне власти, у оној мери у којој је то расположиво могуће, нарочито у мери у којој је ту буџетским средствима могуће допринети да се разна социјална, егзистенцијална и друга питања на најбољи могући начин реше. Дакле, ми говоримо само о једној категорији, о категорији припадника безбедносних служби, и ни о чему више.

Припадници безбедносних служби имају један изузетно озбиљан задатак, а тај задатак подразумева да се у држави Србији, онако како је то и до сада Влада Републике Србије чинила, настави постизање мира, постизање стабилности у ширем региону, као и оно чему сви тежимо, а то је очување територијалног суверенитета и интегритета Републике Србије.

После доношења овог закона, господине министре, на вама остаје један други задатак. Тај задатак јесте доношење подзаконских аката којима ће се ближе уредити начин и правила доделе станова, за које заиста сматрам да треба подржати ваш став да морају бити изграђени по највишим стандардима квалитета, по грађевинским узансама које се морају у целости испоштовати и по функционалности која у најбољој мери одговара једном

комфорном начину живљења, односно коришћења и плодуживања станова на којима ће сви они који их добију стећи и право власништва.

Мислим да у том правцу треба имати у виду оне који ће кроз неку селекцију, коју ћете ви свакако морати да спроведете, бити примарно збринути, а то су они који имају најодговорније и најделикатније задатке у систему безбедности. Наравно, и ту треба избећи сваку сумњу на могућност дискриминације када се ради о додели станова припадницима безбедносних служби. У том правцу, правилници или правила по којима се то ради морају бити потпуно транспарентни, морају бити доступни и на сваки начин морају бити прецизни због тога што ни у ком случају не сме да се остави могућност било какве дилеме или сумње у начин доделе, дискриминације, спорних околности које би евентуално могле изазвати судске поступке.

На крају желим само још једну чињеницу да истакнем, која се овде намеће као јака битна. Ако држави Србији у овом тренутку, који је јако деликатан, јако сложен, треба подршка, онда та подршка мора да дође искључиво из оног правца из којег се фокусира цео овај закон, а то је јачање наших безбедносних служби, јачање наших безбедносних снага. Све оно што они заслужују и завређују да имају, да им се обезбеди.

На тај начин држава Србија може бити сигурна да ће својим грађанима обезбедити оно што грађани као насушну потребу заслужују, а то је мир, сигурност, слободе које су им Уставом гарантоване и, што је најважније, државу која ће бити очувана и територијално и која ће бити очувана и по својој суверености. Мислим да се овим законом даје велики допринос да ће се ти циљеви и постићи.

Мислим да на крају треба истаћи да сви они који су овим законом обухваћени могу бити сигурни да ће на основу овог закона, као лекс специјалиса, добити оно што заслужују, а то су нормални услови, комфорни услови за живот а, самим тим, и услови да могу да наставе свој рад, свој посао, који је јако одговоран и деликатан. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовановићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Деспотовић.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, Српска радикална странка покушава да вам помогне да ови предлози закона који се доносе по хитном поступку буду прегледнији и прецизнији.

Долазим из средине која је пре свега девастирана, а поготово заборављена и запостављена од Владе Републике Србије, у сваком смислу речи. Видим да се неке колеге у начелној расправи захваљују госпођи Михајловић како су урађени путеви широм Србије, и реконструисани, двеста километара ауто-пута и слично. Добро је то, подржавамо све што је урађено досад, али мало више треба кренути тим путевима да се види како људи живе у тим малим срединама.

Позивам вас да кренете и обиђете не само путеве Рашке области (Пријепоља, Прибоја, Сјенице, Нове Вароши) већ и грађане тих средина, да се уверите како они живе. Тачно је да путеви спајају људе, и Србији требају путеви, али морамо признати да што су нам путеви све бољи, све мање људи иде тим путевима, а и ако иду, иду само у једном правцу јер повратну карту не узимају. Шта људе тера на тај пут у једном правцу? Ништа друго него лош животни стандард, фабрике затворене, нових радних места ни на видику, а једини видик им је, нажалост, Запад.

Свесни смо чињенице да се од ових обећања не живи, јер наравно да ћемо, ако имамо решено питање путне и железничке инфраструктуре, привући стране инвеститоре. Негде да, али учините напор да бар један инвеститор уђе у поменуто општине Рашке области. Помозите тим општинама, јер грађани су вам, господо, дали највише поверења, мислим на СНС, и зато имате обавезу да им на неки начин то и вратите. Још једном вас опомињем да не заборавите да Србија није до Златибора и учините нешто да принцип равномерног регионалног развоја мора бити у целој Србији једнак. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Деспотовићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, први став члана 2, на који сам поднео амандман, гласи: „Реализација пројекта представља општи интерес од значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије“.

Одмах да се разумемо, Српска радикална странка залаже се за јачање система националне безбедности, али ми сматрамо да овај модел има смисла само ако се односи и на друге угрожене категорије какве су, рецимо, рудари, радници у здравству или образовању.

Ово што ви предлагете овим законом односи се на систем безбедности у ужем оперативном смислу. Безбедност не чине само послови, органи и службе које се баве националним, војним, јавним и обавештајним пословима, већ и много чега још. За потребе реализације овог пројекта потребна је пуна координација још неколико министарстава, рад државних органа и по хоризонтално и по вертикално власти. Закон је тек у разматрању, а већ се осећа извесна неусаглашеност између појединих актера, тј. учесника у овом пројекту, о чему су моје колеге већ нешто говориле.

Ви можете да решите овим пројектом само делић укупне државне политике – сегмент националне безбедности. Шта је са другим угроженим категоријама? Да будемо искрени, сектор безбедности је и у социјализму био донекле повлашћен: имали су своје чиновне, своје рангове, своја одмаралишта, своје школство, своје здравство, бенефицирани радни стаж, боље плате.

Да завршим, још једном, СРС не спори потребу изградње ових станова, само да се модел прошири и на друге категорије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Алексићу, ви желите по амандману? Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Подржавам образложење и амандман претходног говорника јер је на трагу онога о чему сам и ја овде говорио све време. Пошто су ме овде неки прозивали да сам побегао, да нисам хтео да чујем шта говоре о мени, наравно да нисам. И немам никакав проблем да сам стојим овде и сам полемишем са свима вама, јер је истина једна и од ње не може да се побегне. Довољан сам и ја један да одговорим на све лажи које износите током данашње расправе.

Министар је рекао да сам ја у свом излагању био контрадикторан па бих просто да ту ситуацију разјаснимо. Ја сам говорио о томе да је цена стана са којом је БК група изашла 550 евра са ПДВ-ом за све грађане Републике Србије, да је цена коју сте припадницима снага безбедности понудили као субвенционисану цену 500 евра. Дакле, како је могуће да држава субвенционише станове и продаје по истој цени као приватни инвеститор? Зашто ти станови нису 380 евра, колико је најавио председник Вучић? Дакле, то је питање.

А да ли треба дати другима? Наравно да треба дати. Не само припадницима снага безбедности, него и запосленима у здравству, образовању, установама културе, социјалној заштити итд.

Што се тиче контрадикторности, министре, највећа контрадикторност у ствари долази од вас самих, представника Владе Републике Србије. Госпођа Михајловић, која је овде предлагала закон, рекла је да ће да се сагради 1.578 јефтиних станова за припаднике снага безбедности. Јуче, у овој истој скупштини, господин Небојша Стефановић је рекао да ће се саградити 5.203 стана. Ја сада не знам ко говори истину а ко не говори истину, а то треба да знају и грађани Србије.

Даље, јуче је министар Стефановић рекао – ако треба више, градићемо за све. Океј, зашто онда не прихватите овај амандман? Ако већ прихватате да градите и ако вам ништа не представља проблем да ли градите 1.500 или 5.000 станова, онда хајде да градимо за све, дајте људима барем јефтине станове, али не по 500 евра, колика је тржишна вредност стана, него 380, нарочито из разлога што се у општини Чукарица, локација Макишко поље, налази ливада. Дакле, те зграде које тамо будете саградили, вероватно ће ту кренути почетна станица метроа Синише Малог, за који сте у кампањи пред

београдске изборе делили карте, па ће припадници снага безбедности имати повлашћене карте да крену са тих локација замишљеним метроом Синише Малог и са картама које су тада купили. Захваљујем.

(Драгана Баришић: Ниси сам што си много јак, него те напустили сви.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Орлићу, омогућићу вам право на реплику, али пре тога, господине Алексићу, малочас сте сами покренули иницијативу да говоримо о ономе што је тема и што је тачка дневног реда. Направили сте краћу паузу, оставили картицу у посланичкој јединици и одржали конференцију, вратили се и наставили тамо где сте стали оног тренутка када сте изашли, а ми смо прешли на следећи члан. Нисам желео да вас прекидам и да вам ускратим право да говорите, али сте најмање у овом тренутку говорили о амандману који је поднео колега Дубравко Бојић, осим што сте рекли да подржавате.

Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо.

Ко је довољан сам, ко није, у то нећу да улазим, али изгледа да неко, баш као што је то урадио Вук Тадићев Јеремић, и кад купи две посланичке групе опет нема довољно, бар не довољно за одговарајући утисак.

Зашто станови, питање је, нису 380 евра. Зато што су их превише изградили и Борис Тадић и Вук Тадићев Јеремић по тој цени. Толико су их изградили по тој цени да ништа није остало за друге.

Да се мало уозбиљимо. Када буде неко умео боље, онда има право да критикује оно што се дешава данас. Пошто никад није умео боље, ако промил људског достојанства има, може само да ћути, да клима главом и да констатује – нешто се добро дешава за неког у овој земљи, хајде, бићу пристојан па да то констатујем и да се не правим нешто мудрији политички, или било како, него што јесам.

Пет стотина евра је процењена максимална цена. Да ли ће да буде 450? Не зна боље него ја онај који то сада овде помиње. Да ли ће да буде тих 380? Опет не зна боље него ја онај који то сад помиње. Али зна да мора нешто да каже и опет мора да помене Српску напредну странку и Александра Вучића и да се прави да није разумео да је овде речено – изградња се врши у фазама; да се прави да није разумео ни шта значи та максимална цена, ни да тих хиљаду и нешто представља први корак а да ће бити више. Ништа се не брините, у време када Србија стиче и ствара, има одакле па ће бити. У време када је грцала у дуговима и дубиози, у то славно време којег желите да се не сећамо, тада није могла.

Што се тиче Макиша и метроа, разумем да боли. Разумем да боли, па бар једнако колико боли „Београд на води“, бар једнако колико боли свака фонтана коју неки помињу, јер и тај Макиш, односно тај метро једнако је јако сведочанство њихове неспособности. То што су некада само причали, а и о метроу је причао Драган Ђилас такође, данас је реалност.

Када смо код Драгана Ђиласа, да не буде да се овде лаже, нека ме демантују и нека кажу кога су водили, на чијем су се челу налазили и Борис Тадић и Вук Тадићев Јеремић и Драган Ђилас од 2006. наовамо, да се случајно не испостави да и о том извештају, који сам тврди да су они лопови, ипак ми говоримо истину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, постоји изрека да је важније градити у држави него њоме владати. То ова власт чини и то треба поздравити. Не разумем оне који ништа нису градили, да приговарају изградњи станова, која, узгред буди речено, може да покрене односно да увећа рад грађевинске индустрије. Очигледно је да ће неко продати циглу, цреп, песак, шљунак, арматуру итд. То је и те како од значаја и тиме ће порасти БДП у овој земљи.

Не разумем оне који су трошили на џепарац месечно стан од 50 квадрата. Вук Јеремић „Потомак“ имао је џепарац, који му је одређен телефонском седницом, а којих је било петсто за време њихове владавине, 25.000 евра, џепарац од Владе. Значи, стан од 50 квадрата. Вук Јеремић „Потомак“, који је активно учествовао у изградњи косовске независности кроз оно необавезујуће мишљење, за пет година своје владавине, заједно са Тадићем, али искључиво он, потрошио је на путовања авионом три и по милиона евра, или 1.400 станова по 50 квадрата. Значи, битније му је било да спава у апартманима од 1.200 евра, да за један лет потроши 70.000 евра. Битније му је било да потроши паре од државе, него да нешто изгради; битније му је било да има стан од милион евра, него да за тај стан неко добије двадесет пет или четрдесет станова.

Не разумем приговоре. Мислим да је њихов основни приговор следећи: они нама замерају што преко ноћи не решимо све проблеме које су они оставили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић, по амандману.

(Мирослав Алексић: Реплика.)

На чије излагање желите реплику?

(Мирослав Алексић: Желим да одговорим господину Ристичевићу.)

Претходног говорника, господина Ристичевића? Споменуо је вас?

(Мирослав Алексић: Поменуо је странку.)

Које странке, извините?

(Мирослав Алексић: Народна странка.)

Парламентарна странка?

Можете по амандману да говорите.

(Мирослав Алексић: Зашто?)

Зато што немате основа за реплику.

Да ли желите да говорите по амандману?

(Мирослав Алексић: Желим реплику.)

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић, по амандману.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Предлажем да се амандман не прихвати, не зато што је лоше написан или што је, не дај боже, злурад, него, просто, све је у члану 2. прилично јасно.

За разлику од неких других, као овог садашњег колеге коме нисте дали реч, ако погледате неке друге амандмане, на пример, почевши од наслова па преко члана 1, уочићете или да се ради о елементарном незнању или да се ради о злој намери. Ја бих пре рекао да се ради о некој веома лошој и злој намери према припадницима снага безбедности, јер предлагати, како каже нпр. у члану 1, враћам се опет да бисмо објаснили, да се одређују критеријуми за изградњу станова за незапослене којима је престао радни однос... Тачно је да су они направили 200.000 незапослених у Србији. Овим их још додатно вређате, јер ко у Србији може узети кредит, позајмицу, било нешто друго у банци, ако није запослено лице? Ту је јасно да се ради или о незнању или о злој намери, али мислим да је ипак у питању зла намера, односно замагљивање или, на крају крајева, узимање јефтиних политичких поена на неким основним животним питањима када су у питању припадници снага безбедности.

Цена није важна. Видели сте то, на пример, у 2011. години, када је тадашњи премијер Цветковић, под палицом Бориса Тадића, узимао онај фамозни кредит у септембру од 7,5% да би повећао плате и пензије пред изборе у мају 2012. године.

Оно што је још чудније, увек када говоре из посланичке клупе, говоре у множини: „ми“, „наши амандмани“. Па седи човек сам данима! Или он, или нико други. Тешко је ту разазнати ко су то „они“, на шта се односи то „ми“, којој партији припадају, ко су лидери њихових партија, тако да вас молим да и о томе поведете рачуна убудуће.

Амандман свакако да одбацимо.

Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Александар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Знате, овај пројекат помоћи свим припадницима структура безбедности осмислио је председник Вучић и инсистирао на томе да морамо да нађемо механизме да свим припадницима безбедносних структура помогнемо, да им живот учинимо лакшим и да им покажемо колико смо захвални за то што раде. Могли су то пре њега да ураде други председници Републике, други врховни команданти. На памет им није

пало, а живели су у економском смислу у бољим временима за Србију, у време када су били миљеници целог света, када су се задуживали за шта хоћете. Могли су један кредит да узму и за ово, не би им био ни први ни последњи. Нису хтели да га узму.

Сада слушате како сматрају да ово треба проширити на читаву Србију, сви то треба да добију. С друге стране, није лоше да осудимо овај закон, да је он лош, да је дужничко ропство итд., али нека га узму сви, у другој или трећој реченици.

Знате, постоје одређене специфичности, зашто баш припадници безбедносних структура. Знате, они имају и бенефицирани стаж са неким разлогом – зато што раде посао који је не мање одговоран од било ког другог посла, али је специфичан. Због те специфичности има одређене привилегије, баш као што има одређене тешкоће. То је лако разумети. Само ако нећете, само ако мислите да сад треба да свађате припаднике безбедносних структура са свима другима, као, они узимају нешто од вас. Они ће ово платити, платиће мање, биће далеко повољније него што је било на тржишту, али ће учествовати у томе. Држава ће помоћи и они ће учествовати у томе. Немојмо да правимо сталну поделу у нашем народу, стално да их свађамо, стално да окрећемо једне против других. Нема разлога. Ово се радило и раније, само сада коначно имамо човека који води државу, који има осећања и разумевања за оне којима је помоћ потребна и хоће да им помогне.

С једне стране говорите – одлазе из Војске, одлазе из Полиције, а кад хоћемо да нађемо начина да не оду из Војске и Полиције, онда кажете – то је неприхватљиво, то не треба радити. Ово је део пакета и тако га треба доживљавати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

По амандману, реч има народни посланик Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Користим време Посланичке групе Демократске странке за пар питања која се тичу врсте прописа и аката којима ће се по овом закону... А види се по амандманима који су стављени и од стране владајуће већине и од опозиције да су нека питања нејасна, од тога шта ће бити са незапосленима, преко оних који су у другим структурама. Наравно, став и гледиште сваког од посланика је, с правом, да процењује да ли и како треба мењати члан 2. или не.

Моје питање односи се на врсту аката и прописа којима ће се регулисати право отуђења некретнине купљене под оваквим условима, права власника над некретнином у случају раскида радног односа, дисциплинског поступка или било које друге процедуре којом он или она престају да буду припадници снага безбедности, обавезе државе у уговорним односима на основу листе, како смо чули, која ће бити – ко се први пријави, он има право на стан, дакле првих 1.578.

Којим актом, прописом Владе Републике Србије се дефинишу међусобне обавезе припадника који је конкурисао и Владе Републике Србије? И шта се дешава у случају да неко од њих прекрши било који члан уговора? Зашто је важно да знамо којим актима и прописима ће ово бити регулисано? Зато што није уобичајен купопродајни уговор некретнине, уговора са банком, јер учествује Влада Републике Србије буџетом свих нас.

Апсолутно не спорим жељу Владе Републике Србије да окући припаднике снага безбедности; не спорим ни фазу од 1.578 до 5.003, па за десетак година и до 15.000. Спорим да се пропагандом покрију важна питања која се тичу отуђења некретнине, међусобних права и обавеза и ситуације која ће било којим актом бити предвиђена у уговору који ће будући припадник снага безбедности склопити – шта у случају да његово припадање снагама безбедности престаје.

Зашто је то важно? Зато што није ово први пут да имамо идеје овакве врсте. Сваки пут је добродошло. Није први пут ни да имамо врсту субвенције када је у питању куповина некретнине и намера да се људи окуће. Али јесте први пут да се цела расправа представља да се има ћутати о томе јер је супер, и ко год нешто пита, тај је државни непријатељ број један. То мало уноси сенке сумње у заиста квалитетна решења овог закона.

Пажљиво пратећи амандмане, укључујући и овај који подразумева статус незапослених лица или право на проширење (не заговарам али само пратим), значи, по садржају амандмана видим да већини посланика у нашој скупштини већина чланова није довољно јасна, није довољно добра и желе да је поправе.

Моја намера је да без подношења таквих амандмана добијем одговор на питање која акта решавају ова питања: отуђење над некретнином, промена статуса запосленог, промет те некретнине у правном систему Србије, да ли постоје специјални услови или не, или је све предмет уговора. Ако јесте, како се прави уговор између банке, припадника снага безбедности и надлежних у Влади Републике Србије? Ко прави? Да ли Министарство унутрашњих послова за једне, Министарство одбране за друге, Војска Србије за треће, четврта или пета институција припадника снага безбедности за њих? То је важно ако с правом желимо да пружимо наду припадницима безбедности да ће буџетом свих нас бити омогућено да се окуће неки од њих. То производи правне последице и било би добро оставити ван сваке сумње какве. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, госпођо Чомић.

Право на реплику, министар Александар Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Само кратко.

Члан 8. став 7: „Министарство надлежно за послове финансија ближе прописује услове под којима се врши раскид купопродајног уговора, као и начин утврђивања и исплате тржишне цене преостале вредности“. Шта није

јасно? Потпуно је јасно које министарство ће то да ради. Оно ће одредити на који начин ће то да ради.

Ево, само да вам кажем да то није никаква усамљена пракса, на пример, када упишете Војну академију, ви сте дужни да одређени број година након завршетка Војне академије проведете у редовима Војске Србије. Ако то не урадите, платићете уговорну казну, могу слободно тако да кажем, зато што нисте провели одређени број година на месту на коме је требало да budete. Дакле, није ништа необично, није ништа ново. Постоје врло јасна правила. Држава је уложила у вас кроз школовање, ви сте дужни да јој то вратите. Ако не вратите временом, вратићете новцем.

Тако је и овде. Држава је уложила у вас тако што вам је дала стан испод сваке тржишне цене. Ако не вратите држави временом које ћете провести, јер она жели да budete ту, не жели да останете без посла, жели да радите, да budete у безбедносним структурама, ако то не урадите, бићете дужни да у складу са решењем Министарства финансија доплатите до пуне тржишне цене. Шта је ту спорно? Потпуно је логично.

Као што видите, имамо и друге примере, али то пише у члану 8. став 7, тако да мислим да немамо о чему да расправљамо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Вулин.

Реч има Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Да пише, министре, ја не бих питала. Не пише апсолутно ништа. Или ви не слушате пажљиво питање. Дакле, ја вас питам за природу прописа, како ће бити раскидање уговора и како промет.

То је бољка свих влада, и оних које сам подржавала и оних којима сам била опозиција. Немате подзаконски акт, не знате каква ће бити природа уговора, али знате да је супер. То је, министре, неозбиљно. То је с весељем коментарисати питање које уопште нисте чули. Ви у овом тренутку немате појма како ће Министарство финансија...

Народни посланици кажу – имамо појма. Ја ћу питати народне посланике, пошто претпостављам да они имају појма, али овде је дужан министар да ми одговори.

Дакле, без подзаконског акта или без вашег детаљног знања о природи прописа којим се ставља у правни промет некретнина или раскида уговор, може да остане само ароганција да читате члан закона који смо сви прочитали, а то ја нисам питала. Ја сам питала како ће то да се уради. И то је парадигма ове расправе: ви тврдите свима нама, без тога да знамо како ће се то урадити, да ће то бити супер. Ја питам како ће се то урадити, а ви ми понављате да ће бити супер, при чему губите из вида да сам ја неко ко ово пита зато што жели да буде супер.

Али недостојно је скупштинске расправе говорити – то ће уредити Министарство финансија. Ја вас нисам то питала, ја сам вас питала како ће се уредити. Ја сам вас питала на који начин ћете решити евентуалне проблеме

који проистичу из улагања заједничког новца свих нас у оправдано улагање – окућити припаднике снага безбедности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Чомић.

Министар Вулин има реч.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Знате, по овој логици треба укинути све подзаконске акте, ниједно министарство ништа не треба да донесе, него да сваки закон до детаља регулише сваку одлуку. За шта онда служе министарства? Министарства имају право да доносе правилнике. Министарство финансија ће донети одговарајући правилник.

Полази се од елементарне претпоставке, од елементарног начела да се утврђује шта је тржишна вредност стана, то ће утврђивати Пореска управа, а разлику између ове и тржишне вредности регулисаће Министарство финансија правилником, на који начин ће доћи до евентуалног плаћања пенала. За које ми, наравно, не желимо да се дешава, али то члан 8. став 7. јасно каже, врло прецизно то одређује.

Не пише у овом закону на који начин ће Министарство финансија донети правилник. Зна се да има право да донесе правилник и донеће правилник. Не знам како би се сад законом сваки правилник уређивао. Онда не би требали правилници, не би требале уредбе које Влада доноси, него бисмо све решавали законима. То се, једноставно, не ради. Као што знате, за законе је добро да не буду оптерећени превеликим бројем норми, ако је икако могуће, наравно.

Постоје ствари које се једноставно спроводе на овај начин, рецимо, до сада је Војска Србије имала правилник, има још увек, на основу кога се додељују станови. Па не мислите ваљда да је у Закону о Војсци предвиђено како се то ради? Не, него је регулисано одговарајућим правилником, и то функционише, као што видите да функционише. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народна посланица Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем, министре.

Ова скупштина је јуна 2013. године донела Резолуцију о законодавној активности, за коју смо гласали једногласно. Знате, у тој резолуцији, министре, пише... Колико год вас не занимало да имате дијалог са народним посланицима, молим да проверите, коме год да куцкате поруку, да ли је истина ово што ја причам.

Ја вас молим да не добацујете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Слуша вас министар и одговара, помно.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Је л' тако?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сигуран сам у то.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Са вама као председавајућим немам никаквих проблема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Дакле, Резолуција о законодавној активности обавезује Владу Србије да заједно са предлогом закона, било ког закона, Скупштини поднесе и све предлоге подзаконских аката. Ако то не може да уради...

На добацавање „да ли сте ви то радили или нисте“ – нажалост, нисмо. Али је ова скупштина 2013. године, јуна месеца, заједно одлучила да ћемо то радити. Тако пише у Резолуцији, за коју смо сви гласали. Министра је очигледно неко пропустио да обавести о томе. Поштовање Резолуције Народне скупштине би ускратило мени право да питам како ћете то регулисати, а министру могућност да покаже да не зна да та резолуција постоји.

Резолуција обавезује Владу да подноси и подзаконске акте, баш зато да бисмо знали како ће у подзаконским актима да буду решени општи чланови и општа места, попут овога које се тиче промета некретнина, или се тиче отуђења некретнине или се тиче престанка статуса запосленог у служби безбедности. Да сте то урадили, као што је наша скупштина заједно решила да ћемо сви радити, онда би било ван сваке дилеме како ће то да се реши.

Моја нада из ове расправе јесте да ће бити следећег пута, да су министри – ако досад нису радом својих сарадника обавештени да таква резолуција постоји – слободни да користе ову нашу размену информација о члану којим се регулишу прописи, правилници, подзаконска акта било које врсте, одлуке, како год ви то звали, где се потпуно детаљно регулише нека тема из закона.

То је једини разлог зашто сам питала којом врстом прописа, па смо кроз расправу дошли до општег члана да ће Министарство финансија направити правилник. О чему? О томе како ће да раскида уговоре? Правилник о томе какав ће да буде уговор? Шта ће да буде тај подзаконски акт? Није ваша обавеза, министре, да то знате, али је ваша обавеза да знате да је Влада, односно министар који је предложио овај закон... Чак директно није ни ваша надлежност, ви сте овде у име Владе Републике Србије, то је у реду, апсолутно легитимно, али је обавеза оног ко је писао закон да то зна.

Ја не желим да сумњам да ће промет некретнина бити обављен икако другачије него по правилницима и подзаконским актима које буде донело Министарство финансија, али оно о чему желим да будем информисана (мислим да је то добро за све нас) јесте садржај тог подзаконског акта.

Разни министри су оспоравали право ове скупштине да одлучи о томе да се подносе подзаконска акта заједно са предлозима закона реченицом – не знамо како ће закон изгледати на крају. Наравно да не знамо. Ниједан закон није ушао у ову скупштину, а изашао у истом облику и истим речима какав је био када је унет у Скупштину, па се подзаконска акта праве у складу с оним како Влада има идеју, да без промена икаквих заиста буде и усвојен. То је све што се Резолуцијом од Владе захтева; једном када посланици

амандманима измене закон, онда се мењају и подзаконска акта, у то се Скупштина више не меша.

Тако да би било добро, не због мене и вас, због вашег или мог знања, него због оних због којих се овај закон доноси, да тако радимо убудуће. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Александар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Као што знате, кад већ питате за природу акта, министарство може да донесе само правилник, не може да донесе уредбу, уредбу доноси Влада. Дакле, немамо другог акта којим ћемо ово да регулишемо, него на овај начин. Ми смо овде у закону јасно одредили до када ће се подзаконски акт донети, мислим да је то добро и то ћете свакако знати, али и даље не видим ни најмањи разлог и ни најмању потребу да се инсистира да у сваком закону сваки подзаконски акт који имате упишете и уведете.

Знате ли колико бисте имали подзаконских аката да сте то, рецимо, радили на Закону о војном образовању? Зато што се у Закону о војном образовању доносе различити правилници: када је у питању школовање, напредовање у служби и све оно што произилази из тога. Имали бисте закон од неколико стотина чланова који би били тако решени.

А да не говорим о томе што би, овако размишљајући, испало да нам Народна скупштина није ни потребна, јер Влада донесе, унапред све уреди, до најситнијих детаља, донесе чак и подзаконске акте. Па шта ће онда ту посланици? Како ће то функционисати?

Ово је потпуно исправно – имате надлежни државни орган, имате о чему ће одлучивати, дати су и елементи како ће одлучивати, који је то орган и, наравно, који је то правни акт који ће из овога произаћи. Мислим да је то потпуно разумљиво, требало је само читати овај закон и ништа више. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има Александар Марковић.

Изволите, колега.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа, постоји потреба да се рашчисти једна недоумица, рекао бих, која заправо то није. У питању је покушај да се наметне једна тема која не постоји, злонамеран покушај од стране неких посланика, како је тобоже један министар јуче рекао нешто, онда други министар данас нешто друго, а трећи министар нешто треће. У том покушају у ствари лежи сав јад и беда онога што је остало од наше опозиције, дакле, они су се сад за то ухватили као за сламку спаса. Притом не мислим на госпођу Чомић, заиста не мислим на њу, мислим на једнога који је причао пре ње данас.

Апсолутно нема места тврдњи да је Зорана Михајловић обећала једну бројку изграђених станова, Небојша Стефановић јуче другу, Вулин данас трећу. Потребно је само прочитати закон, а ја их позивам да прочитају и стенографске белешке, јер тамо лепо пише – у питању су 5.203 стана која су

предвиђена, која су испланирана. То је рекла Зорана, а то је рекао и Небојша. Али у првој фази, то су одвојене категорије, то вам пише и у образложењу закона, пише – 1.578 станова, таксативно побројаних, како, на који начин и у којим градовима.

Ово је један лажни покушај наметања неке теме. Кажем, то је сада њима сламка спаса с обзиром на то да немају за шта друго да се ухвате. С обзиром на то да немају ниједну могућу критику на овај закон, за то су се ухватили и покушавају да дезавуишу јавност.

Морао сам, због грађана Србије, да се јавим и објасним. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

Право на реплику има Гордана Чомић.

(Александар Марковић: Зашто реплика? Рекао сам да не мислим на њу.)

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Народни посланици, пошто видим да владајућу већину јако нервира примена Пословника о давању права на реплике, хвала. Зарад вашег мира, ево, остављам вас без своје реплике. Хвала вам, председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Имали сте право на реплику.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Јесам, али видели сте да већина не жели да саслуша чак ни основано право на реплику. Ја не желим да их растужујем још више него што јесте тренутно због става да у овој скупштини не треба да се чује нико и ништа сем похвалних речи о министру Вулину.

Кад будем хтела да кажем нешто ружно о министру Вулину, ја ћу рећи, али нисам. Када будем хтела да се обратим било ком народном посланику владајуће већине, ја ћу то урадити, али нисам. Ја сам говорила о теми за коју сматрам да је важна за оне који ће потписивати уговоре. А ваш недостатак стрпљења да саслушате 120 секунди било кога ко не хвали владајућу већину је моја обавеза да вам учиним да се не нервирате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Чомић.

Александра Томић, по амандману.

Изволите, др Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре Вулин, колеге посланици, због грађана Србије морамо да кажемо да Министарство финансија има велико искуство када су у питању уговори овог типа, који следе након доношења овог закона, и усвајање правилника, којих ће бити.

Прво, ако узмете Министарство привреде, које расписује конкурсе за различите врсте уговора које спроводи Министарство финансија, на исти начин ће бити спроведени и ови уговори. На крају крајева, то је искуство још од 2010. године када смо такође имали уговоре са одређеним корисницима државних кредита; 2010. године одређене касарне, као што је „4. јули“, претворене су у стамбене комплексе, за које су тадашњи млади научници и млади професори имали право да конкуришу, за овакве кредите, и да купе.

Тада је квадрат био 1.290 евра са ПДВ-ом, дошло је до 1.450 евра, тако да је држава јако добро зарадила на тим кредитима.

Поступак, у ствари, на који ће начин припадници оружаних снага односно припадници безбедносних снага моћи да конкуришу, јесте управо конкурс који ће расписати Министарство финансија у сарадњи са Министарством унутрашњих послова, министарством војске, тако да ће на основу аката подзаконских, које ће донети, и на основу услова које ће тај конкурс имати... Значи, услови конкурса ће бити тачно дефинисани и на најбољи, транспарентан начин презентовани јавности.

Биће јавни конкурс. Сви који се јаве, мораће да испуне одређене услове. Када буду испунили те услове, онда се ствара листа – управо да би се избегла било каква могућност манипулације – према редоследу јављања и испуњавању тих услова. Држава ће склопити са њима уговоре. У том уговору стоји чак и онај део услова под којима узимате тај кредит. То значи, уколико не испуњавате одређене услове по уговору, држава има право да раскине тај уговор. И тачно се знају које су консеквенце уколико желите да напустите државни посао и да не исплатите тај кредит до краја, под којим условима и како се то ради.

Према томе, то није нека новост, то није нешто што досад држава није радила. То је оно чиме ће се ова влада бавити, односно надлежно министарство, а то је Министарство финансија, и сигурно је да ће бити много повољнији услови него што смо досад имали. Сигурно је да ће људи који ће конкурисати и добити могућност да потпишу такав уговор имати велике бенефите када купују стан од 500 евра по квадрату без ПДВ-а, када добијају кредит по сигурно најповољнијим условима. То није нека новост коју ће држава имати, осим што је новост у томе да је то 500 евра по квадрату стамбеног простора, да су станови у квадратури и структури од 32 до 94 квадрата. Зависно од могућности људи који су запослени, висине плате и њихових могућности, супружника са којима подижу те кредите, једноставно, конкурисаће се за овакве кредитне линије, овакве станове.

То је нешто што је добро и треба у јавности рећи да је по први пут држава озбиљно приступила решавању оваквог проблема. Мислим да је то једини начин да покажемо да смо много, на ефикаснији начин, способнија влада, која је отворила могућности да заиста реши проблеме великог броја грађана који раде на тако захтевним радним местима, када су у питању безбедносне снаге. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Томић.

Колега Мирослав Алексић има реч.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Па није ми баш најјасније шта сам ја погрешно када сам говорио о контрадикторности у изјавама министра Стефановића и министарке Михајловић. Министар је говорио о 1.578 станова, министар јуче о 5.203.

Сматрам, кад представници Владе говоре, да свака изговорена реч има одређену тежину.

Такође, кад говоримо о томе, министар је малочас рекао да је неко од нас рекао да је неприхватљив овакав закон. То није тачно. Дакле, више пута смо поновили да смо апсолутно за то да се за припаднике снага безбедности одреде средства за изградњу јефтиних станова, али је искључиво дилема била у томе шта је то субвенционисана цена ако је она иста као и тржишна цена коју нуди нека група. Ја никако да добијем одговор на то питање.

Даље, када говоримо о локацијама, Врање, Краљево, Нови Сад, па није цена квадрата иста. Можете узети, отворити било које огласе и видећете да се тамо станови у новоградњи крећу између 500 и 700 евра. У новоградњи. Дакле, ви сте овде понудили у анкети припадницима Министарства унутрашњих послова 440 евра плус ПДВ, субвенционисани кредит. Дакле, о томе се све време говори – да ли се ради о заиста субвенционисаној цени или цени која је, можемо рећи, тржишна ако неко може по тој цени да гради станове.

Даље, када говоримо о могућностима припадника снага безбедности и свих других да се задуже, обезбеде новац и купе те станове, треба, министре, имати у виду и ситуацију да нису имали сви тетку која ће им дати 244.000 да обезбеде себи стан...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Алексићу, молим вас, немојте то да радите, нећу дозволити било какво вређање министра. Није коректно, није у реду. Молим вас, наставите у духу амандмана, али нећу дозволити, ово вас сада заиста колегијално упозоравам. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући. Само сам цитирао оно о чему су сви говорили, нисам имао намеру да икога увредим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не знам ко је, стварно нисам обавештен о томе. Наставите по амандману.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Дакле, ради се о томе да тим људима треба омогућити да буду у стању да реше своје стамбено питање тако што ће се поправити положај људи који раде у Војсци. Малочас сам говорио о томе да најбољи војник, кога је исто министарство прогласило за најбољег војника Војске Србије, одлази из Војске због лоших услова. Е, то је питање о коме треба да размишља Влада Републике Србије и пре свега министар одбране – колико људи одлази данас из Војске, зашто одлазе из Војске и чиме планирају да се баве.

Дакле, ако држава не брине о својим припадницима снага безбедности у смислу стварања нормалних услова у пословима и делатностима које они обављају и раде за ову државу, шта онда да говоримо о неким другим професијама?

Поред тога што је неопходно објаснити да ли је то заиста субвенционисана цена, јако је важно рећи како ће неко ући у реализацију једног оваквог пројекта и како ће практично моћи да купи тај стан, на који

начин. У закону нисте дефинисали да ли ће бити неки повољни кредити, или неће, за ове намене.

И јако важна ствар, министре, закон не дефинише да ли та компанија, односно предузеће које се формира као инвеститор... У закону стоји да је могуће да држава инвестира 100%, а да је могуће да то ради и привредно друштво. Нигде не стоји да ли је то привредно друштво 100% у власништву државе или не. Министарка је рекла да ће бити у стопроцентном власништву Републике Србије, али то нигде не пише. А када не пише, значи и да не мора, што значи да може поново доћи неки арапски инвеститор, као што је случај „Београда на води“, да он буде власник тог предузећа које инвестира у јефтине станове 70%, а држава 30%. Зато вас позивам да дефинишете то у закону како би се спречиле било какве могуће злоупотребе. Када се буде реализовао овај пројекат, можда не будете ви на власти, него неко други, па спречите ви да ти други направе било какве корупцијске радње.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

Реч има министар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Видите како плодна расправа одмах изазове нове емоције и нове идеје. Није нико поднео амандман, рецимо, на ово што је посланик говорио па да је рекао ставите то, него обично је било – мења се ред реченица, зарез, брише се, али, ево, видите како сад кроз расправу долазимо до идеја.

Даље, све ово овде што слушам могло је да буде урађено у периоду од 2000. до 2012. године, баш све је могло да буде урађено, а није урађено ништа.

Знате, да бисте поправили положај Војске, да бисте поправили положај безбедносних структура, морате да опоравите државу, као што је Вучић својом финансијском политиком урадио и успео у томе. А онда морате да поправите и морал, онда морате да вратите вредности које су протеране из Војске. Морате да водите рачуна да вратите некако и људе који су отерани из Војске зато што су били морални и зато што су били ратујући официри и подофицири. А онда морате да размишљате о томе како да обезбедите неке да добије много повољније стан, како да му обезбедите могућност да запосли свог супружника, како да му обезбедите да се у Војсци добро осећа и да буде ту.

То је део једног напора читавог друштва, напора који није рађен деценијама. Односно, рађен је плански, да би се та иста војска и те исте структуре безбедности уништиле, да не би служиле свом народу и да не би служиле својој држави. Ми сада исправљамо то што је рађено и врло сам поносан због тога. Надам се да ћемо то урадити веома брзо, наравно, неупоредиво брже него у деценијама које су прошле, у којима се то свакако није радило. И наравно да ћемо то радити кроз своју државу, да ће то бити власништво наше државе и да ће то држава урадити, као што држава и субвенционише. Када су банке у питању, знате да ћемо расписати јавни

позив, то вам је овде речено и објашњено, и тако ћемо долазити до финансијских средстава. Овде је држава та која помаже и као таква свакако да показује велику бригу према својим припадницима безбедности.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Поштовани министре, из искуства смо могли да схватимо да оно што не пише и не стоји на папиру, док сте ви на власти, ових последњих шест година, ево седма година, врло често се не реализује, тако да је много боље када стоји на папиру. И када стоји на папиру, неки закон, ви се врло често не придржавате закона у различитим областима, а да не говорим ако је у питању нешто што не пише.

Малочас сте рекли једну ствар, да је ова расправа плодносна и да је изнела један нови предлог. И рекли сте да ми нисмо поднели амандман за то о чему сам ја говорио. Ја ћу да вас исправим и да вам кажем да јесмо поднели амандман да се избрише овај члан, односно могућност да привредно друштво може бити инвеститор без јасно дефинисаних критеријума и односа државних или потенцијалних приватних инвеститора. Ако је држава предвиђена да буде инвеститор, зашто онда оснивате ново привредно друштво? Ако га већ оснивате, реците да ли ће бити 100% власништво државе, или барем то напишите у закону.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има др Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Није ништа необично да људи овде не знају отприлике шта су предложили својим амандманима и на шта се односе.

Иначе, суштина проблема код овог амандмана није она неписменост од које смо почели, него то што је промашио идеју закона. Онај ко не зна, а воли да прича о „Београду на води“, на пример, како пројекти те врсте изгледају у свету и који се проценат власништва онога ко даје само земљиште обично добија, тај не може ни да зна да је Србија на том пројекту прошла јако добро. Самим тим, све оно што има да каже на ту тему апсолутно никакве везе ни са чим даље нема.

Штета је што неко живи у Србији у 2018. години а не зна да је дошло до одговарајуће добре, позитивне корекције камата на кредите у динарима, управо у овој земљи, што има пуно везе и са условима под којима ће неко сутра да дође до стана, о чему причамо данас; да је до тога дошло и због озбиљне и одговорне политике Народне банке Србије али и због тога што су се прилике у држави драматично промениле набоље. Онај ко те ствари не зна, он их апсолутно игнорише и показује да га ништа друго и не занима осим прилике да овде буде бучан.

Али да не остане ништа недоречено, ја бих волео, сваки наредни пут када се јави за реч, да каже где су били Борис Тадић, Вук Тадићев Јеремић и Драган Ђилас од 2006. године наовамо, коју су то странку, односно које су то предузеће водили, па да утврдимо шта смо ми данас рекли истинито, а шта су неки овде лагали, као што једино раде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има Радослав Милојичић, по амандману.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Уважени председавајући, даме и господо народни посланици, не знам заиста чему то негодовање прекопута, али нема проблема, навикли смо на то.

Ја сам рекао када је ту била министарка Михајловић (жао ми је што она као ресорни министар већ два дана није овде, вероватно има неке неодложне обавезе) да ми немамо ништа против тога и подржавамо да припадницима Војске Србије који немају кров над главом то буде обезбеђено. Наравно да је поражавајући податак да се 18.900 припадника Војске Србије јави на овај конкурс, а да, по проценама и пријави, 30.000 припадника Војске Србије, МУП-а или генерално људи који се баве сектором безбедности нема кров над главом. То је поражавајући податак и поражавајућа чињеница.

Да, нас занима, рекли сте да нећете... У ствари, рекли сте да ћете изградити 15.078 станова укупно. Онда је министарка рекла да ће се прво изградити 1.578 станова, а онда је министар Стефановић рекао да ће се изградити у првој фази не 1.578 већ 5.200 станова. Шта је од те две информације тачно? Не питам то због себе, већ Демократска странка ово питање поставља због свих припадника који су запослени у сектору безбедности и надају се да ће овим законским решењем стећи кров над главом како би могли да живе и несметано обављају своје послове.

Међутим, да би неко могао да издвоји 500 евра по квадрату, не може то да уради са просечном платом од 30.000 динара. Можемо да видимо потпуну некомпатибилност онога како живе припадници, пре свега, Министарства одбране и Министарства унутрашњих послова и овог закона.

С друге стране, како припадници министарстава и ми грађани да вам верујемо да ће бити тако када већ шест и по година брже, боље, јаче политике чекамо неко побољшање кога нема? Године 2014. смо такође имали обећања са највиших места, не од стране министара, него од стране премијера, да ће се станови градити за 380 евра по квадрату. Од тога нема ништа. Онда смо имали обећање од ресорне министарке да ће се од Београда до Новог Сада возом стизати за мање од пола сата, а такође од тога нема ништа.

О томе како живе припадници министарстава, пре свега одбране, а и сви људи запослени у сектору безбедности, говори најновији податак да Срђан Ристић, Гинисов рекордер, напушта Војску због тешког материјалног и финансијског стања.

То је, министре, оно што је поражавајуће. Овде говоримо да 72% припадника који напусте Војску Србије то уради на лични захтев, што је поражавајуће. Како ће неко ко има просечну зараду од 30.000 динара, да не говоримо о онима који су цивили а раде у сектору безбедности, пре свега у Министарству одбране, и имају просечну зараду 23.000 динара, како ће издвојити 40.000 евра за стан од 80 квадрата?

Рекли сте да нисте могли да урадите пре ове ствари – не верујемо да ћете урадити, али се надамо због припадника који раде у сектору безбедности да хоћете – зато што је Демократска странка урадила нешто лоше док је обављала власт и служила грађанима од 2007. до 2012. године. Зашто ми то нисмо урадили? Нисмо урадили зато што смо морали, пре свега, да враћамо оно што сте ви задужили и да исправљамо оно што сте ви упропастили деведесетих година. Ако сте заборавили, ако имате кратко памћење, подсетићу вас да је плата била тридесет евра те 2000. године када је Демократска странка, у широкој коалицији, дошла на власт. А ми смо оставили просечну плату триста евра, десет пута више. Вратили смо стару девизну штедњу; вратили смо тринаест пензија; вратили смо грађанима Србије дванаест деценијских додатака које сте ви остали дужни; вратили смо Телеком; укинули смо визе; вратили смо земљу у УН.

То смо све морали да урадимо због ваше штетне власти, када сте је обављали деведесетих година. Питање је шта ћемо затећи за две године када вас будемо победили на изборима и шта ћемо све морати да враћамо у времену које је пред нама. Ви сте задужили читаву земљу, да нико не може да се са тим дуговима избори. За шест и по година ваше власти задужили сте државу десет милијарди евра. Десет милијарди евра!

Како припадници сектора безбедности да вам верују када сте рекли да нећете повећавати цену струје, а повећали сте је; када сте рекли да нећете грађанима отимати пензије, а отели сте; да нећете смањивати плате и дневнице, а смањили сте и плате и дневнице? Рекли сте да нећете дирати субвенције за пољопривреду. Субвенције за пољопривреду су у време нас, како ви кажете – лоших, биле 14.000 динара, а сада су субвенције за пољопривреду четири хиљаде динара. Али сте заборавили да је у то време када је субвенција за пољопривреду била 14.000 динара евро био 80, а литар горива такође 80. Сада за 4.000 динара наш пољопривредник има евро од 118, а цену горива од 150 динара. То је реалност у Србији, како грађани тешко живе и састављају крај с крајем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Повређен је члан 107, достојанство Народне скупштине. Овакве квалификације сте заиста могли и били дужни да спречите. Могу да разумем да нисте могли баш све да предвидите, али од дотичног господина увек је за очекивати овако понашање.

Знате шта, крајње је непримерено да бригу о томе на који начин и по којој цени ће се решавати стамбено питање припадника Војске Србије коментарише неко ко, да је остао, не дај боже, на власти, и он и његов министар, до 2016. године тај проблем би био решен 100%, али тако што ми данас не бисмо имали ни једног јединог припадника Војске Србије, Војска

уопште не би постојала. То је била методологија којом су они желели да реше овај проблем.

Не треба овде трошити времена и набрајати шта све ми иза њих треба да поправљамо и исправљамо. То се ради, то је евидентно и то је оно што им смета. А нормално је да то смета некоме ко је мислио да је војна вежба тако што у координацији са министром откупи за четрдесет милиона Дом Војске Србије, онда га прода за двадесет четири, а шеснаест милиона инвестира у заједничку градњу на Миљаковцу, али не за станове за Војску, него за директну продају, из које направе профит њих двојица.

Према томе, дужни сте да ово санкционишете и да убудуће ипак, када видите у ком правцу дискусија води, на време је пресечете и спречите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Народни посланик Милимир Вујадиновић, повреда Пословника.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 106. Када се говори о дневном реду, претходни говорник је изашао, и то обимно, ван тачке дневног реда говорећи о неким стварима, поражавајућим.

Слажем се, доста тога је поражавајуће када је у питању одбрамбени сектор. Поражавајуће је то што сте најчасније српске офицере, у време министровања Драгана Шутановца, његовог шефа, спаковали у казамате широм света и широм Србије. Поражавајуће је то што сте им урушили морал на најниже гране. Поражавајуће је то што сте расформирали најелитније јединице српске војске. Поражавајуће је и то што сте уништили четири стотине оклопних возила; поражавајуће је и то што сте уништили 200 хаубичких цеви; поражавајуће је и то што сте уништили 23.000 пушака; поражавајуће је и то што сте уништили 9.000 ракетних система и продавали их у бесцење. Поражавајуће је и то што сте отпустили 200.000 људи. Поражавајуће је и то што су вам и министра пољопривреде хапсили.

Много је поражавајућих ствари, али ја вас ипак молим да расправу вратите на тему о којој данас говоримо. Хвала.

Не желим да се изјашњавамо у дану за гласање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вујадиновићу.

Народни посланик Јелена Жарић Ковачевић, повреда Пословника.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући. Рекламирам члан 108. који у ставу 1. каже – о реду на седници Народне скупштине стара се председник, односно председавајући који у том тренутку води седницу.

И моје колеге су указале на повреду чланова овог пословника. Не само да смо слушали о субвенцијама за пољопривреду и о најразличитијим могућим темама које смо могли да чујемо у јављању по амандману, него смо

дошли до тог стадијума да, ево, већ другу недељу расправљамо о једном предлогу закона.

Сада, у расправи о појединостима имамо нешто на шта сте ви морали да укажете јер сте за последње две недеље могли да чујете, а то је извртање чињеница и уношење забуне код наших грађана, односно јавности. Стално се прича о томе колико станова је рекао који министар и да ли је то хиљаду и нешто станова или пет хиљада станова. Ја мислим да смо већ апсолвирали досад о ком броју станова се ради. Молим вас да не дозволите надаље овакве повреде Пословника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Мој уважени колега Маријан Ристичевић изнео је рачуницу о махинацијама претходног говорника, који је мало пре причао овде свашта. Отприлике, вредност његових махинација у Смедеревској Паланци износила је око 900 станова за припаднике Војске Србије или Полиције.

Он је мало пре овде причао о 30.000 припадника Војске без крова над главом. Ето, да није било његових махинација, било би 900 мање. Да нису Тадић, Пајтић и Ђилас вршили власт, вероватно да не би ниједан припадник био без крова над главом, али боже мој.

Он је мало пре спомињао овде свашта, али само ради грађана Србије мора да се истакне неколико ствари. Просечна плата у Србији је данас већа, у еврима, него што је била за време ваше власти. Инфлација у Србији је далеко стабилнија данас него што је била у време ваше власти. Кредити у динарима су далеко повољнији него у време ваше власти. А незапосленост је на најнижем историјском нивоу, на најнижем нивоу.

Не зна то претходни говорник, као што не зна, између осталог, ни о ком амандману је мало пре говорио. Ја га позивам да каже одмах сада по ком амандману се јавио и како гласи текст амандмана о коме је говорио, а да не погледа сад. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Вулин.

(Радослав Милојичић: Могу ли да се јавим? Питао ме је човек.)

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Хвала.

Знате, доста је тешко слушати стално исте нападе које стално морате да објашњавате истим бројевима који су, једноставно, непристрасни и не могу да лажу. Просечна плата професионалног војника, када смо ми преузели одговорност за управљање овом земљом 2012. године, била је 33.308 динара, а данас је 39.191 динар. Да ли је довољно? Није. Да ли је више него што су имали? Јесте.

Да ли смо мање задужени? Јесмо. Да ли се задужујемо за плате? Не задужујемо се. Не задужујемо се, као што су они говорили на седници Владе,

имате стенографске белешке, када им председник Владе Мирко Цветковић каже: „Немојмо, људи, да узмемо кредит за пензије, уништићемо државу“, они кажу: „Ћути, шта ти знаш“. Наравно да уништавају државу и наравно да то раде.

Да ли има више униформи? Има. Да ли има више хране? Има. Да ли има више оружја? Има. Да ли су боље плате? Јесу. Да ли је довољно? Није, настављамо да радимо.

Кажете да је 19.000 људи тражило стан. Па, ти људи су се родили јуче? Сада су се родили и сада немају стан, а имали су стан дванаест година за време власти ДОС-а, а сада више немају стан? Па зашто им тад нисте решили стамбено питање? Зашто тад нисте нешто урадили да тих 19.000 људи, или колико већ кажете да их има, добију и реше на овај начин стамбено питање?

Немојте да се хвалите „Степом Степановићем“. Погледајте цене у „Степи Степановићу“, а погледајте ово што ми нудимо. Погледајте колико су они платили свој квадрат у „Степи Степановићу“ и питајте људе који живе тамо каквих проблема имају, зашто им није урађена одговарајућа канализација, зашто им до дана данашњег није завршена саобраћајна сигнализација, зашто до дана данашњег немају одговарајуће прикључке. То их питајте и питајте их колико су платили тај квадрат. А колико ће овде платити? Дакле, и те како постоји разлика. Ја сам поносан на ту разлику и сваки пут ћемо бројевима демантовати ово што слушамо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Реч има колегиница Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, поднели смо овај амандман због тога што сматрамо да треба у овом члану у другом ставу да се брише могућност хитности доношења свих других закона који су везани за овај закон, јер то једноставно не би имало смисла док се не изврше измене одређених закона.

Наиме, министар Стефановић је јуче одговорио на моје питање о решавању стамбеног питања за војне бескућнике и чланове њихових породица, јер многи од њих нису дочекали да буду у животу а да дочекају свој стан, како ће то да се решава за децу палих бораца, за инвалиде последњих ратова. Он је рекао да ће да се оснује одређени фонд из којег ће да се суфинансирају (ја сам га бар тако разумела, и моје колеге) станови кроз овај пројекат изградње јефтиних станова.

То, једноставно, није могуће, господине министре, док се не изврши измена Закона о јавној својини, који је катастрофалан, који је донела ова „жута“ досовска власт 2011. године. Ми смо тада били против тог закона. Његове измене су биле 2013. године. Волела бих, ако сте у могућности сада или у току ове расправе, да ми одговорите, пошто по том Закону о јавној

својини нису обухваћени објекти који су у власништву Војске Србије, односно Министарства, каква су ваша сазнања везана за Касарну „Радомир Путник“ у Крагујевцу и могућности да се изврши компензација те имовине са Градском управом града Крагујевца, коју воду неспособни Радомир Николић, али чисто из разлога да би се из тог фонда, рецимо из те имовине, изградили станови за војне бескућнике. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Радослав Милојичић, по овом амандману.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Наравно да је важно, још једном понављам, да припадници сектора безбедности обезбеде кров над главом, али је важно и како они живе и под којим условима раде.

Потпуно је нетачна изјава, морам то рећи такође због грађана Србије, да 2010. године није имао, није летео ниједан авион у Војсци Србије. Било је између 25 и 35 авиона, како „орлова“, тако и авиона Г-4, тако и пет „мигова“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, да ли сте ви слушали колегиницу Наташу Јовановић?

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас да коментаришете њен амандман.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине председавајући, ја не разумем зашто сте ви нервозни. Разумем зашто је нервозан министар Вулин, јер видимо да је и Вучић оповргао његову јучерашњу изјаву у вези са нашим путем ка ЕУ. Тако да ја разумем његову нервозу, али не разумем вашу нервозу.

Причам о томе како живе припадници запослени у сектору безбедности. Знам да је вама лако, да сте у власти, али причам о људима који немају кров над главом. Причам о људима који раде за 30.000 динара. Причам о људима, о томе да је Гинисов рекордер напустио Војску, на лични захтев, због тешке материјалне ситуације.

Ако вама то није довољно, у реду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На све то вам је министар Вулин одговорио.

(Наташа Сп. Јовановић: Реплика.)

Не можете реплику, можете само по амандману.

(Наташа Сп. Јовановић: Нећу по амандману, него реплику. Потпуно погрешно тумачење мог амандмана.)

Није вас споменуо колега Милојичић. Могу по амандману, али прво министар Вулин има реч.

(Наташа Сп. Јовановић: Тражим реплику, немојмо да се играмо овде.)

Министре, имате реч.

(Наташа Сп. Јовановић: Пословник. Министре, прво ја по Пословнику.)

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Како председавајући каже. Извињавам се, ја нисам власт овде. Како каже председник, ја то морам да слушам. Хвала.

Тачно, ми причамо овде, само не причамо о закону, то је тачно, пошто закон очигледно није ником занимљив, или веома малом броју. И хвала изузецима којима је овај закон занимљив.

Тачно, ми причамо о људима који су у време власти ДОС-а имали далеко мање плате. Да, причамо о људима који нису имали ни најмању наду да ће им се на било који начин решити стамбено питање у време власти ДОС-а. Да, причамо о људима који нису имали униформе, причамо о људима чији је материјални положај био далеко нижи. Да, причамо о људима који су због свог става, због свог патриотизма, били протеривани из Војске. Да, причамо о тим људима. Причамо о људима које су због тога отпуштали. Причамо о људима који нису имали баш никакву наду.

Сада говоримо о људима о којима држава поново брине, о којима држава сада поново води рачуна и прави систем, као некада. Сетићете се, онај систем коме је сваки цивил завидео – када једном уђете у Војску, до краја вашег радног века, па и после, неко брине о вама и вашој породици. То је ефикасно уништено. Ми то сада враћамо. Ми сада враћамо систем који брине о људима. Да, ми причамо о људима.

Жао ми је што се овде не прича о закону, жао ми је што се не прича о решењима, жао ми је што се ово користи, ако је могуће, само за неки политички обрачун. То је све што може да се уради, али бројеви су опет неумољиви – плате су веће него што су икад биле. Да ли је довољно? Није. Да ли ће бити боље? Хоће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Наташа Јовановић, повреда Пословника.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, јављам се по члану 27. Знате, док председавате ипак морате да водите рачуна, када је расправа о амандманима, да седница има неки нормалан ток, хајде да кажемо да има у овом тренутку, али да има неку логику.

Ако се јавља господин Милојичић по мом амандману, и то мора да има неког смисла. Може да он прича под разно оно што је припремио, написао, али мора онда да зна, ако се надовезује на моју причу, да је управо Драган Шутановац оставио те људе, војне бескућнике, без станова.

Када је требало да реши то питање и када је требало да се изврши та компензација са имовином Града Крагујевца, ево, ту седи Верољуб Стевановић па нека вам потврди, који је као градоначелник Крагујевца више пута позивао Шутановца да се то уради... Ми смо добили информацију, ја сам тада инсистирала на томе, у томе су ме подржале све колеге српски радикали, да се то реши на начин да се изврши та размена, јер ми имамо касарну која толико вреди, односно да Град Крагујевац то плати да би могло то да се уради, а да Војска Србије од тог новца изгради станове за војне бескућнике.

И дан-данас ти људи живе неусловно, кад будете долазили у Крагујевац то можете да погледате, у Даничићевој улици, у делу касарне где

су смештени славни српски официри (значи, многи од њих су били са високим чиновима) и чланови њихових породица. Нећу да помињем њихова имена иако знам чланове тих породица. Више пута сам ишла у посете код њих. Они су дошли са малом децом, данас су та деца, условно речено, интелектуалци.

Према томе, поведите рачуна и немојте да ми кажете да ја нисам... Ја ништа ружно нисам желела да коментаришем нити да кажем, говорим језиком аргумената и чињеница, као и сваки српски радикал. Желела сам на такав начин да коментаришем да је погрешно протумачио моје излагање и јавио се управо по амандману који сам поднела у име Посланичке групе СРС колега Милојичић.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић. Знам да имате добре намере.

Мислим да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина...? (Не.) Хвала пуно.

Радослав Милојичић, по амандману.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Јасно је свим људима који се баве сектором безбедности да постоје касарне, постоје објекти који су од стратешког интереса за Војску Србије и за државу Србију, који нису на продају, тако да не бих више да одузимам време око тих ствари. Свако ко се бави, поготово људи у Генералштабу који се баве тим стварима... Тиме се не бави министар, Генералштаб даје процену да ли је нешто на продају или није. Постоје комисије које се тиме баве и постоје ствари, објекти и касарне које су од стратешког интереса за Војску Србије и које није могуће продати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Наташа Јовановић, по амандману.

(Наташа Сп. Јовановић: Реплика.)

Није вас споменуо, не могу, стварно немам ниједан основ да вам дам реплику, уз све разумевање. Ево, колега је отишао, немате коме ни да реплицирате, нажалост. Хвала.

Ђорђе Комленски, повреда Пословника.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Повређен је члан 106. Пословника. Ви сте овде дозволили некоме да говори о касарнама које су битне, приоритетне и остало.

Једна од најбитнијих касарни је касарна у Обреновцу, коју су господин Шутановац и господа која су тад владала испразнили, извели војску на војну вежбу. То је касарна у којој је било дванаест амфибија. Затворили су ту касарну и Обреновчани су због тога драстично више настрадали у поплавама 2014. године него што је то морало да се деси. Једном једином исправном амфибијом пола Обреновца је евакуисано.

Замислите да нису угасили касарну у Обреновцу, у којој је стратешки била инжењеријска јединица управо зато што је неко некада водио рачуна да се нешто слично може десити. Од дванаест амфибија које су биле исправне, једна је преживела у Србији њихову власт. И та једна је много учинила за Обреновац. Колико би за Обреновац било боље да је постојала касарна, да је било 12 амфибија, да је остала инжењеријска јединица, а о томе те битанге никада нису ни размишљале. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Мислим да нисам повредио Пословник.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Ђорђе Комленски: Не.)

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици др Даница Буквић и Снежана Пауновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Даница Буквић.

Изволите.

ДАНИЦА БУКВИЋ: Поштовани министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. став 2. Предлога закона који се налази на дневном реду. Амандман гласи: „Сви поступци који се спроводе на основу овога закона спроводе се по хитном, односно убрзаном поступку“. Амандманом се врши правнотехничка редакција.

Још једном бих истакла улогу, значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају и њихов значај за безбедност читаве државе. Нажалост, највећи број запослених у државним органима који немају решено стамбено питање је међу припадницима снага безбедности. Похвално је да су Влада и ресорно министарство препознали колико је значајно решавање овог проблема. Зато су потпуно оправдани разлози да овај закон што пре ступи на снагу, како би се одмах започело са реализацијом овог пројекта.

Оно што је такође значајно јесте чињеница да ће у реализацији овог пројекта бити ангажована домаћа грађевинска индустрија јер је одредбама закона одређена обавезност учешћа домаћих привредних субјеката, па ће се на тај начин повећати број запослених у овој делатности.

Као што су моје колеге већ истакле, било би добро да се на сличан начин реши стамбено питање, посебно младих, и у другим областима.

Посланичка група СПС ће у дану за гласање подржати овај закон, као и друге предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

Реч има народни посланик Снежана Пауновић.

Изволите.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, апсолутно сте, министре, били у праву када сте рекли да се овде најмање говори о закону. Ја просто феноменолошки опомињем да можда сви још једном треба да размотримо амандман уваженог колеге из Српске радикалне странке о коме се полемисало 45 минута. Одговорно тврдим да нико од опозиционих посланика није ни чуо амандман о коме је колега из Радикалне странке говорио, али је то била добра платформа да унизимо овај закон, ову владу и све што се ради са једне дистанце са које баш и не бисмо смели да имамо морално право.

Као што је колегиница Даница рекла, поднели смо амандман који је једна правнотехничка редакција у смислу да... У праву сте, и у образложењу је стигло да се сматра чињеницом да се сви поступци који се спроводе по основу овог закона сматрају хитним. Можда није основана наша интервенција, али, заиста, и даље сам става да треба да се у члану 2. Предлога закона став 2. промени и гласи: „Сви поступци који се спроводе на основу овог закона спроводе се по хитном, односно убрзаном поступку“.

Прецизно ми је дефинисано, а разумела сам из вашег излагања да је хитност у складу са неопходношћу која овде нема потребе за полемиком. У сваком случају, хвала на одговору.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Пауновић.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. овога закона. Да се разумемо, СРС нема ништа против тога да се припадницима снага безбедности под повлашћеним условима додељују станови, тим пре што знамо каква је безбедносна ситуација у нашем окружењу, а видимо како се ствари и у свету одвијају и да ће та ситуација бити још тежа и гора.

Наравно, наша посланичка група поднела је велики број амандмана јер желимо да овај закон, који има једну добру идеју, учинимо још бољим.

Оно што мени лично највише смета јесте то што и представници Владе и представници владајуће већине желе да покажу да је овај закон нешто револуционарно, нешто што до сада није виђено. Ово можда јесте револуционарно када је у питању режим који је владао пре напредњачког режима, јер знамо да припадници Демократске странке нису водили рачуна о овоме, напротив, све су радили да се униште Војска и безбедносне снаге.

Ипак, заборавља се овде једна егзактна чињеница, коју сви знамо, а то је да су се станови некада делили бесплатно. Значи, ви нисте предложили ништа револуционарно. Станови су се некада додељивали бесплатно, не

само припадницима безбедносних снага него и обичним радницима, портирима, чистачицама итд. Штавише, рецимо, некада су припадници безбедносних снага писали жалбе због тога што им стан који су добили бесплатно није окречен по њиховој вољи, а данас, када би се нешто тако десило, када бисте неком дали стан и без једног зида и са рупом на плафону, човек би скакао од среће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Савићу.

На члан 2. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божић Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли се јављате за реч, колега Јојићу?

Изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо, нема сумње да је овај предлог закона апсолутно потребан и да он треба да буде и правичан.

Оно што је у историји служби безбедности познато још од 1945. године па наовамо јесте да су припадници служби безбедности имали велике проблеме када су у питању стан и стамбени проблеми. У то време, када сам долазио у службу, био сам подстанар и знам како је тим људима бити у статусу подстанара; ту су уцене, ту су малтретирања, ту су тешке последице како за децу тако и за оне припаднике који су радили, и где су радиле и њихове супруге.

Оно што примећујем, није било идеје да се у склопу овог предлога закона има у виду и идеја за формирање стамбених задруга по окрузима и по подручјима полицијских управа. Замислите, када је срески Секретаријат унутрашњих послова Панчева 2001. године основао стамбену задругу, у једној години решено је 30 стамбених проблема; за само једну годину тридесет припадника служби унутрашњих послова!

Оно што би требало имати у виду јесте да припадници унутрашњих послова треба да буду подједнако заступљени, није ми јасно зашто се пошло само од пет полицијских управа. Имамо 27 полицијских управа, а само је пет полицијских управа и управних округа обухваћено овим законом. Према томе, требало је равномерно, у свим полицијским управама, имати у виду незапосленост, имати у виду стамбене проблеме припадника служби безбедности и на тај начин било би реалније решавање ових проблема у погледу стамбеног питања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јојићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, на члан 2. Предлога закона поднела сам амандман да се у трећем ставу после текста „реализује по“ дода текст – по одређеним фазама.

Овај амандман сам поднела како бих прецизирала овај члан, а ваше образложење каже супротно – да је члан довољно прецизан и да га не треба мењати, што се, наравно, не бих сложила.

Више пута смо ових дана чули да је први део прве фазе у којој се гради 1.578 станова, да ће цена по квадратном метру бити 500 евра, да су станови који ће се градити бити различите структуре и квадратуре. Да узмемо, на пример, двособан стан површине 27 квадрата; његова цена би требало да буде највише 27.000 евра. Основно питање је како ће припадник снага безбедности доћи до средстава за куповину овог стана. Мало је вероватно да тај новац има, тако да ће морати да аплицира за кредит.

Ту долазимо до низа питања, почев од обраде кредита, каматне стопе, затим начина на који ће припадници снага безбедности да аплицирају. Да ли ће они бити у могућности, јер велико је питање да ли су кредитно способни. Затим, који су услови кредитирања, на колико година ће припадници снага безбедности моћи да подигну кредит, код којих банака и да ли је потребно било какво учешће? На крају бих поставила питање – колико старосна категорија утиче с обзиром на то да не могу под истим условима да конкуришу они који имају 30 и 60 година? И да ли припадницима Војске којима је одбијано 6% од бруто плате за стамбени фонд то утиче на цену куповине овог стана? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Овим амандманом који је поднела Посланичка група СРС на члан 2. став 3. реч „фазама“ замењује се речју „етапама“. Чланом 2. утврђен је јавни интерес реализације пројекта, као и хитност у поступцима који су предвиђени овим законом и дефинисано је да ће се пројекат реализовати по етапама.

Учествујући у расправи, господин Стефановић је говорио у Народној скупштини да ће се рангирање заинтересованих правити на основу редоследа пријава. Сматрамо да је врло битно да се приликом рангирања узме у обзир то да ли су лица заинтересована за ове станове ранији припадници снага безбедности који су право на пензију остварили у једном од државних органа о којима данас говоримо: у Министарству одбране, Војсци Србије, Министарству унутрашњих послова, Безбедносно-информативној агенцији

и Министарству правде, Управи за извршење кривичних санкција, да ли се ради о лицима која су учествовала у ратним дејствима.

Чињеница је да је велики број припадника снага безбедности отишао у пензију и да нема решено стамбено питање. Није на понос овој држави што су неки од њих морали да се за своја права на решавање стамбеног питања боре пред судовима, што судски процеси трају годинама и што се стварају огромни судски трошкови. Таквих случајева има у Лесковцу неколико десетина. Такве ситуације су недопустиве јер се ради о људима који су ратовали за ову државу и такви људи би морали да буду сагледани приликом решавања стамбених питања под повољнијим условима, барем тако што би имали приоритет и решили своје стамбено питање у првој етапи реализације пројеката.

Ако држава Србија утврђује да ово представља општи интерес, онда би требало да вреднује оне који су се за њу борили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубеновићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Колега Костићу, изволите.

РАДМИЛО КОСТИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, уважени министре са сарадницима, реализација пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности подразумева неколико ефеката на унапређење пословања у Републици Србији. Као прво, упошљавање грађевинске индустрије и грађевинске оперативе у пуном капацитету, што подразумева и нова запошљавања и нова радна места. Друго, јединице локалне самоуправе имаће већи обухват наплате пореза на имовину, што имплицира и увећање буџета. То подразумева и планирање нових инвестиција у локалним самоуправама и нове могућности улагања у инфраструктуру.

Треће, реализација овако великих пројеката имаће последице и на пословање банака, које ће бити у ситуацији да уђу у нову тржишну утакмицу, а верујем да ће последице бити смањење реалних каматних стопа, које ће користити и осталим делатностима да се под повољнијим условима задужују на финансијском тржишту. Четврто, осигуравајућа друштва ће такође имати могућности да све те станове осигурају под повољнијим условима за кориснике осигурања. Пето, произвођачи намештаја, беле технике итд. имаће могућности да буду учесници у реализацији овог пројекта.

Да више не набрајам, реализација овог пројекта и, надам се, сличних пројеката у будућности носиће ланчану акцију и реакцију целокупне привреде наше земље, а то ће бити, у ствари, и поента оваквих пројеката.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Костићу.

Реч има Милија Милетић, по амандману.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Ја бих подржао овај амандман господина Костића јер мислим да је стварно на месту, јер ћемо оваквим амандманом и законом дати велику могућност за развој неразвијених подручја,

упошљавањем људи који живе на селу, који су грађевински радници и мислим да то стварно морамо подржати.

Уједно, као народни посланик у Скупштини Србије, поздравио бих и честитао свим људима славу, Светог Николу, коју слави цела Србија, пола од нас иде на славу а пола слави, јер ми као православци и грађани Србије желимо на овакав начин да дамо подршку. Желим да закон овде у Скупштини подржим, као и да честитам славу свим грађанима Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милетићу.

На члан 2. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Владимир Орлић и Катарина Ракић, са исправком.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Реч има др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, ми смо испред Посланичке групе СНС поднели овај амандман зато што смо желели да подвучемо исти важан аспект који је препознала и Влада Републике Србије а који се односи на шири контекст подршке расту и развоју наше земље.

Дакле, поред тога што предложени закон недвосмислено доприноси решавању једног важног животног проблема свих оних припадника снага безбедности који нису решили своје стамбено питање, Влада сматра, а ми се као посланичка група слажемо, да доприноси развоју Србије у ширем смислу, пре свега кроз допринос расту БДП-а у грађевинарству.

Зашто је то важно? Видимо да данас бележимо изванредне резултате, на кварталном нивоу забележен је раст у износу од 4,5%, дакле боље него што је било која пројекција предвиђала. Између осталог, релевантне институције кажу да је то и због повећане активности управо у сектору грађевинарства. Ми очекујемо, даме и господо, да се тај позитиван допринос настави, између осталог, и захваљујући активностима које ће произаћи након усвајања овог закона.

Користим прилику да захвалим представнику предлагача не само на усвајању амандмана и на чињеници да ту визију делимо, већ и на чињеници да добре резултате за нашу државу креирамо радећи на њима заједнички, између осталог и усвајањем одличних законских решења као што је ово. Те добре резултате, нажалост, данас не виде у Србији само они који то експлицитно не желе да виде. Мислим, наравно, на малобројне, али данас гласне припаднике различитих рестлова „жутог предузећа“, који су помињали неке светске рекорде, а трудили се да постану светски рекордери

само по девастацији онога што им је, нажалост, некада у овој земљи било поверено.

С обзиром на то да нам прете да ће 2020. године да нас смене, а на крају су функционисали само кроз одређена спортска друштва и фудбалске клубове, да вам кажем, господине министре, оног тренутка када будете видели да се на изборима у Србији кандидовало неко удружење грађана под називом, на пример, „Кенојчић јунајтед“, е тада ће нам доћи крај, пре тога никада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Захваљујем.

Цењени министре, представници Владе, поштоване колеге народни посланици и уважени грађани, Српска напредна странка је политичка организација која држи до својих обећања и до свог програма, а колико пута смо већ чули шта је програм Српске напредне странке. Као пример, навешћу вам шта је председник Републике Србије Александар Вучић пре шест месеци говорио о овој теми.

Председник Србије Александар Вучић најавио је да би решавање питања државних станова за припаднике Војске Србије, Полиције, као и БИА могло да почне већ ове године у шест градова Србије, а да би просечна цена квадрата могла да буде око 500 евра. Вучић је на конференцији за новинаре након првог састанка Комисије за станове рекао да је око 20.000 запослених у МУП-у без стана, око 14.000 у Војсци Србије и око 1.500 људи у БИА, а да ће у програм државне станоградње бити укључени и они који раде у затворима. Додао је да су то грубе процене – дакле, понављам, пре шест месеци је рекао да су то грубе процене – и да ће Влада до краја јануара изаћи са конкретним подацима.

Председник је указао да ће за изградњу око два милиона квадрата учешће државе бити 250.000.000 евра. Додао је да ће вероватно постојати клаузула да се десет година стан не може ставити на тржиште или да купац има обавезу да петнаест година ради у тим системима. У сваком случају, ми данас расправљамо о закону, а подзаконска акта регулисаће много тога. Како је појаснио, пројекат државне станоградње упослио би наше раднике – дакле, упослио би наше раднике, то је одговор онима који су овде причали о неким намештеним пословима за познате извођаче – као и да би се тиме повећао БДП. Ако све припреме буду завршене на време, прве лопате моћи ће да се баце већ током 2018. године, рекао је Вучић.

Као што видимо, овај пројекат се данас законски уобличава и иде ка својој реализацији, јер СНС и Александар Вучић држе реч. У дану за гласање подржаћу овај пакет закона, а полицији, војсци и свим безбедносним структурама желим да што пре дођу, под овако повољним условима, јер тренутно бољих нигде нема, до крова над главом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Изволите, професоре.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Због јавности и грађана који прате пренос опет бих подсетио да члан 2. у ствари говори да реализација пројекта представља општи интерес од значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије и да се пројекат реализује по фазама.

Поједини посланици су у ова два дана расправе помињали у дискусији да има и других профила упослених у државним институцијама који треба да реше стамбено питање, као што су доктори, просветни радници. Чак видим реакције на овај закон, поједини синдикати просвете су исто упутили такву сугестију Влади. Али већ у првом дану расправе у уводном излагању је речено да стратешки Влада Србије има редослед приоритета, да је у овом тренутку због вишедеценијског запостављања Министарства одбране и служби безбедности ово приоритет и да ће овај модел кроз изградњу ових станова практично реализацијом постати рутински уходан, функционално ефикасан модел и, као такав, да ће се касније развијати и проширити на друге сфере. Значи, дајмо да заживи овај део, и друге сфере и други профили ће бити обухваћени.

Онда имамо још једно, данас смо били сведоци да поједини посланици говоре неистину; говоре неистину о несагласју изјава о броју станова, што је министарка Михајловић износила, па Небојша Стефановић, па износе пред министром Вулином. Мој колега Александар Марковић је то поменуо. Само, њима не може сламка спаса да помогне; њима не може ни балван спаса да помогне. То су лажи и неистине које они износе да би, претпостављам, унели малу недоумицу у посланике, да министар Стефановић помисли шта је причала министарка Михајловић. Друга ствар, мислим да им је важнија, они у преносу доводе у недоумицу гледаоце који не прате цео пренос да сада имамо три министра која бране законе а говоре различите ствари.

То је њихов ефекат, јер овде кроз стенобелешке лако може да се провери да су исту ствар рекли и Зорана Михајловић и Небојша Стефановић, да се ради о првој фази пројекта који треба да обухвати 5.000 станова, а да у овом тренутку први корак те прве фазе у шест градова јесте 1.578 станова. Значи, апсолутно у стенографским белешкама може да се провери да је речена истина.

Овакве нападе и неистине поједини посланици, којима је одлично парирао министар Вулин, понављају исто ових дана. Исто им је речено и јуче и прекјуче – да су они ово урадили у годинама док су били на власти, не би била оваква ситуација. Чак им је речено да нешто што претходне владе нису решавале, сада је узела ова влада да решава. Видите и сами, а и грађани су сведоци, посланик говори о висини плате три пута данас, колика је плата, 30.000. Министар Вулин каже да је то неистина и цитира колика је плата.

Тиме се они служе и зато се слажем, њих треба пуштати да причају, али треба увек понављати, безброј пута, на сваку неистину поново исте цифре; не да би они на тај начин били разуверени, него због грађана. У крајњој линији, грађани виде и раст упослености, и труд Владе и ефикасност итд. Оцена рада се најбоље показује на изборима. И то смо им рекли, али им то ништа не помаже па су и дошли на цензус испод 2% на београдским изборима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, амандманом на члан 2. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности желим да додатно дефинишем квалитетан Предлог закона.

Добробит која ће да се оствари применом предложеног закона је вишеструка. Прво и основно јесте то да ће припадници Војске и Полиције решити своје горуће егзистенцијално, стамбено питање и моћи да своје професионалне дужности обављају растерећеније јер имају једну приватну бригу мање, која свакако може да оптерећује човека.

Друга битна ставка коју ће индиректно покренути примена овог закона је дефинитивно покретање домаће грађевинске индустрије, а то подразумева читав ланац. Производња грађевинског материјала је једна од њих. Да би се саградила једна стамбена зграда, потребно је утрошити велику количину материјала. Да бисмо тај материјал произвели, потребно је покренути бетонске базе, што не можемо учинити без машинске производње. Број људи који се ангажује у процесу изградње станова је огроман. Зато овај закон не само да ће омогућити да око 1.600 припадника снага безбедности реши свој стамбени статус већ ће омогућити да се далеко већи број људи радно ангажује и да својим радом обезбеди егзистенцију и бољи живот за себе и за чланове своје породице. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, колеге народни посланици, доказ да ова Влада Србије брине о стамбеном питању припадника служби безбедности није само усвајање закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова, већ смо и сведоци да је Влада, тј. Министарство одбране, од јануара 2017. до априла 2018. године доделила 234 кључа од стана припадницима Војске Србије, тј. Министарства одбране. У априлу ове године била је последња додела кључева деветнаест станова, и то у Београду, Зрењанину, Бачкој Тополи, Панчеву и Крушевцу. И у претходним поделама станова била су заступљена места широм наше Србије.

Мимо тога, Фонд за социјално осигурање војних осигураника решио је стамбено питање за још 150 наших војних пензионера.

Сигурна сам да ће се ова позитивна пракса наставити у будућности, без обзира на 1.578 станова који ће кренути са изградњом у овој години по посебним условима, у вредности од 64.000.000 евра. Стамбено збрињавање и материјални положај припадника служби безбедности само је још један од задатака у низу које Влада Србије с успехом решава, на задовољство свих наших грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Изволите, колега Тарбук.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, уважени грађани Србије, предложеним амандманом у члану 2. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности додаје се став 4. који гласи: „Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на ефикасност локалне самоуправе“.

Доношењем посебног закона за реализацију овог пројекта биће унифицирани услови и поступци под којима ће пројекти бити започети будући да услови, начин и сама реализација започињу на различитим локацијама у исто време. Такође, доношењем посебног закона убрзаће се процедура издавања аката за грађење, поступак јавних набавки, поступак експропријације земљишта. Реализација пројекта предвиђа се сада најпре у шест градова, то су Београд, Нови Сад, Ниш, Крагујевац, Краљево и Врање.

Битно је напоменути да ће реализација пројекта довести до пораста БДП-а у области грађевинарства, као и пораста прихода од ПДВ-а по разним основама, упошљавања домаће грађевинске индустрије и раста запошљавања будући да је одредбама овог предлога закона одређена обавеза учешћа домаћих привредних субјеката. Порастом прихода од пореза на имовину утиче се директно на развој и ефикасност локалне самоуправе, а

самим тим и на бољи животни стандард грађана у оквиру јединица локалне самоуправе.

Позивам своје цењене колеге да у дану за гласање подрже овај одличан закон, наравно, ако буду имали снаге и воље, и мој амандман. Захваљујем се свим колегама које су прошли пут гласале за мој амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Реч има Младен Лукић.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, реализацијом овог пројекта омогућава се развој читавог спектра делатности које су повезане са станоградњом, повећање запослености, као и раст бруто друштвеног производа. На овај начин биће омогућено поправљање животног стандарда људи који обављају тежак и одговоран посао за нашу државу, и да припадници снага безбедности осете да држава брине о њима, као и да могу са поносом да се диче својим униформама. Такође се омогућава припадницима снага безбедности да могу планирати своје школовање, да напредују у служби, као и да не долазе у искушења да због нерешених животних питања напуштају службу.

Све ово показује да је политика председника Александра Вучића мудра, одговорна и реална пошто је свака најавна новог пројекта резултат темељног истраживања које је засновано на чињеницама, па су тако ове мере за припаднике снага безбедности, најављене крајем године, резултат добре процене да су за овај пројекат обезбеђена средства. То што се у овај пројекат није ушло раније доказ је чврсте фискалне дисциплине и бриге да сваки динар који држава улаже буде реалан и има покриће. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, област безбедности је важан сегмент и ако га посматрамо као део укупне државне политике, развој овог сегмента створиће претпоставке за економски, социјални, политички, дакле свеукупни развој Републике Србије.

Значај и одговорност посла припадника снага безбедности никако се не смеју довести у питање, напротив, јако су важни за безбедност читаве државе. С друге стране, имамо ситуацију да је много нерешених стамбених потреба управо међу њима. Одлука да се овај проблем системски реши јесте и одлука да се допринесе расту БДП-а у области грађевинарства, расту запослености, упошљавању домаће грађевинске индустрије, порасту прихода од пореза на имовину, што у крајњој линији утиче на свеукупан развој Републике Србије.

Ефекти који се очекују од усвајања овог предлога, односно од примене овог закона искључиво су позитивни, а најважнији су они који се односе на грађане Србије. Ти ефекти значе нове станове, и то у Нишу, Врању, Краљеву, Крагујевцу, Београду и Новом Саду, за припаднике снага безбедности, тако да је сувишно говорити о значају доношења овог закона.

Свим јединицама локалне самоуправе Министарство је послало упитник како би се изјаснили о евентуалној потреби за становима, али и спремности и могућностима да у оваквом пројекту учествују.

Ја бих и овом приликом изразила задовољство што је град Ниш један од првих градова у којима ће се градити станове. У Нишу ће бити изграђено 188 станова, и то је само прва фаза пројекта. Дакле, сада се ради на изради планске и урбанистичке документације, усвојена је препарцелизација и у току је спровођење ове прве фазе пројекта.

Свакако да овакав предлог закона заслужује апсолутну подршку народних посланика и ја и овим амандманом идем у том правцу да подржим политику Владе Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, ради брже и ефикасније реализације предмета који представљају општи интерес, уз препознавање значаја решавања стамбених потреба припадника снага безбедности и потешкоћа које се могу јавити при самој реализацији, образована је и радна група за праћење, јер је изградња станова за снаге безбедности једна од кључних мера за побољшање материјалног положаја оних који ризикују највише да би се сви у Србији осећали безбедно.

Влада брине о приоритету у нашем друштву. Према резултатима анкете коју је спровела Канцеларија Савета за националну безбедност, 18.950 припадника снага безбедности исказало је заинтересованост да купи стан чија цена неће прелазити 500 евра по метру квадратном, и 1.462 пензионисана лица Војске Србије и Министарства одбране.

Србија је потпуно спремна да своју садашњост и будућност брани на принципима слободарског духа и традиције, како су то чиниле и претходне генерације.

Влада Србије, у сарадњи са Канцеларијом за Косово и Метохију, последњих година доделила је више хиљада станова и кућа, исто толико пакета грађевинског материјала за изградњу и адаптацију кућа, што је и најбоља порука колико Србија брине о нама и о нашем народу на Косову и Метохији. Један од значајних пројеката наше владе јесте и збрињавање младих брачних парова, социјално угроженог становништва и оних који су из Покрајине протерани. Пројекат „Сунчана долина“ има за циљ да омогући

повратак 1.500 људи који су морали да напусте своја огњишта, и изградњу 300 станова, пратећих објеката и инфраструктуре.

Реализовањем пројекта стварамо и развијамо Републику Србију у свим сферама друштва, па предлажем да се у члану 2. Предлога закона дода став 4. који гласи: „Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење правосуђа“. Унапређење, ефикасност и квалитет рада, кроз стварање подстицајног радног окружења са циљем остварења најбољих резултата, остају приоритет нашег друштва у наредном периоду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Компировић.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног часа.

Са радом настављамо у 15.15 часова.

(После паузе – 15.15)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Поштоване даме и господо, настављамо са радом.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић. Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Владимир Петковић.

ВЛАДИМИР ПЕТКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 2, да се дода став 4, а односи се на дигитализацију.

Сматрам да је Предлог закона за свако поштовање и да га је потребно у свакој мери подржати јер се кроз предложени закон види спремност, одлучност и одговорност Владе Републике Србије, као и председника Републике Србије Александра Вучића да се прикаже однос према службама безбедности, Министарству унутрашњих послова и Министарству одбране.

Оно што бих посебно хтео да нагласим јесте да је дигитализација присутна у свим сферама друштва, па и у овом случају, у случају грађевине. Подсетићу вас да је обједињена процедура где је то јасно дефинисано, где самим подношењем захтева скраћујемо време и поједностављујемо поступак прикупљања потребне документације. Сматрам и сигуран сам да ће представници Министарства унутрашњих послова и Министарства одбране применити ситуацију као што је обједињена процедура, да ће се и подношење захтева (а ја сматрам да је то и у нацрту) за пријаве за конкурсну документацију вршити електронским путем и самим тим скратити време и омогућити да конкурс што лакше и што боље буде спроведен.

Оно што бих још желео да кажем, а посебно да закључим, јесте да свакако треба подржати овај закон у дану за гласање. Позивам све народне посланике да у дану за гласање подрже предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Миодраг Линта.

МИОДРАГ ЛИНТА: Желим да похвалим одлуку Владе Републике Србије, која је предложеним законом о изградњи повољних станова обухватила не само активна него и пензионисана војна лица.

Посебно желим да истакнем чињеницу да у Србији живи неколико хиљада војних пензионера који су војну службу служили у новонасталим државама на простору бивше Југославије до почетка ратних дејстава деведесетих година прошлог века. Ради се о хиљадама војних пензионера и њихових породица који 25 година и више живе у статусу подстанара у касарнама, хостелима, разним прилагођеним смештајима који нису трајно решење. То су бивша војна лица, која су деценијама издвајала значајна средства из свог бруто личног дохотка, која живе у тешким условима. Коначно је дошло време да ће овим предложеним законом о изградњи повољних станова за припаднике снага безбедности бити решено њихово питање; дакле, ради се о око 20.000 станова. Мислим да је то одлична ствар и да је коначно ова влада преузела одговорност да реши то питање.

Оно што посебно желим истаћи, веома је важно да у што краћем временском року Влада донесе нови лекс специјалис, односно да Скупштина донесе нови закон којим ћемо обухватити и друге рањиве категорије. На првом месту, ради се о ратним војним инвалидима, ради се о породицама палих бораца. Дакле, то су највеће жртве ратова на простору бивше Југославије. Верујем да ће ова влада такође врло брзо обухватити и ове категорије грађана, као и друге категорије грађана, јер, понављам и често истичем, питање становања једно је од кључних питања сваког човека, сваке породице и веома је важно да настојимо да у овом правцу решавамо тај, један од кључних проблема, поред питања запошљавања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Линта.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Реч има народни посланик Вера Јовановић.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, министре са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, ослањајући се на закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности на члан 2. улажем амандман.

Прва фаза пројекта је 1.578 станова и пратећа инфраструктура, а процена је да ће трошкови износити 64,3 милиона евра, без ПДВ-а. Радови ће се одвијати у наредне три године. Доношењем посебног закона убрзаће се процедура издавања аката за грађење, поступак јавних набавки, поступак експропријације земљишта.

С аспекта уставности, доношење оваквог закона, који је по својој правној природи лекс специјалис у односу на друге законе, могуће је будући

да је ово пројекат од значаја за националну безбедност Републике Србије, а притом се доношењем истог није одступило од основног уставног начела о заштити имовине, које је прописано чланом 58. Устава Републике Србије.

С посебним освртом треба истаћи да домаћа грађевинска оператива има предност. Наши грађевински радници су свуда у свету познати по стручности; захваљујући знању, наше компаније су саградиле познате грађевинске објекте у читавом свету. Позив нашим компанијама је већ упућен, али ће оне морати да испоштују рокове и уклопе се у цену изградње ових станова.

Локације су већ спремне у градовима које сам споменула у претходном амандману. Радну групу која ће бити на челу овог пројекта чиниће градоначелници, директори катастра, као и директор Грађевинске дирекције Србије.

Поред бриге и напора које улажу Влада Србије и Александар Вучић, морам да приметим да борба није само на обезбеђивању што већег броја квадрата већ уопште на повећању стандарда, не само људи који раде у безбедносним структурама него и запослених у јавном сектору, као и пензионера, па ће у наредном периоду ребалансом буџета то бити реализовано. Како? Па тако што има довољно средстава у буџету, а не узимањем кредита пред изборе, као пред изборе 2008. године, што је чинила садашња опозиција а тадашња власт. Тако да је ово одговорна влада и одговорна власт, која брине о својим грађанима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик мр Игор Бечић.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштовани председавајући, поднео сам амандман где се у члану 2. Предлога закона додаје став 4. који гласи – пројектом се обезбеђује свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење услова Војске и Полиције.

Изградња станова за безбедносни сектор је једна од важних мера Владе да реши кључни проблем људима који раде важан посао за нашу државу и њене грађане. Мислим на полицију, војску као и припаднике ВБА због којих се осећамо безбедно, а који тешко могу да себи приуште решавање стамбеног питања дугорочно и наш задатак је да их збринемо.

Влада ће расписати јавни позив и одабрати најповољнију банку за кредитирање станова по субвенционисаним ценама за припаднике безбедносног сектора.

Сада можемо да кажемо да су плате у Војсци, Полицији и БИА веће него што су икад биле, а сви знамо да је то недовољно, и да се, за разлику од

времена бивше власти, исплаћују из реалних извора. Влада већ сада ради на томе да се већ ове или следеће године, у зависности од финансијских показатеља, који су засад добри, омогући још једно повећање зарада у службама безбедности.

Само за пример имамо Безбедносно-информативну агенцију и задовољство ми је да кажем да сам као председник Одбора за контролу служби безбедности у сталном контакту са припадницима Агенције, који могу сада да кажу, по доласку новог директора на чело Агенције, господина Гашића, да имају много боље услове за рад, много бољу техничку опремљеност, плате се боље распоређују. Једноставно, постоји један тренд који може да нас увери да сваког дана унутар безбедносног сектора можемо имати повећање тих капацитета, све на корист грађана Републике Србије.

Ми сада можемо да видимо празне клупе опозиције; не примећујемо чак ни оне повремене стручњаке који се појаве само на десетак минута, када је гледаност Скупштине највећа, и у својој унутарстраначкој кампањи, где у свом излагању понове неколико пута „ја сам бахат, силан и храбар“ и после тога побегну брже-боље из сале.

Ми сада можемо да дамо подршку овим законским решењима, јер смо сигурни да оно што се сада у овом сектору безбедности и у Војсци ради, а то је побољшање услова за припаднике Војске, повећање и материјално улагање у нашу наменску индустрију и капацитете, може да нам гарантује заштиту државе и грађана Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Бечићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Управо овај члан закона и амандман који сам упутио на њега говоре ми да су сва моја настојања за цео сет ових закона, где сам подносио амандмане који се тичу одрживог развоја... Да Влада Републике Србије поштује управо закључке из Агенде 2030 и свега онога што се тиче економског и одрживог развоја, пре свега, Републике Србије.

Кроз реализацију овог пројекта и изградњу станова за припаднике Војске, Полиције и безбедносних служби ми ћемо, не само у мом граду Краљеву, ангажовати грађевинску оперативу и у свим осталим градовима, односно сва четири града где се у овом тренутку креће у реализацију овог пројекта. На тај начин ћемо створити и бољу економску климу у тим градовима, јер, на крају крајева, трошиће се нека средства, средства која се у овом тренутку троше на неке друге ствари. Сви они људи који ће бити ослобођени терета плаћања кирија, закупнина тај новац ће усмерити у потрошњу на неки други начин. А да не говорим о томе колико ћемо поправити квалитет живота у свим тим градовима, јер управо у тим насељима створићемо и направити нове саобраћајнице и нову

инфраструктуру, како канализационе мреже тако водоводне, па и све остало што припада, биће ту вероватно и вртића, биће свега.

Значи, у сваком случају, кроз овај закон и кроз дешавања која ће следити иза усвајања овог закона ми ћемо поправити квалитет живота и економски развој Републике Србије, што говори да Влада Републике Србије управо ради на усвајању Агенде 2030 и на економском и одрживом развоју Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Студенка Ковачевић.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре, о томе колико је важна безбедност и колики је значај снага безбедности за једну државу и њене грађане сведоче бројна достигнућа ресорних министарстава. Колики је успех челних људи доказује и поверење које данас грађани имају у снаге безбедности, као и поштовање које исказују према полицији и Војсци. Говорим оно у шта сам се лично уверила кроз разговоре са суграђанима.

Искорак смо направили и у Бору. Средствима Савета за безбедност саобраћаја Општине Бор купљена су четири аутомобила, од којих је један намењен саобраћајној инспекцији, други Одељењу за саобраћај у Општинској управи, трећи Полицијској управи Бор, а четврти аутомобил дат је на коришћење Машинско-електротехничкој школи, која у свом образовном профилу има смер возач моторних возила. Сада ће ученици овог смера моћи да стекну вештине управљања возилом обучавајући се на овом аутомобилу. У плану је куповина и петог аутомобила, за потребе Полицијске управе у Бору.

Из истог тог фонда издвојено је 800.000 динара за поправку и оспособљавање видео-надзора, што ће знатно допринети безбедности саобраћаја. Још једна значајна инвестиција на пољу саобраћаја јесте куповина имобилизационих носила за спасавање људи из саобраћајних незгода, које ће користити ватрогасци МУП-а.

Када сам већ код ватрогасаца, у току је израда процене угрожености од елементарних и других непогода, након чега ће бити израђен и план заштите и спасавања за општину Бор с обзиром на то да је последњи овакав документ израђен далеке 1982. године.

Јасна је та повезаност између домаћинског управљања новцем грађана и унапређења квалитета њиховог живота кроз све сегменте који дотичу друштво у целини. Како се економски развијамо, тако улажемо у значајне категорије друштва, а ту свакако спадају снаге безбедности и безбедност свих грађана.

Такође је јасно да ће посланици Српске напредне странке подржати овај закон у дану за гласање. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Реч има народни посланик Ненад Митровић.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Господине председавајући, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја сам поднео амандман на члан 2. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

С обзиром на то да снаге безбедности обављају изузетно значајан и одговоран посао и имајући у виду значај њиховог посла за безбедност читаве државе, а полазећи од тога да је највећи број нерешених стамбених потреба запослених у државних органима управо међу припадницима снага безбедности, који деценијама нису успели да трајно реше своје стамбено питање, одлучено је да ово питање системски решимо.

Тако, у члану 2. Предлога закона стоји: „Реализација пројекта представља општи интерес од значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије. Сви поступци који се спроводе на основу овог закона сматрају се хитним. Пројекат се реализује по фазама.“

Неопходност доношења посебног закона огледа се у томе да реализација пројекта почиње истовремено на више различитих локација и у више различитих градова, што захтева системско решавање свих питања и превазилажење свих евентуалних проблема који се могу јавити у самој реализацији.

Доношењем овог закона постићи ћемо и неке циљеве. Основни циљ је свакако да се реши највећи број нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности, али доношењем овог закона постижемо и раст БДП-а у области грађевинарства, упошљавање домаће грађевинске индустрије и раст запослености, раст прихода од ПДВ-а по разним основама, пораст прихода од пореза на имовину, скраћивање времена потребног за завршетак административних поступака, умањење административног оптерећења.

Имајући у виду одредбе Устава Републике Србије, правно је могуће доношење овог посебног закона, којим би реализација пројекта била уређена на делимично другачији начин од општих прописа а без нарушавања основних принципа прописаних другим законима и законитости. Зато позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже Предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Реч има народни посланик Станислава Јаношевић.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, када неки овде упорно само негодују, говоре неистину и инсистирају на повредама Пословника и репликама, то је само знак да немају ништа конструктивно и паметно да кажу, нити конкретно; имају само неке

имагинарне приче у фокусу свог интересовања. Онда, господине председавајући, ми имамо и те како апсолутно право да понављамо оно у чему смо добри, да понављамо резултате свог поштеног и марљивог рада.

Дакле, закон који је на дневном реду свакако ће омогућити и обезбедити кров над главом лицима из сектора безбедности али ће омогућити и развој привреде, развој грађевинске индустрије, многи ће се запослити, ту ће бити и пораст ПДВ-а, између осталог. Укључиће се многа привредна друштва, предузетници али и државни органи.

Оно што још желим да нагласим по питању овог закона јесте да свакако враћа задовољство, али и одаје захвалност коју Србија осећа према припадницима безбедносног миљеа. Стога подносим овај амандман, који ће додатно дефинисати предмет овог закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Реч има народни посланик Драган Вељковић.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, као што је већ истакнуто, реализација пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности с правом представља јавни интерес Републике Србије. У том смислу, држава обезбеђује највећи део неопходних претпоставки за завршетак пројекта, међу којима је најважније обезбеђење финансијских средстава, где је процена да ће у првој фази реализације пројекта за изградњу првих 1.578 станова трошкови изградње станова и недостајуће инфраструктуре износити преко 64.000.000 евра, без ПДВ-а.

Поред наведеног, Република Србија обезбеђује средства за изградњу техничке документације, као и свих других пратећих потребних техничких елабората и анализа а, исто тако, и средства за решавање имовинскоправних односа унутар стамбеног комплекса или за изградњу комуналне и остале инфраструктуре у функцији стамбеног комплекса.

Међутим, поред доминанте улоге Републике Србије у реализацији овог стратешког пројекта, желим да истакнем значајну улогу локалних самоуправа, која се огледа пре свега у чињеници да средства за израду планских и урбанистичких докумената обезбеђује јединица локалне самоуправе на чијој се територији пројекат реализује, у складу са могућностима и динамиком планирања средстава у буџету јединице локалне самоуправе. Такође, за локације које нису комунално опремљене или су делимично опремљене изградњу недостајуће инфраструктуре у функцији стамбеног комплекса, до границе стамбеног комплекса, обезбеђује и финансира јединица локалне самоуправе.

Исто тако, у поступку решавања стамбених потреба расељених лица, која су у фокусу мог предложеног амандмана, можемо идентификовати

међусобну координацију и обострани допринос Републике Србије и локалних самоуправа у контексту решавања овог фундаменталног проблема ове угрожене категорије становништва.

У том смислу, истичем чињеницу да је Република Србија, уз помоћ међународне заједнице, у протеклих двадесет година издвојила значајна средства за све облике решавања стамбених питања, а локалне самоуправе су, у складу са својим акционим плановима за унапређење положаја расељених лица, решавале овај проблем на два нивоа. Први ниво манифестовао се кроз доделу грађевинског земљишта без накнаде, обезбеђивање комуналне инфраструктуре, одустајање од наплате различитих комуналних такси и доприноса, а други део је кроз директну изградњу стамбених јединица, што је и реализовано у више десетина локалних самоуправа, у складу са њиховим акционим плановима.

Оно што је заједничко за пројекте стамбеног збрињавања расељених лица и припадника снага безбедности и што даје смисао предложеног амандмана, то је да се реализацијом истих стварају претпоставке за политички, економски, социјални, културни и укупни друштвени развој Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, поднела сам амандман да се у члану 2. Предлога закона дода став 4, с акцентом на обезбеђење развоја Републике Србије.

Решавање проблема стамбених потреба запослених у службама безбедности представља јавни интерес Републике Србије. Изградња станова за припаднике снага безбедности јесте једна од кључних мера за побољшање материјалног положаја оних који ризикују највише да би се сви у Србији осећали безбедно.

Имајући у виду значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, као и њихов значај за безбедност читаве државе, Влада Републике Србије је одлучила да се питање стамбеног збрињавања коначно системски реши. Раније није било финансијских услова да се ова идеја реализује с обзиром на дубину кризе коју нам је оставила штеточинска бивша власт. Захваљујући одговорној политици Српске напредне странке, председника Републике Србије Александра Вучића и Владе Републике Србије, Србија данас има стабилне јавне финансије и створени су услови да се уђе у овај велики пројекат државне станоградње.

На крају само желим да кажем да ће СНС у дану за гласање подржати овај предлог закона. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Реч има народни посланик Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднела сам амандман којим предлажем да се у члану 2. Предлога закона дода став 4. који гласи: „Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на социјалну равноправност“.

Предлогом закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности побољшаће се услови живота за припаднике безбедносних структура али и за оне људе који су право на пензију стекли као припадници снага безбедности. На тај начин доћи ће до остваривања социјалне равноправности, тако да овај мој амандман иде у том правцу.

Још једна од одредаба Предлога закона која ће битно утицати на остваривање социјалне равноправности јесте да ће приоритет приликом решавања проблема стамбеног питања имати управо они припадници безбедносних структура који заправо немају решено стамбено питање.

Изградња јефтиних станова за припаднике безбедносних структура утицаће на раст БДП-а у области грађевинарства, на запошљавање домаће грађевинске индустрије, али, свакако, и на раст запослености јер се овим предлогом закона прописује обавеза учешћа домаћих привредних субјеката. И на тај начин ће се свакако утицати на остваривање социјалне равноправности.

Оно што данас још једном желим да нагласим и посебно поздравим јесте изградња јефтиних станова за припаднике безбедносних структура за југ Србије, јер је југ Србије годинама био запостављен.

Позивам колеге да у дану за гласање подрже овај мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Пешић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Никола Јоловић.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, овим амандманом тачно и прецизно се дефинише члан 2. Предлога закона.

Реализација пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности представља општи интерес од значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије. Сви поступци који се спровode

на основу овог закона сматрају се битним, јер је проблем нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности и те како присутан дуги низ година. Пројекат се реализује по фазама. Прва фаза реализације пројекта изградње јевтиних станова за припаднике снага безбедности биће спроведена до 2020. године.

Оно што је битно дефинисати, а што је циљ подношења овог амандмана, јесте указати на чињеницу да се реализацијом овог пројекта битно утиче на раст и развој Републике Србије и бољу искоришћеност економских ресурса. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Реч има народни посланик Марко Зељуг.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајући.

На члан 2. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности поднео сам амандман којим би се додао став 4, који би пратио реализацију пројекта са анализом утицаја на развој Републике Србије.

Владаина канцеларија за припрему предлога програма за изградњу станова формирана је на основу предлога Савета за националну безбедност. Ставила је пред себе јасан задатак успостављања политике националне безбедности, као део укупне државне политике. Ствара се кроз програм мера и активности које промовише СНС кроз политику Владе Републике Србије, ради достизања циљева политичке и националне безбедности, у интересу свих грађана Републике Србије.

Реализацијом пројекта изградње 1.578 станова у првој фази предложеног програма остварују се предуслови за политички, економски, социјални и свеукупан развој Републике Србије. У првој фази у плану је изградња: у Београду 400 станова, Новом Саду 400, Нишу 188, Врању 190 и по 200 станова у Краљеву и Крагујевцу.

Планирана вредност радова је 65.000.000 евра. Средства су обезбеђена одговорном политиком Владе Републике Србије, коју предводи СНС, захваљујући политици коју промовише председник Александар Вучић, а то је домаћинско руковођење, јасно и одлучно одређивање приоритета од интереса за грађане Републике Србије, увођење мера штедње и рационализације трошења новца грађана Србије, као и обезбеђивање сталних и континуираних страних инвестиција неопходних за отварање нових радних места којима се смањује број незапослених, којих је у моменту преузимања власти од претходног режима било 28%, а данас тај број износи око 12%. До краја године, у плану је снижавање броја незапослених испод 10% у Републици Србији. Реализацијом и овог пројекта утицаће се на овакав тренд, као и на укупан привредни раст и бруто национални доходак.

У циљу постизања ефеката предложеног амандмана, позивам колеге посланике да подрже мој амандман у дану за гласање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милован Дреџун.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милован Дреџун.

МИЛОВАН ДРЕЏУН: Поштовани председавајући, господине министре са сарадницима, колеге посланици, пре извесног времена био сам у друштву припадника батаљона Војне полиције, јединице која је прошла сва ратишта, од Словеније, преко Хрватске, Босне и Херцеговине, а 1999. године, априла месеца, нашао сам их у Батуши када су кренули да помогну нашим граничарима на подручју карауле Кошаре. Невероватно храбри људи! Многи су изгинули. Слоба заставник, који је био са њима, одлази у пензију ових дана и нема решено стамбено питање. Да ли је одговорност државе Србије за то што он нема остварено основно људско право, право на дом, гарантовано Европском повељом о људским правима? Јесте. Зато ћу подржати овај закон; он мора да омогући људима који су крварили за Србију да остваре право на дом. То је наша дужност, да им омогућимо све то.

Поднетим амандманом желим да укажем да се овим законом подижу укупни одбрамбени капацитети земље. Како се подижу? Прво се доносе нормативна акта, затим стратегија националне безбедности усклађује са реалношћу, доктринарна документа. На основу тога, формира се структура војне организације, прилагођава савременим безбедносним изазовима, врши се модернизација опремања разним средствима наоружања. Али оно што је најважније у свакој војној организацији и свакој другој институцији јесу људски ресурси. Морамо да имамо мотивисане припаднике оружаних снага, припаднике који могу дугорочно да планирају свој живот, да планирају породицу, а не да буду у неизвесности. Ако имају могућности да реше стамбено питање, они ће бити мотивисани, биће задовољнији, имаће породицу.

Њихова мотивисаност ће утицати на повећање броја оних који се интересују за војно школство, за војне школе, да бисмо имали што већи број што квалитетнијих кандидата за упис у војне школе. Њихова мотивисаност ће утицати на рад у трупи, што је најважније и, наравно, за не дај боже, увек ће бити спремни да своје животе дају за Србију.

Зато сматрам да је овај закон изузетно важан за све припаднике снага безбедности, и оружаних снага и Министарства унутрашњих послова, свих наших јединица, посебно за оне људе који су крварили, гинули, израђавани за ову Србију. Срећан сам што ће овај закон бити усвојен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, поштовани народни посланици, данас је у сали Градске општине Нови Београд, са почетком у 10 часова, одржана Годишња скупштина Удружења војних бескућника Србије за Градску организацију Београд. Скупштина Удружења војних бескућника Србије била је посвећена 20-годишњици постојања овог удружења, тј. 27-годишњици настанка војног бескућништва. Био сам данас гост Удружења војних бескућника у Београду и заједно са још двојицом официра, припадника Министарства одбране, исто гостију, присуствовао овој скупштини на којој је изнета прегршт проблема који свих ових година, а прошло је двадесет седам година од када су без станова, муче ову категорију људи.

Без обзира на нагомилане проблеме, они нам шаљу поруку да подржавају и поздрављају пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности и изражавају наду да ће држава истрајати у намери да по први пут на системски начин крене у решавање овог, за њих животног, проблема, а да они неће бити заобиђени. Након испуњавања услова из овог закона, када га будемо усвојили, и подзаконских аката донетих на основу овог закона, заинтересована лица ће стећи право на куповину станова под повољним условима, али остаје и онај последњи, али веома тежак услов, а то је обезбеђење средстава, тј. кредитна способност. Они у том смислу очекују помоћ државе и разумевање.

Постоје два правилника која тренутно решавају ово питање у Министарству одбране и у Војсци, али и код пензионисаних припадника Војске. То су Правилник о решавању стамбених потреба запослених у Министарству одбране и Војсци Србије и Правилник о решавању стамбених потреба корисника војних пензија. Надам се да ће ови правилници бити усклађени с овим законом, и поздрављам закон. Гласаћу за њега јер је најбољи досад. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Жарко Богатиновић.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, поштовани министре са сарадницима, поднео сам овај амандман како бих указао на један проблем, односно на једну врло важну пословну могућност. Град Лесковац, на челу са градоначелником др Гораном Цветановићем, и Центар Министарства одбране за локалну самоуправу Лесковац покренули су 2015. године иницијативу замене објеката са Војском Србије. Наиме, у центру града Лесковца постоји објекат, тзв. Парк, који је у власништву Војске Србије и напуштен је 2005. године; такође, постоји објекат гарнизона, амбуланта, са плацем од 4.700 метара квадратних, такође у центру града, који је у власништву града.

Због изузетно лоших, неусловних просторија у којима је тада био, а и сада је, смештен Центар Министарства одбране за локалну самоуправу Лесковац, а и због потребе града Лесковца и Војске Србије, организован је састанак 8. јула 2015. године у Министарству одбране у Београду. Састанку су присуствовали представници Министарства одбране, Војске Србије, Града Лесковца, на челу са градоначелником, као и начелник Центра Министарства одбране за локалну самоуправу Лесковац.

Након састанка, све је ишло у добром правцу, нарочито због тога што је Град Лесковац показао спремност да евентуалну разлику надокнади давањем одређеног броја станова припадницима Војске Србије и уступањем одређеног броја просторија Центру Министарства одбране за локалну самоуправу Лесковац након евентуалног реновирања објекта Парк, чиме би њихов проблем смештаја био решен. С обзиром на то да је процедура размене у међувремену застала из неких разлога, Град Лесковац је поново покренуо иницијативу пре пар месеци.

Овом приликом апелујем пре свега на вас, господине министре, и желим да изнесем да је обострана корист убрзање процедуре размене објеката, јер би разменом добио Град Лесковац, који би од споменутог објекта направио градску кућу, Војска Србије, чији би одређени број припадника решио стамбено питање, или би гарнизон Лесковац решио смештај технике која му тренутно стоји на отвореном, и, на крају, Центар Министарства одбране за локалну самоуправу Лесковац, који би коначно добио условне просторије за рад. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре Вулин са сарадницима, колегинице и колеге, као што знате, у Нишу ће почети градња првих 188 од преко 2.000 станова колико је планирано за прву фазу изградње, за припаднике МУП-а, Министарства одбране и Војске Србије.

Град је већ предложио локације за градњу. У великом пројекту који реализује и финансира држава нишка локална самоуправа ће до почетка градње обезбедити комплетно сређену недостајућу инфраструктуру, која подразумева путне саобраћајнице, електричну енергију, топловод, колектор и телекомуникациону мрежу. Станови ће се градити у типским стамбеним зградама и биће различите квадратуре, од гарсоњера до четворособних станова. Станови ће бити изграђени у потпуности у складу с европским стандардима. На овај начин ће највећи број припадника служби безбедности решити свој дугогодишњи, чак вишедеценијски, стамбени проблем.

Овај пројекат је јако важан и представља јавни интерес Републике Србије, а бенефити овако значајног пројекта су пораст БДП-а у области грађевинарства, ангажовање грађевинске индустрије и, наравно, повећање запослености.

Када говоримо о свеукупном развоју Републике Србије, желим да са вама поделим и једну информацију. Данас је у Нишу потписан споразум са Националном службом за запошљавање за субвенционисање мера за подстицање запошљавања. Град Ниш је издвојио 40.000.000, а Национална служба за запошљавање је издвојила 33.000.000 динара. Прошле године добили смо признање као јединица локалне самоуправе која је издвојила највише средстава за суфинансирање мера за запошљавање, односно за подстицање запошљавања, са Националном службом за запошљавање, а тако ће бити и ове године.

И, да подсетим, у Нишу се фабрике „Цумтобел“ и ИМИ завршавају ове године и запослиће две и по хиљаде Нишлија; „Леони“, који је отворен пре четири недеље и у коме тренутно ради око 1.300 радника, запослиће још деветсто Нишлија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, колеге посланици, мој амандман се односи на реализацију пројекта станоградње, с посебним акцентом на одрживи развој и Агенду 2030. То је агенда која подразумева препознавање приоритета по секторима, односно оно што свака влада у свом деловању у будућности, до 2030. године, сходно новим техничко-технолошким решењима и новим дешавањима у свету, треба да примени.

Успешно спровођење циљева одрживог развоја подразумева максимално искоришћење ресурса али и нашу обавезу, када је у питању буџетирање, да се створе услови да расподела буде у складу са националним циљевима. Ја мислим да овај закон... А имали смо прилике, од наших колега које су у Одбору за безбедност и у Одбору за унутрашње послове и одбрану, да видимо да су управо до максималних граница искоришћени сви ресурси када је у питању очување националне безбедности кроз овакав вид закона.

Оно што је најважније рећи јесте да је ипак била потребна политичка воља, јер модел и концепт овакве станоградње је увек постојао, међутим, цена од 500 евра очито за неке који су водили државу до 2012. године није

била прихватљива, тада су квадрати коштали хиљаду и по евра (значи, три пута више); говорили су да пројекти од 500 евра по квадрату нису изводљиви.

Очито је требало јако пуно снаге и рада да се постигну овакви резултати, који су на крају оцењени од стране ММФ-а и Светске банке, где Србија показује да је јако напредовала после економских реформи и фискалне консолидације. Показала је чак да може да има у континуитету суфицит у буџету, значи да више приходује него расходује, и да превазилази пројектовани раст од 3%.

Овај пројекат и оваква реализација показују на примеру кредита од 30.000 евра, који би будући корисник и припадник одбрамбених снага Републике Србије могао да има, да може да да могућност отплате кроз рате од 30 година, једну рату таквог кредита која је крајње прихватљива, од 126 евра, тако да би, рецимо, 25 година имао ту рату, а последњих пет година имао би рату од 25 евра. То показује потпуну разлику у концепту схватања односа државе према безбедносним снагама Србије у односу на оно што је било пре 2012. године.

Ви сте, министре, рекли да је од 2012. године до данас решено седамсто предмета када су у питању официри Војске Србије, тако да то показује да Србија иде добрим путем када је уопште станоградња у питању. Хвала вам, на крају крајева, што сте данас овде, без обзира на то што више министарстава учествује у оваквим пројектима, зато што је потребно да заиста покажемо грађанима Србије да Влада овај пројекат жели да реализује. Иако је у питању два милиона квадрата, иако су пројекти вредни 250.000.000 евра, то значи да ће заиста у будућности ово постати свакодневни живот свих нас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Зоран Драгишић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јовица Јевтић.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, поштовани народни посланици, амандман на предложено

законско решење додатно дефинише члан 2, којим је утврђен јавни интерес реализације пројекта, као и хитност у поступцима који су предвиђени овим законом. Додавањем става 4. прецизира се повезаност и утицај реализације пројекта на равномерни развој Републике Србије.

Свакако се мора одати признање Влади Републике Србије и ресорном министарству на предложеном законском решењу којим се покушава решити проблем нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности и приступање решавању овог проблема кроз институт јавног интереса, што горепоменути члан 2. Предлога закона и дефинише.

Имајући у виду значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, као и њихов значај за безбедност читаве државе, а полазећи од тога да је највећи број нерешених стамбених потреба запослених у државним органима управо међу припадницима снага безбедности, који деценијама нису успели да трајно реше стамбено питање, одлучено је да се исто питање системски реши.

Не треба посебно наглашавати колико ће предложено законско решење утицати на равномерни развој читаве земље, јер ће поменута изградња стамбених јединица бити територијално равномерно распоређена и дати шансу за решавање стамбених проблема свих припадника снага безбедности, без обзира на ком делу територије Републике раде и живе.

Сектор безбедности је можда једини део друштвеног система који је, због природе посла који обавља, распоређен у свим деловима земље. Аналогно томе, решење које покушава решити проблем нерешених стамбених питања запослених у тим службама безбедности јесте свакако решење које ће допринети развоју свих делова земље.

И у својим претходним излагањима истицао сам равномерни развој читаве земље, у свим сферама друштвеног живота, као идеал коме треба сви да тежимо, без обзира на политичке разлике међу нама. Иако је то у реалном животу доста тешко спроводљиво, не смемо одустати од те идеје, па је предложени амандман на члан који дефинише јавни интерес, у смислу додавања става који то прецизира, свакако подршка идеји равномерног развоја Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жељко Сушец.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Љибушка Лакатош.

Реч има народни посланик Љибушка Лакатош.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем.

Уважени председавајући, уважени министре са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, амандман који сам поднела на члан 2. овог закона гласи: „Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на развој школског система“.

Доношењем закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности и реализовањем пројекта изградње станова за припаднике Министарства унутрашњих послова, Безбедносно-информативне агенције, Војске Србије и Министарства одбране решава се деценијски проблем запослених у овим службама. Предложени закон омогућава стамбено збрињавање запослених у поменутих службама, као и лица која су право на пензију стекла у једном од поменутих државних органа.

Реализацијом пројекта изградње на шест локација (1.578 станова у првој фази градње) упошљавају се многе грађевинске фирме из Србије, подиже се БДП у области грађевинарства и, што је посебно важно, обезбеђује раст запослености.

Бројна градилишта која ће се отворити у складу с овим законом биће сјајна места за примену дуалног образовања ученика грађевинских струка, што је веома значајно за наш образовни систем и будући развој грађевинске индустрије у нашој земљи. Улагање у дуално образовање је јако применљиво, не само у грађевинарству већ и у другим областима које се могу искористити приликом реализације пројекта изградње станова.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Реч има народни посланик Владо Бабић.

Изволите.

ВЛАДО БАБИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, уважени господине министри са сарадницима, цењене колегинице и колеге народни посланици, у члану 2. Предлога закона додаје се став 4. који гласи: „Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на развој медицинских центара“. Овим амандманом додатно се дефинише члан 2. Предлога закона.

Сходно томе, желим да истакнем да је почевши од 1. јануара 2012. године из надлежности Фонда за СОВО сегмент пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника консолидован у систем пензијског и инвалидског осигурања Републике Србије. Фонд за СОВО је правно лице са статусом организације за обавезно социјално осигурање којим се остварују права из обавезног здравственог осигурања војних осигураника.

Стамбено обезбеђивање корисника војних пензија може се решити на два начина: први, коришћењем средстава из програма за стамбено кредитирање по пројекту изградње станова за припаднике снага безбедности и пензионере који су остварили пензију у једном од органа снага безбедности, и други, на основу Правилника о коришћењу средстава војних пензионера без решеног стамбеног питања.

Поред овог пројекта куповине станова по 500 евра за квадратни метар, постоји Правилник о употреби, условима и начину коришћења средстава за

побољшање материјалног положаја корисника војне пензије без стана. Омогућава се кориснику војне пензије да добије бескаматни кредит за решавање стамбеног питања у висини од 20.000 евра у динарској противвредности на дан подношења захтева по званичном курсу Народне банке Србије. Ако се одреде за овакав начин решавања стамбеног питања, корисници војних пензија подносе захтев Фонду за социјално осигурање војних осигураника, са већ познатим доказима. Око 90% поднетих молби је реализовано, исплаћен им је новац за кредитне уговоре.

На ова два начина војни пензионери који су радили у снагама безбедности могу доћи до сопственог крова над главом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Милекић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Снежана Петровић.

Изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, поштоване колеге народни посланици. На члан 2. Предлога закона поднела сам амандман којим се додаје став 4. који гласи: „Реализацијом пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на пореску одговорност“.

Пројекат масовне станоградње за припаднике државних служби безбедности, планиран у шест градова, у наредних неколико година могао би достићи цифру од 25.000 стамбених јединица. Сигурно је да ће се реализацијом овог пројекта решити највећи број стамбених потреба запослених у службама безбедности, као и војних пензионера.

Поред решења стамбених потреба, пројекат изградње станова значајно ће допринети и порасту БДП-а у области грађевинарства, упошљавању домаће грађевинске индустрије и порасту запослености, расту прихода од пореза по разним основама, као и порасту прихода од пореза на имовину. Све наведено, поред сегментираног раста у одређеним делатностима, утицаће на свеукупни развој земље, а самим тим и бољи животни стандард свих њених грађана.

Како би се наведено и реализовало, било је потребно предложити ново законско решење којим ће реализација станоградње бити започета под унифицираним условима будући да начини и услови реализације започињу на различитим локацијама. Такође, доношењем посебног закона убрзаће се процедуре израде аката за грађење, поступка јавних набавки и поступака експропријације земљишта.

Због свега наведеног, у дану за гласање подржаћемо предлог наведеног закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Поштовани министре са сарадницима, даме и господо, Предлог закона о реализацији пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности у члану 2. говори свакако о значају и јачању система националне безбедности Републике Србије, али овај закон истовремено јача макроекономску стабилност Републике Србије.

Када говоримо о овом закону, онда говоримо о сету, у различитим фазама, од преко 150.000.000 евра, о 5.203 стамбене јединице. Када говоримо о томе, у ствари говоримо о расту који ће се одразити на раст БДП-а преко инвестиција. Али никако не треба заборавити да реализација овог закона има и повратни ефекат на раст БДП-а, односно буџета Републике Србије; тај ефекат се мери кроз раст тражње, па ће раст тражње у различитим секторима омогућити веће приходе на рачун буџета Републике Србије.

Јасно је да овај закон неће остварити повећање прихода по основу ПДВ-а, јер се углавном ради о становима који су први станови купаца. По другим законима, ПДВ ће углавном, по правилу, бити враћен. Али то не значи, ако је фискално неутралан на нивоу Републике Србије и буџета Републике Србије, да неће имати ефекте по буџете локалних управа. Ако погледате како би то могло да изгледа, онда је јасно да ће приходи локалних управа и њихови буџети на приходовним странама бити знатно увећани. Треба истаћи да ће порез на апсолутна права, као једна од кључних категорија прихода локалне управе, бити увећан, да ће порез на доходак грађана, који ће бити последица инвестирања и изградње не само станова већ и инфраструктуре, расти. Зашто не рећи да ће порез на имовину од 0,3, односно углавном од 0,4, бити традиционално увећан у општинама у којима буде заступљен нови пројекат. Зато, свакако, овај закон треба подржати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Милосав Милојевић.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министре у Влади Републике Србије, даме и господо посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Србије поднео сам амандман на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Предлажем да се у члану 2. Предлога закона дода став 4. који гласи: „Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење приватног сектора“.

Реализацијом пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности поспешујемо на све начине развој државе, унапређујемо приватни сектор и настављамо даље у доношењу реформских закона.

Из свега наведеног у Предлогу закона произилази да ће кроз систем војног образовања пролазити млади људи, који ће бити усмерени и обучени да свој посао раде професионално, квалитетно и стручно. Цео систем је предвиђен да ствара професионалне припаднике наших служби одбране и извршење послова и задатака из надлежности Министарства одбране и Војске Републике Србије. Оно што је битно јесте да се ти људи и обезбеде, да имају све потребне услове за живот својих породица. Више је него јасно да припадници Војске Србије и МУП-а заслужују да добију посебне услове и да постоји потреба за изградњом станова за све којима је то потребно.

У Предлогу закона јасно је да је жеља Владе Републике Србије недвосмислена и да ће оно што је обећано бити испуњено. Зато снажно подржавам предлог овог закона. Сматрам да ће кроз развој одбрамбене снаге наше државе али и јачањем приватног сектора бити успостављени темељи за економски и сваки други напредак Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик примаријус др Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бранимир Ранчић.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани министре господине Вулин, поштована господо из Министарства, даме и господо народни посланици, чланом 2. утврђен је јавни интерес реализације пројекта, као и хитност у поступцима који су предвиђени овим законом. У члану 2. Предлога закона додаје се став 4. који гласи: „Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење здравствених услова“.

Припадници снага безбедности деценијама, као што знамо, нису успели да трајно реше своје стамбено питање. Препознавши значај решавања стамбених потреба припадника снага безбедности, те упознавши потенцијалне потешкоће које се могу јавити у самој реализацији, приступило се изради посебног закона, који има за циљ успешну и ефикасну реализацију самог пројекта.

Утврђено је да је на предложеним локацијама у шест градова могуће изградити 5.203 стана за припаднике снага безбедности, и то у првој фази 190 станова у Врању, 188 станова у Нишу, 200 станова у Краљеву, 400 станова у Београду, 200 станова у Крагујевцу и 400 станова у Новом Саду, значи, укупно у првој фази 1.578 станова.

Оно што је битно, то је да је Грађевинска дирекција Србије завршила изградњу огледног стана. Ево, ја имам овде пројекат како изгледа овај огледни стан, односно узорни стан, како ће изгледати.

Без обзира на то какву архитектонску и техничку форму и опрему имају станови и колико се средстава улаже у њих, постоје неки основи хигијенски захтеви које треба да испуни сваки стан. Минимум хигијенских

захтева за безбедно становање укључује све оно што је потребно да се из стана уклоне они фактори и околности за које смо сигурни да могу да доведу до оштећења здравља људи.

Стан мора бити изграђен и одржаван тако да омогући вршење одређених физиолошких, психолошких и социјалних функција, те да пружа заштиту од кућних озледа и инфекција. Основне физиолошке потребе које треба обезбедити у стану јесу: топлотна изолација, обезбеђивање ваздухом довољне хемијске чистоће, систем осветљења дневним и вештачким светлом. Основне психолошке и социјалне потребе су: 1. услови за појединце да се одвоје и осаме, 2. услови за одржавање веза са суседима, пријатељима и родбином, 3. одржавање чистоће тела и одеће, 4. обављање домаћих послова без нежељених физичких и душевних напора и 5. задовољавање естетских потреба у стану. Заштита од озледа: изградња стана је од таквих материјала који су отпорни на потресе и јача кретања ветрова; обезбеђивање од пожара и обезбеђивање могуће евакуације у случају пожара; заштита од електричних удара, као и заштита од тровања гасовима.

Да закључим, предуслов за изградњу стамбених зграда је постојање и спровођење генералног урбанистичког плана развита насеља, о чему ћу говорити у следећем амандману на члан 3. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик доц. др Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик доц. др Михаило Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштована господо, друже министре, ви сте били у Ваљевоу, знате да у Ваљевоу постоји гарнизон и знате добро да је Ваљево центар безбедности западне Србије и просто је изненађујуће да Ваљево није нашло своје место у ових шест предложених градова. То сматрам омашком и молио бих вас да се после ове прве фазе, која износи 1.578 станова, у овом остатку до 5.203 стана обавезно нађе Ваљево баш због свог положаја и због свог значаја за безбедност државе Србије.

Ова 5.203 стана највише ће коштати, то је рекао мој колега Горан, око 150.000.000 евра, али ја ћу тачно рећи – кад би свуда била цена 500 евра по квадратном метру, то би било 143.082.000 евра. Међутим, у неким местима та цена неће бити 500 евра, него ће бити нижа, јер је ово што ми радимо, односно ово што ће урадити држава Србија прави подстицај за целокупни привредни развој Републике Србије. Ја сам о томе говорио, на који се начин повећава БДП. Свака локална самоуправа добија; добија по више основа, и биће заинтересована да учествује у изградњи тих станова.

Због тога још једном молим и залажем се да у следећој фази, која ће бити после изградње ових 1.578 станова, своје место нађе град Ваљево, а Ваљево ће учинити све да се нађе на тој листи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Александар Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Ваљево је свакако град од значаја, који не може да буде заобиђен и можете то са сигурношћу очекивати у следећој расподели, када се локална самоуправа буде пријавила и ставила на располагање оно што локалне самоуправе треба да ураде. То са сигурношћу можете очекивати, јер знам да постоји потреба. Знате да смо имали пројекат оних монтажних кућа. Једна од идеја је била да се раде куће за припаднике наше војске па се од тога одустало.

Оно што хоћу да кажем јесте да постоји интересовање. Интересовање ће бити забележено и води се рачуна, Ваљево је свакако веома важно. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважене колеге, уважени представници Владе, у овом првом поглављу у члану 2. дефинисано је шта је то општи интерес у односу на реализацију овог пројекта. Члан 2. има три става, ја сам додао један као четврти, а тиче се борбе против криминала.

Криминал сам по себи јесте једна појава која је у стању да разори и најорганизованија друштва, нарочито ако је тај криминал подржан од стране највиших органа власти, а имали смо прилику да то видимо. Последице могу бити катастрофалне. И данас су видљиве и мерљиве, а најбоље су видљиве и мерљиве ако их поредите са нечим што је било пре или нечим што је било после; тек онда можете да видите резултате тог и таквог деловања и тек на тај начин можете схватити њихову тежину.

На пример, није ли криминал, поред тога што је неморално, уколико покушате да криминализујете некога ко не да није крив низашта, него, напротив, заслужан је, заслужан је за то што је бранио сопствену земљу и сопствени народ, заслужан је за то што је радио оно за шта је школован? Кад га дехуманизујете и криминализујете, онда иде његово уклањање, пензионисање, понижење и онда га јурите по целој земљи као дивљу звер; на крају га трпате у затвор без обзира на његову кривицу, а кривица је то што је радио посао за који је био обучен. То није криминал, то је блага реч, то је злочин према сопственом народу!

Знате ви добро да говорим о српским официрима и о свим припадницима снага безбедности који су у прошлости радили свој посао. Све ово су доживели у време док су функцију министра одбране обављали Драган Шутановац и Борис Тадић, док је власт у овој земљи углавном предводила Демократска странка, која је била на челу Србије.

Е сад оно што се сада дешава: у овом моменту имате људе којима се указује дужно поштовање за оно што су радили када је у питању одбрана земље; појављују се и на српским војним академијама и показују као пример

будућим српским официрима. Чините све да наоружавате исте те припаднике безбедности, заједно са председником. Ево, сведоци смо свих напора које улажу и Министарство одбране и Влада и председник државе Вучић. Овим законом их збрињавате стамбено, обезбеђујете сигурност њихових породица. Сигурност њихових породица значи сигурност свих наших породица и сигурност сваке породице у Србији појединачно, а и шире, јер сигурност Србије се рефлектује и на сигурност милиона наших сународника који живе у региону.

Управо вођен тим и таквим размишљањем, одлучио сам да уложим један овакав амандман те да убудуће спречимо такав криминал, који би се могао назвати и злочином према сопственом народу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, поштовани министре са сарадницима, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности пре свега да бих овај члан, тј. реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности повезала са ефикасношћу локалне самоуправе, те сам због тога предложила да се у овом члану дода став 4.

Иако је основни, тј. општи циљ овог закона свакако решавање стамбеног питања Војске, милиције и осталих служби безбедности, овим законом успоставља се и неколико споредних, тј. посебних, додатних циљева, који се свакако односе на побољшање ефикасности локалне самоуправе. Пре свега, у локалним самоуправама где се изграђују ови станови додатно ће се упослити домаћа грађевинска индустрија. Биће, такође, активиране друге привредне гране које су у непосредној вези са сектором грађевинарства. Један од циљева је свакако и раст запослености у локалним самоуправама где ће се градити станови. А што се тиче самих јединица локалне самоуправе, повећаће се приходи од имовине и скратиће се време потребно за завршавање административних поступака.

Због тога позивам да у дану за гласање подржите овај амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Мајкић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ана Чарапић.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман сам поднела у циљу указивања на значај ангажовања домаћих грађевинских предузећа, тј. произвођача и извођача радова, на свеукупни развој Републике Србије, дакле, какав они значај имају на свеукупни развој Републике Србије. Наиме, чак 35 индустријских грана биће ангажовано у изградњи станова за припаднике служби безбедности.

Не постоји мудрија инвестиција од инвестиције у грађевинарство. Из ког разлога ово говорим? Зато што се сваки динар уложен у грађевинску индустрију држави враћа вишеструко. У овом случају, када је у питању изградња станова за припаднике служби безбедности, биће изграђено око два милиона квадрата стамбеног простора.

Све ово чине наша влада и наш председник Александар Вучић како би се побољшао животни стандард али и услови живота припадника служби безбедности, који су не само спремни живот да дају за отаџбину већ раде изузетно тежак посао.

Предвиђа се да у наредном периоду овај пројекат буде проширен и на младе брачне парове али и на младе научнике. На тај начин држава ће спречити одлив мозга из Републике Србије, какав је случај био од пре петнаест-двадесет година.

Многе владе пре владе нашег председника Александра Вучића а данас владе Ане Брнабић покушавале су да учине нешто по питању изградње станова за припаднике служби безбедности, наравно безуспешно. Па како би било шта учинили када нам је, сетимо се, пре него што је наш председник Александар Вучић постао председник Владе Републике Србије јавни дуг био 77% БДП-а? Ми смо за само три године успели да смањимо јавни дуг за 20% и циљ нам је да до краја 2018. године јавни дуг буде испод 50%. Дакле, ово је прва влада која ће започети и завршити пројекат изградње станова за припаднике служби безбедности до краја.

Данас грађани заиста имају чиме да се похвале, имали су добру процену када су на изборима дали подршку нашем председнику Александру Вучићу и Српској напредној странци. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Чарапић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Дакле, и амандман на члан 2. Предлога закона наглашава потребу за модернизацијом у контексту свеукупног развоја Србије и мишљења сам да он има своје место у закону.

Како ми и даље нисмо чули ниједан аргумент против овог закона, а и одсуство припадника опозиције говори у прилог томе, ја бих желео да

истакнем неке најзначајније моменте које овај закон предвиђа како бисмо одагнале све инсинуације које су долазиле од ових стручњака прекопута.

Дакле, још једном треба поновити, Грађевинска дирекција Србије је на основу свих релевантних података урадила анализу и утврђена је могућност изградње 5.203 стана, а у првој фази изградње предвиђено је 1.578 станова у оних шест градова које смо неколико пута овде помињали. То су истакли и Зорана Михајловић и Небојша Стефановић јуче, тако да ту нема никаквих неспоразума. Реч је, једноставно, о томе да представници опозиције углавном нису на овом заседању, не учествују у расправи, не занима их суштина, не интересује их то, њих занима нешто сасвим друго. Ево, ни данас не присуствују овој седници.

Дакле, била је још једна замерка, а то је – 30.000 припадника Војске и Полиције нема решено стамбено питање, а овде се ради о само 1.578 станова. Јесте, само је 1.578 станова, али то је 1.578 станова више него што су они изградили док су били на власти. Према томе, из тог разлога предлажем да подржимо овај предлог закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Марковићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић. Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Славиша Булатовић.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени господине министре са сарадницима, поштоване колеге, на члан 2. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности подносим амандман и предлажем да се дода став 4, који гласи: „Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на владавину права“. Усвајањем закона и реализацијом предвиђеног пројекта држава на још један начин улаже у станоградњу, инфраструктуру и наше грађевинске компаније, чиме се обезбеђује свеукупни развој Републике Србије.

Када данас говоримо о свеукупном развоју Републике Србије, подразумева се и развој југа Србије. Мени је посебно драго што је и у Врању, седишту Пчињског управног округа, односно југа Србије, планирана градња станова за припаднике снага безбедности. Као што знате, Врање је град који је међу првима имао потпуно спремну локацију за изградњу предметних станова, што је доказ да је локална власт у Врању одговорна и према грађанима и према држави. Локација за изградњу станова је потпуно комунално опремљена, а у близини исте су основна школа и вртић. Укупна површина урбанистичког пројекта на коме је предвиђена изградња више породичних стамбених објеката износи 14.223 м². У Врању се иначе планира изградња 186 станова, распоређених у три ламеле. Станови су по структури од једнособних до троипособних. Нето површина објеката је 11.552,06 м², а бруто 12.987,96 м².

Изградња станова за припаднике безбедносних служби у Врању је још један доказ да држава мисли на југ Србије, односно да је више него присутна на југу и, такође, да посебну пажњу поклања грађанима Србије који на један посебан начин брину о очувању мира и стабилности наше државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Влаховић.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

На почетку бих хтела да похвалим рад Министарства грађевине, инфраструктуре и саобраћаја, поготово што смо сада десети у свету по издавању грађевинских дозвола, а били смо 2014. године 186. Хвала.

Поштовани грађани и грађанке Србије, изградња станова је велики пројекат, који ће имати позитиван ефекат на целокупну привреду наше земље. Данима слушамо посланике опозиције (који сада нису ту), критике, негативне коментаре, сугестије на овај предлог закона, на овај велики пројекат изградње станова запосленима у службама безбедности који ће имати могућност да купе станове по повољнијим ценама. Није лако бити подстанар. Овим предлогом закона ћемо унети радост у многе домове у градовима као што су Краљево, Београд, Нови Сад, Крагујевац, Врање.

Добро је када посланици опозиције овако бурно реагују на Предлог закона, јер све се може опростити али успех никако. На сваку њихову сугестију, критику можемо одговорити, јер резултати рада Владе Републике Србије, са председником Александром Вучићем, говоре уместо нас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Влаховић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, мој амандман је везан за пољопривреду.

Цела данашња цивилизација потиче од пољопривреде. Дакле, ја верујем да ова земља има довољно природних ресурса, да има плодно земљиште, да има јако повољну климу и да, рецимо, само поштујемо оне стандарде који су у Европи, да по једном хектару, а имамо укупно пет милиона хектара, од чега је преко четири милиона обрадиво, да само по једном хектару имамо једно условно грло... У овом тренутку то у Србији износи 0,33. У Европи, од 100 евра из пољопривредне производње, 70 евра је из сточарства а 30 евра из биљне производње. Код нас је обрнуто. У Европи је једно грло по хектару, код нас – 0,33 условна грла по хектару. Уколико бисмо ми задовољили њихов стандард, у том случају би нам пољопривредна производња само из сточарства скочила за три милијарде евра, а не баш у финалној производњи, преради то би вредело пет милијарди. Тако би било

довољно новца да на одређен начин стигне до грађана па и до снага безбедности; било би довољно новца за веће плате, било би довољно новца за изградњу, било би довољно новца за градњу нових станова.

Ови пре нас нису градили, веома мало су градили. Њихова вештина није била у градњи, већ у уградњи. Дакле, сем што су знали да се добро уграде, народ да израде, било је пуно дивљих објеката, а још више дивљачких уградњи којима су они попуњавали своје кућне буџете, новчанике, правили пентхаусе, велике, од 320 квадрата, станове на пашњаку; куповали су виле, као Вук Јерemiћ, куће и станове за по милион евра.

Ми не треба да идемо њиховим путем, ми треба да градимо станове; не само ове, сваке године треба да градимо што више и да на такав начин нађемо посла и за зидаре и грађевинце. У њихово време зидари су били слободни зидари. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите, колега.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја сам као посланик Српске напредне странке и као неко ко долази из народа изузетно срећан када срећем припаднике наших безбедносних снага (неки су моји пријатељи) и када чујем од њих колико су срећни и задовољни због онога што ми данас радимо и због одлуке коју ћемо донети приликом гласања у Скупштини Републике Србије; када видим на лицима чланова њихових породица срећу што ће имати прилике да скуће своју децу, што ће остварити нешто што је до доласка Српске напредне странке и Александра Вучића на власт био само сан за припаднике Војске и Полиције, што је био само сан за сваког нормалног грађанина у Републици Србији, а то је да дође до стана, до прилике да купи свој стан. И, што више немамо на власти људе који стичу пашњаке под сумњивим околностима, који купују енормно скупе сатове, који имају прескупе аутомобиле, што данас имамо на власти људе који брину о грађанима, о њиховим потребама.

Па, ево, данас је тема – повољнији станови за припаднике Полиције и Војске, за оне који сваког дана брину о безбедности сваког детета у Србији, за оне који су спремни да жртвују живот за своју државу. Ми као СНС и ова власт водимо рачуна о њима, не бринемо о тајкунима, о политичарима, о људима који новца имају, већ о онима којима је помоћ државе и Владе потребна. У том смислу, наилазимо апсолутно на подршку свих припадника безбедносних снага у Републици Србији. Поносан сам што сам део већине у Скупштини Србије која ради овако важну ствар за грађане и за припаднике Војске и Полиције. На томе хвала и вама као министру, хвала Влади Републике Србије и свима нама који радимо тај велики посао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Десанка Репач.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Хвала, господине председавајући.

Хтела бих да поздравим господина министра са сарадницима, колеге посланике. Мој амандман односи се на реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, како утиче на унапређење здравствене заштите.

Хтела бих прво да кажем да је идејни творац овог пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности председник државе Републике Србије Александар Вучић, а реализација остаје Влади Србије. Реализацијом овог пројекта решавамо проблеме људи који су стамбено незбринуте. Закон доводи до системског решења свих питања и превазилажења свих проблема који се могу јавити у току саме реализације.

Реализација почиње на више различитих локација истовремено: Нови Сад и Београд 400 станова, у осталим градовима (Ниш, Крагујевац, Врање, Краљево) од 170 до 200. То је потреба људи који раде у Министарству одбране, Војсци Србије, МУП-у, Безбедносно-информативној агенцији, Министарству правде, Управи за извршење кривичних санкција.

Овако јачамо систем националне безбедности Србије. Веома је важно да онима који брину о нашој безбедности обезбедимо елементарне животне услове. За припаднике Министарства унутрашњих послова треба 20.000 станова, за Војску Србије 14.000 станова, Безбедносно-информативну агенцију 1.500 станова. Идеја је да поправимо животни стандард људима који раде тежак посао за државу, Војску Србије, МУП, БИА, чуварима затвора због којих се осећамо безбедно. Имају невелика примања и тешко могу себи да приуште решавање стамбеног питања, морамо да их збринемо. Ово су речи Александра Вучића и тако је потекла његова идеја о овом пројекту.

Како се после распада некадашње државе знатно бројнији део превелике војске сконцентрисао у Србији, појавило се и стамбено питање војних лица и војних избеглица. Држава тада није нашла никакво решење, тако да Влада Републике Србије сада решава ово питање.

Због овако високоризичних послова које обављају чланови снага безбедности, обезбеђују се услови јер ефикасност у пословању дижемо на један виши ниво. Радна средина, здраво окружење, услови становања и материјалне могућности јако су важни за здравог радноспособног човека. Кључна питања које се реализацијом овог пројекта унапређују јесу животни услови, здравље, безбедност и радна способност. Тако унапређујемо и здравствену заштиту Србије. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Шормаз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господине министре са сарадницима, уважене колеге, овај закон, лекс специјалис, по мени је најзначајнији закон који решава социјални и материјални статус припадника снага безбедности. Успут, наравно, јача просперитет и сигурност Републике Србије. Оно што је важно због мог амандмана, он јача безбедност и сигурност наших сународника који живе у региону, који су стицајем околности остали ван граница Србије, ван своје матице.

Многи од њих су радили у снагама безбедности и приликом распада СФРЈ, верни заклетви ЈНА и полицији, определили су се да напусте своја имања, своје право на наслеђе и остали без ичега. Данас, због осећања части и националне припадности – мада не смемо никако заборавити да је било и оних који нису наша нација а такође су због осећања части и припадности овој држави остали у таквом положају – њима је изузетно тешко. То посебно подстичу скривене потернице и стална претња од хапшења, од прогона приликом посете њихових имања, посете и помоћи родбини и сународницима који су остали изван граница Србије.

Све су ово разлози због којих овај амандман има смисла. Ми морамо увек мислити о Србима у региону, пружати апсолутну помоћ и апсолутну заштиту. Не смемо дозволити да победи политика самооптуживања и прокламовање оне политике која о злочинима над српским народом вечито поставља питање – где је ту наша кривица. Чули смо то ових дана и овде. Под плаштом добронамерности саветују нас како је свако јачање снага безбедности бесмислено, трошење пара. Јачање војске је трошење пара, јер ионако ће све то на Балкану решити увек америчко оружје, јер сила бога не моли.

Одговор на ово питање је наша борба за истину и тежња да раздвојимо силу од врлине. Док постоји отпор, постоји и смисао тог отпора. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? Не.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, цењени министре са сарадницима, са циљем да се додатно дефинише члан 2. Предлога закона поднео сам амандман који гласи: „Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој

Републике Србије с посебним освртом на унапређење рада локалних самоуправа“.

Србија је од 2012. године кренула путем убрзаног развоја, модернизације, пораста животног стандарда и свеукупног бољег живота њених грађана. Постала је земља са уређеним финансијама, економски стабилна, са суфицитом у државној каси и сталним, све већим растом бруто друштвеног производа. Овакви економски показатељи дају нам за право да донесемо овај закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности и већ у августу месецу отпочнемо са изградњом 1.578 станова, за које су, што је веома важно, обезбеђена средства у износу од око 65 милиона евра, и то из реалних извора буџета, без кредитног задуживања.

Да се у Србији већ боље живи, говори податак да је чак 18.905 припадника снага безбедности исказало заинтересованост да купи стан у оквиру овог пројекта по цени не већој од петсто евра, што са 1.462 пензионисана лица из Министарства одбране и Војске Србије чини број од 20.367 потенцијалних купаца. Ово говори и нешто друго, тачније, говори о томе да сви они верују у бољу будућност, верују Српској напредној странци, овој влади, посебно председнику Србије, господину Александру Вучићу, да ће њихово животно питање бити коначно решено реализовањем овог пројекта.

На крају, посебно радује да су у реализацији овог пројекта присутне бројне локалне самоуправе, што свакако обезбеђује равномеран регионални развој, унапређује њихов рад, а тиме и свеукупни развој Републике Србије, којем тежимо због наше деце и генерација које долазе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, поднео сам амандман на члан 2. у делу где желим да ставим акценат на неразвијена подручја, на подручја као што су општине Сврљиг, Гацин Хан, Бела Паланка, Бабушница и остали делови југоисточне Србије, зато што изградњом ових станова који ће се градити у Нишу, Врању имамо могућност да се тамо развија целокупна оператива. Ти људи који тамо раде морају нешто да једу, тако да ће ћемо имати велику шансу да развијамо и пољопривреду. Изградњом станова велики број људи ће добити одређена, квалитетна јела која долазе из наших крајева. Сваки добар радник мора да има и добру храну. Та храна ће доћи из неразвијених подручја, као што је Сврљиг, где су сврљишки сир, сврљишки белмуж, сврљишка јагњетина, бљачки качкаваљ. То су све подручја која сутра могу хранити све оне људе који ће радити те станове. Тако да ја као председник Уједињене сељачке странке овде у Скупштини позивам све колеге посланике да гласају за мој амандман.

Још једном се захваљујем и Влади и председнику Србије што је потенцирао да радимо на градњи станова и на тај начин да обезбедимо кров над главом за наше полицајце, за наше војнике, за све оне који су бранили нашу земљу Србију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милетићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик примаријус др Милован Кривокапић.

Изволите, др Кривокапићу.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге, поднео сам амандман на члан 2. овог закона којим се додаје став 4. који гласи: „Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије са посебним акцентом на неразвијене општине“.

Доношењем овог закона, осим што се настоји решити највећи број нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности, значајно ће се допринети расту БДП-а у области грађевинарства, упошљавању домаће грађевинске индустрије и расту запослености, расту прихода од ПДВ-а по разним основама, порасту прихода од пореза на имовину, скраћењу времена потребног за завршетак административних поступака и умањењу административног оптерећења.

За реализацију овог пројекта било је потребно државно учешће, а будући да нам је претходна власт оставила катастрофалну ситуацију у свим сегментима и висина јавног дуга за време њиховог мандата је била 77% БДП-а, морали смо много да радимо, и успели смо да одрадимо огроман посао. Идемо корак по корак и гледаћемо да ово буде један успешан модел, на основу кога ће се касније градити станови за младе брачне парове, који формирају породицу и утичу на популациону политику.

Међутим, опозиција и даље критикује и без аргумената тврди како ништа неће да се реализује. Навикли смо на критике, разноразне инсинуације и измишљене приче. Нама је битно да се поправи стандард припадника снага безбедности, да ће им плате расти, али и да је ово начин да могу да планирају своје породице и да имају бољи живот.

Нагласићу још и то да ће изградња ових станова знатно подићи српску привреду. За грађевинску индустрију ово много значи јер је предвиђено да се изгради два милиона квадратних метара. Ту ће домаће фирме, мање и средње, имати много посла; радиће се на производњи цигала, црепова, столарије, подова, водоводних цеви, електроматеријала и свега што је потребно за изградњу једног стамбеног објекта. Маса радника ће се запослити.

Имајући у виду све наведено, морам да нагласим да је у члану 2. потребно додатно дефинисати да се реализацијом пројекта обезбеђује свеукупни развој Републике Србије, с посебним акцентом на неразвијене

општине, што је врло битно. Зато сам, пажљиво анализирајући поменуте ставове, предложио амандман 2, којим се члан 2 допуњује ставом 4.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. којим додајем став 4, којим желим да појасним како се реализовањем пројекта обезбеђује свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на смањење социјалних разлика.

Наиме, тешке мере фискалне политике довеле су до опоравка привреде, оздрављења економије и – ето нама пуњења буџета. Из тог суфицита буџета ми смо управо субвенционисали изградњу станова за службе безбедности. Пре свега, повећали смо плате, а сада иде обезбеђивање деценијски нерешеног стамбеног питања за припаднике снага безбедности. Ово је неопходно. Зашто? Зато што ти људи раде изузетно тежак и одговоран посао, а немају сигурност када се врате кући. Замислите људе који су били 2014. године, спасавали наше животе у поплавама, онда се врате кући, а тамо станују приватно, плаћају стан 250–300 евра! То је недопустиво. Е, зато ми ово радимо, то је социјално одговорна политика.

Спочитаваху нам мало пре драге нам колеге из опозиције зашто ми не градимо станове од 380 евра. Па ја бих њима поставила питање – а зашто ви нисте градили станове од 380 евра, него комерцијалне станове, станове по тржишној вредности, који су били од 980 до 1.350 евра? Ми градимо дупло јефтине, чак и два и по пута јефтине станове, притом одличног квалитета, за припаднике снага безбедности. Тако се ради. Тако ради одговорна власт.

Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Изволите.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

Предлогом закона на који сам поднела овај амандман обухваћени су припадници снага безбедности, и то: Министарства одбране, Војске Србије, Министарства унутрашњих послова, Безбедносно-информативне агенције и Министарства правде, односно Управе за извршење кривичних санкција. Према резултатима анкете коју је спровела Канцеларија Савета за

националну безбедност, 18.905 припадника снага безбедности заинтересовано је да купи стан, али и 1.462 пензионера из ових категорија.

Иако су моје колеге изнеле већ доста података, ја бих желела још једном да нагласим да ће се градити 5.203 стана у шест градова у Србији. У првој фази ће се градити 1.578 станова: у Београду 400 станова, у Нишу 188, у Врању 190, у Краљеву 200, у Крагујевцу 200 и у Новом Саду 400 станова.

Поред категорија које сам поменула, које ће имати приоритет за куповину ових станова, не треба свакако занемарити ни друге категорије у друштву, а то су запослени у здравству и просвети. Посебно бих издвојила здравствене раднике, којима морамо да створимо много боље услове како би остали у земљи. Тачно је да не можемо да решимо преко ноћи проблеме који су се деценијама нагомилавали, али ова мера представља један велики корак напред, а заједно са најављеним повећавањем плата и пензија у јавном сектору представља много боље услове за живот свих грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице Вукојичић.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Господине министре са сарадницима, колеге посланици и посланице, поштовани грађани Републике Србије, Предлогом закона Влада шаље јасну поруку да има одговоран однос према људима, и то оним људима који раде у сектору безбедности и спремни су да свој живот дају на олтар отаџбине.

Мој амандман односи се на члан 2. Чланом 2. прецизно и јасно је дефинисан општи интерес за изградњу ових станова, станова за снаге безбедности. Затим је дефинисано да се поступак сматра хитним, што значи да ће до реализације пројекта доћи што пре, без икаквих законских баријера и препрека. Највећи број административних процедура решиће се по службеној дужности. Такође, члан 2. предвиђа да је ово само прва фаза изградње станова за припаднике снага безбедности, што значи да ће се са изградњом станова наставити.

Мој амандман односи се на то да се реализацијом овог пројекта, овог закона у ствари, постиже свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на заштиту рањивих група.

Е сада, да видимо како се овај закон може довести у директну узрочно-последичну везу са заштитом рањивих група. Најпре морам да истакнем да ће са овим законом доћи до повећања запослености. Повећање запослености директно утиче на смањење сиромаштва. Морам да истакнем да је 2012. године проценат незапослених лица био 27. То је значило да је држава, односно да се њени грађани налазе у стању сиромаштва. Они су били у таквом стању сиромаштва да су се чак поједини градови и општине називали „долинама глади“. Данас је проценат незапослености сведен на много мању

бројку, она износи данас 12%. То свакако указује на то да је дошло до смањења сиромаштва.

Како се број запослених одражава, такође, на заштиту рањивих група? Повећањем запослености доћи ће до повећања прихода у локалним самоуправама, и то по основу обрачуна доприноса на зараде запослених. Повећањем буџета локалних самоуправа директно ће се утицати и на смањење, односно на адекватну и бољу заштиту посебно рањивих група.

Желим да истакнем да је и у области наменске индустрије, која представља прави мотор и покретач економског развоја Републике Србије, од 2012. године дошло до повећања броја запослених за 4.000. Повећање броја запослених директно утиче на смањење сиромаштва, и у томе се огледа мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Огњановић.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, тамо где се гради нова инфраструктура и где ничу нови, модерни путеви, тамо буја и привредни живот, а то је оно што ће нам донети изградња преко 1.500 нових станова широм Србије. Сваки блок станова увек прате нови путеви, домови здравља, школе, вртићи, отварају се нове фирме, расте активност мале привреде и трговине и врло брзо се овакви нови делови града шире.

Реализација инфраструктурних пројеката води напретку целе привреде доприносећи равномернијем регионалном развоју земље. Подручја са развијеном инфраструктуром и путном мрежом привлачнија су за стране инвеститоре, изградњу фабрика, отварање нових радних места за локално становништво. Све ово подстиче већу уписаност производних и услужних капацитета домаће привреде, што отвара додатне могућности локалних самоуправа да реализују различите развојне пројекте.

Управо из разлога подједнаке регионалне обухваћености, изградња станова неће остати само на градовима: Београд, Ниш, Нови Сад, Врање, Крагујевац и Краљево, већ ће и други градови у Србији који су заинтересовани да се укључе у програм дати предлоге локација на којима би ти станови могли да се граде.

Тakoђе, врло је битно да ће се ови станови моћи купити на кредит, за који ће бити потребно свега 10% учешћа, што нам говори да је држава довољно ојачала да може издржати овакву инвестицију, која ће се дугорочно враћати, са малим каматним стопама. Опет, то је успех ове владе, која отворено и директно показује да ради за свој народ, да на сваки начин покушава да исправи огромне грешке начињене у блиској прошлости и омогући брз привредни опоравак и развој, дајући нам лакши и бољи живот. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Захваљујем.

Поштовани председавајући, цењени министре, гости из Министарства, колеге народни посланици, када говоримо о изградњи станова за припаднике снага безбедности не можемо а да се не осврнемо на изградњу ексклузивног стамбеног објекта бившег министра одбране Драгана Шутановца, као и на околности под којима се кипарско предузеће „Вилаб фарм“ појављује као власник четири десетине истог стана са бившим министром одбране и његовом супругом а уједно и суинвеститор заједничког објекта на најскупљем пашњаку у Европи, плаћеном пуних милион и по евра.

Директор предузећа „Вилаб фарм“ Радомир Бзик је истовремено био власник фирме „Пејтон медикал“, која је током министарског мандата Драгана Шутановца продавала лекове и санитарски материјал Министарству одбране и Фонду за социјално осигурање војних осигураника и на тај начин зарадила више од 350.000 евра. Према званичним подацима Управе за јавне набавке, фирми „Пејтон медикал“ је чак пет пута додељен тендер директном погодбом, укупне вредности послова преко једанаест милиона динара.

Када се све ово узме у обзир, не чуди чињеница да је Драган Шутановац за непуних пет година министарског мандата зарадио шест милиона динара и да је од тих шест милиона динара успео да уштеди невероватних 150.000.000, колика је вредност његовог стана од 190 квадрата и галерије од 139 квадрата на елитном врачарском пашњаку. Али овде се не завршава Шутановчева магија, пошто је он уз све ово успео да за тих пет година од министарске плате уштеди и преко 300.000 евра депонованих на рачуне у неколико банака, да уштеди за куповину више вредних уметничких слика, колекције оружја, као и колекције скупочених сатова вредних више десетина хиљада евра. Наравно да Шутановац све ово није успео да уштеди сам, зато је за свог помоћника за материјалне ресурсе поставио кума Илију Пилиповића, познатог трговца оружјем и колекционара кривичних пријава за злоупотребу службеног положаја.

Али да се вратимо на станоградњу бившег министра одбране, уз чињеницу да је, пре него што су Драган Шутановац и поменута кипарска фирма постали инвеститори градње луксузног објекта на врачарском пашњаку, првобитни инвеститор и носилац дозволе за изградњу објекта било предузеће „Трешња“ д.о.о, које је, гле чуда, просто да човек не поверује, годину дана пре продаје ове инвестиције Драгану Шутановцу и осталим суинвеститорима од Министарства одбране у рестриктивном поступку јавне набавке добило посао вредан близу 20.000.000 динара.

Због свега овога било би јако занимљиво утврдити да ли је Драган Шутановац, или је опет нека од фирми која је добијала милионске послове

на јавним набавкама током његовог мандата покрила трошкове куповине ексклузивног пашњака на Врачару и изградње стана и галерије у укупном износу од преко милион евра. Тако ћемо утврдити да ли у целом случају врачарског пашњака постоји везивни материјал са Кипра или је Драгану Шутановцу те 2012. године трешња добро родила. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Торбица.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, поднео сам амандман на члан 2, на став 4, који је усклађен са амандманом који сам поднео на члан 1.

Наиме, чињеница јесте да, осим општег интереса када је у питању јачање система националне безбедности Републике Србије приликом доношења овог закона или иницијативе за доношење овог закона, оно што овај закон садржи, исправља и о чему води рачуна јесте питање социјалне равноправности. Штета је што то не пише на јасан и недвосмислен начин у самом закону и то и јесте разлог ове моје реакције и предлога да се то овим амандманом једноставно измени и коригује у том правцу.

То није само празна флоскула. Управо, што се тиче социјалне равноправности, када су у питању члан 2. и члан 1, који дефинишу предмет уређивања и јавног интереса, усвајањем тих амандмана јасно би се утицало и олакшала примена чланова 7, 10. и 11. овог закона.

Наиме, чланом 7. овог закона говори се у ставу 1. о структури станова и јасно се разграничава, управо поштујући принцип социјалне равноправности, које су то квадратуре, од гарсоњере до четворособног стана, неопходне за пристојно и нормално становање породица, у зависности од тога колико чланова имају. Ставом 3. истог овог члана дефинисано је да припадник снага безбедности по сопственом захтеву улази у куповину стана, али се ставом 5. дефинише да и онај припадник снага безбедности који има неадекватно решено стамбено питање у овом тренутку може га решавати, наравно, поштујући принцип социјалне равноправности, уколико за куповину тог стана није заинтересован припадник снага безбедности који нема решено стамбено питање ни на који начин у том тренутку.

Према томе, питање социјалне равноправности је јасно третирано у овом закону, али прихватањем ових амандмана оно би заиста добило једну одговарајућу тежину, која је неопходна и олакшала би примену закона у даљој процедури. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.
Изволите, колега Парезановићу.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, Војска Србије је увек кроз своју историју могла да се похвали високообразованим и стручним кадровима. Сматрам да сваки млад човек који жели да упише неку од војнообразовних установа мора имати, поред привлачности и интересовања за ту област, и један посебан патриотски набој и љубав према својој земљи како би био максимално мотивисан да се школује и касније кроз свој радни век обавља све оне задатке које ова област изискује. Само потпуно мотивисан војник или полицајац може у потпуности да испуни све своје радне задатке, који свакако нису лаки, и одоли свим изазовима које национална безбедност тражи.

Ако тај припадник служби безбедности нема квалитетне услове за свој посао, ако нема квалитетне животне услове, ако нема кров над главом, он свакако неће бити способан да се потпуно посвети свом послу. Управо зато је овај закон веома важан.

Без јаких образовних институција нема ни јаких система безбедности, али, исто тако, ни те образовне институције неће бити јаке ако њени полазници не виде јасну перспективу, ако не виде да држава брине о припадницима снага безбедности, да брине о њиховим условима за рад, да брине о њиховом квалитету живота. Само тако ће они бити мотивисани да се школују и да једног дана испуне свој сан да обуку ту униформу и штите своје суграђане и своју земљу.

Наравно, мени је, као и свим посланицима СНС, јако жао што овакав закон није донесен много раније, али, као што рече један од претходних колега, у време Демократске странке и тадашњег министра одбране господина Шутановца било је много важније градити станове на врачарским пашњацима, али не за Војску него за њих лично.

Зато ћу поновити оно што сам рекао и јуче – да ми је велика част и задовољство што ћу имати прилике да подржим овај закон, уз очекивање и наду да ће и мој град Чачак у некој од каснијих фаза бити град у коме ће се градити станови за припаднике снага безбедности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Парезановићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, уважене колеге, сваки припадник снага безбедности доприноси економском развоју Србије. Чињеницу да близу 30.000 припадника снага безбедности нема решено стамбено питање у делу опозиције најстрашније су злоупотребили немајући ни трунку срама због тога што тај број није данас мањи, а, изгледа, немајући ни сећање да су били на власти у једном периоду када је све то могло да се поправи. Дакле, били су на власти, имало се новца у тим приватизацијама, и

то време заиста носи назив „приватизација“, у сваком смислу: приватизоване су државне фирме пљачкашким приватизацијама, тај новац је углавном завршио у приватним џеповима, а војска нека станује приватно. То је била, отприлике, порука власти у том периоду.

Такође, овде се некоректно барата чињеницом и ценама стана, одакле неке сада 30.000 евра за стан од 60 квадрата. Да, али ми обезбеђујемо да војник, припадник снага безбедности тај стан може да отплаћује тридесет година, под много повољнијом месечном киријом. А напоменућемо да је у периоду од 2008. до 2012. године толико људи остало без посла да смо тада плаћали највећу кирију; отприлике, Србија је тада плаћала месечно преко 8.300 људи који су остали без посла, тој власти и у том периоду.

Поносни на припаднике снага безбедности, учинићемо све да њихови услови за живот и рад буду бољи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Лакетићу.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, данас говоримо о Предлогу закона који ће у наредном периоду решити нагомилане проблеме које имају припадници Војске Србије, Полиције, Безбедносно-информативне агенције и Управе за извршење кривичних санкција.

Међутим, овај закон је дефинитивно морао да буде донесен значајно раније. Требало је да буде донесен још у периоду вршења власти оних који данас критикују. Тај проблем није од јуче. Дефинитивно, очекујем да ћемо оваквим сагледавањем и оваквим предлозима какав је овај данашњи закон у наредном периоду смањити број лица, припадника ових служби, која имају стамбени проблем.

Међутим, мој предлог вама, господине министре, јесте да у некој наредној фази (предлажем, следећој фази) сагледате пре свега општину Прокупље и Топлички округ и да се управо у седишту Топличког округа граде станови за припаднике Војске и Полиције, не само због тога што је локална самоуправа изузетно кооперативна и има велику жељу да помогне и изађе у сусрет у сваком смислу (не само у решавању комуналних проблема везаних за објекте, већ свега онога што је неопходно и што је предуслов за изградњу ових објеката), већ и због тога што Топлички округ има веома дугу војничку историју, зато што нас је топлички Гвоздени пук и све оно што је он урадио задужио да направимо један, рекао бих, квалитативни искорак и на тај начин у неком наредном периоду сагледамо и припаднике Војске и Полиције који су управо наследници, биолошки наследници тих људи који су нам учинили много. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Лакетићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, Влада Републике Србије још једном показује да води одговорну политику и да брине о свим структурама, како о материјалном статусу, тако, ево, овим законом и о стамбеном статусу и решавању стамбених питања.

Овом приликом бих додала да врховни командант и председник Републике Србије... Уз његову огромну подршку и рад свих припадника снага безбедности у претходним месецима повећане су плате припадницима снага безбедности за око 10%. Наравно, то није нешто на чему ће се стати, него ће се радити и даље. Затим, подигнуте су дневнице. Самим тим, лакше ће успети, уз повољности које ће бити обезбеђене овим законом, да реше своја стамбена питања.

Оно што је за похвалу јесте да се обнављају интернати, војне гимназије, војно здравство. Значи, ради се на свим пољима. За сваку похвалу јесте и то што су наше службе безбедности, односно Министарство одбране, МУП и БИА, успоставиле интензивну сарадњу и раде на превентивном деловању против екстремизма и тероризма. То је заиста за сваку похвалу, јер се у претходном периоду то није дешавало. Заиста, актуелни министри и актуелни директор БИА заслужују све похвале. Ми смо им као грађани, као представници грађана у овом парламенту, захвални јер су нам обезбедили сигурност, како нама тако и нашој деци.

Само тако наставите, а ми ћемо свакако у дану за гласање подржати овај добар закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Баришић.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ивана Николић.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднетим амандманом желим да истакнем да је за реализацију пројекта предвиђеног Предлогом закона јако важно сагледати инфраструктуру у целости. Реализацијом пројекта ће се и те како утицати на обављање озбиљних, захтевних послова кроз доношење планских докумената, а у вези са проширењем и унапређењем постојеће инфраструктурне мреже, комуналне, саобраћајне, свега онога што је неопходно за нове стамбене блокове.

Пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности Републике Србије реализоваће се по фазама, а тако ће се сви учесници у систему, почев од јединица локалне самоуправе, укључити у извршење кроз

обезбеђивање планских докумената, кроз обезбеђивање урбанистичко-техничких докумената, кроз издавање локацијских услова, па све до грађевинске дозволе. У креирању свих наведених докумената посебна пажња мора се посветити саобраћајној и свој осталој инфраструктури и користити добробити које саобраћај носи са собом.

Реализација овог пројекта представља општи интерес, од важности за јачање система националне безбедности Републике Србије и овде држава, на челу са председником Александром Вучићем, и Влада Републике Србије за циљ немају интерес, лични профит, већ се пружа помоћ, стварају се услови за што бољи квалитет живота грађана.

Могућност која се овим законом пружа припадницима снага безбедности наше државе свакако ће имати позитивне ефекте. Програм рада Српске напредне странке јесте помоћ грађанима, али трајним решењем, у овом случају решењем стамбеног питања на које се чекало деценијама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Колегинице Павловић, изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани, реализацијом пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење медицинских установа.

Овим амандманом додатно се дефинише члан 2. овог предлога закона. Желим да истакнем велико задовољство што имам прилику да подржим усвајање предлога овог закона и на тај начин допринесем да се оствари обећање нашег председника Александра Вучића дато припадницима оружаних снага Републике Србије да држава Србија за решавање њихових стамбених проблема планира током 2018. године да издвоји одређена финансијска средства и започне прву фазу изградње.

Да се подсетимо, укупно исказане стамбене потребе припадника снага безбедности Републике Србије су 20.295 стамбених јединица, а планирано је да се у првој фази изгради 1.578 станова. Изградња станова припадницима оружаних снага Републике Србије је пилот-пројекат, који ће бити проширен и на младе научнике и младе брачне парове.

Ја сам у ранијим излагањима већ подсетила да је за време НАТО агресије на нашу земљу 8. априла 1999. године бомбардована и Ћуприја, када је тешко оштећена ћупријска касарна. Нажалост, до данашњег дана наша касарна није стављена у функцију. Поштовани господине министри Вулин, молим вас да, сходно вашим овлашћењима, покренете иницијативу како би се донела одлука о будућности наше касарне, да Војска Србије донесе одлуку да ћупријску касарну поново стави у функцију одбране наше земље

узимајући у обзир чињеницу да се иста налази на само 20 километара од нашег највећег војног полигона, Пасуљанске ливаде, или да се градско грађевинско земљиште које се налази у склопу ћупријске касарне определи за изградњу станова за припаднике оружаних снага Републике Србије. Подсећам вас да се ћупријска касарна налази у центру града, да располаже са више од 17 хектара градског грађевинског земљишта, да је опремљена скоро свим инфраструктурним објектима.

Поштовани министре Вулин, још једном, грађани Ћуприје били би срећни да се ћупријска касарна поново стави у функцију, односно да се поново отвори артиљеријска подофицирска школа. Ако то није могуће, молим вас да уважите потребе локалне самоуправе и, на основу договора с њом, одредите њену будућу цивилну намену, односно да земљиште којим располаже ћупријска касарна определите за изградњу станова за потребе оружаних снага Републике Србије.

Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије и унапређење и медицинских установа. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре, сарадници из Министарства, поштоване колеге народни посланици, неопходно је доношење овог посебног закона који регулише изградњу станова за снаге безбедности јер пројекти се реализују истовремено на више локација, у више градова; зато је потребно системско решење и решавање потенцијалних проблема ради ефикасније реализације пројекта.

Ја сам поднела амандман на члан 2. Предлога закона где се додаје став 4, који се односи на повезаност реализовања пројекта и утицаја на економски развој Републике Србије.

У закону је предвиђена и одредба да за изградњу могу бити ангажовани само домаћи извођачи. На овако велики број станова, који ће износити 5.203 стана до 2020. године, то није безначајно и постаће мотор, покретач целокупне привреде.

Најчешће коришћени економски индикатори су, да подсетим: индекс цена, индекс индустријске производње, индекс производње у грађевинарству, што је овде случај, индекс промета у трговини на мало. Привредни раст ће омогућити процес увећавања реалног бруто друштвеног производа. Он се квантитативно изражава на најразличитије начине: уз помоћ раста БДП-а по глави становника или националног дохотка по глави становника и друго.

Што се тиче Предлога закона о посебним условима за реализацију изградње станова за припаднике снага безбедности, он обухвата припаднике МУП-а, затим Министарства одбране, Војске Србије, Безбедносно-

информативне агенције и Управе за извршавање кривичних санкција. Налази се пред нама и, заиста, томе се искрено радујем јер показује колико је одговорна власт јер деценијски нерешена питања почињу да се решавају, и то систематски и по закону.

Станови ће се градити, као што смо чули данас више пута, у шест градова: Београду, Врању, Краљеву, Новом Саду, Крагујевцу, Нишу. Наравно, биће ту и других; има пуно колега које су изразиле жељу да се баш у њиховим градовима настави градња, тога ће сигурно бити. Станови ће бити по цени од највише петсто евра. Могу да кажем да је у Младеновцу, одакле сам ја, минимална цена, у најгорим деловима града, седамсто евра, а ми смо ипак један мали град, да не причамо о Београду, Новом Саду, где су цене знатно више. Према томе, ова цена станова је изузетно повољна.

Ове станове могу да купе и припадници безбедносних снага који су управо остварили право на пензију, значи ни пензионери нису заборављени, а неће моћи ни они припадници снага безбедности који су отуђили своју некретнину у Србији или у бившој СФРЈ.

Градња ових државних некретнина треба да крене у августу 2018. године, практично сутра.

Зато позивам колеге посланике да гласају за мој амандман, који кроз подстицање градње, затим производње, уградње материјала, куповине намештаја и свега другог неопходног за стварање адекватних услова за становање директно подстиче економски развој Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Колега Кнежевићу, изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, основна идеја је да се Предлогом закона о изградњи станова за припаднике снага безбедности поправи животни стандард људи због којих се грађани Србије осећају безбедно. Наше снаге безбедности даноноћно раде како би наша држава била, пре свега, мирна и безбедна, а самим тим стварају се услови за долазак великог броја инвеститора и даљи економски препород Србије.

Држава Србија се суочила са огромним проблемом 2012. године, када су нам финансије и држава доведени до банкрота. Доласком Српске напредне странке на власт, све се мења из темеља, држава Србија се фискално консолидује, а економија се заснива на реалним и стабилним финансијама.

Наравно, ништа од инфраструктурних пројеката није могло да се реализује преко ноћи. Мудром, паметном и одговорном политиком Александра Вучића ударају се темељи стабилним финансијама 2014. и 2015. године и настављају се све до данас, па су се стицали услови да се реализује велики број важних пројеката, а међу њима и пројекат изградње станова за наше припаднике снага безбедности. Ово може да реализује само држава и влада која се одговорно односи према својим грађанима штитећи пре свега

преко припадника снага безбедности право да живимо у мирној, стабилној, безбедној и економски уређеној земљи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Грубор, изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, у члану 2. Предлога закона додаје се став 4. који гласи: „Реализовањем пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на развој здравства“.

По дефиницији Светске здравствене организације, здравље није само одсуство болести већ стање физичког, психичког и социјалног благостања. Зашто сам образлагање почела овом дефиницијом? Управо зато што овај закон директно утиче на побољшање здравственог стања свих припадника снага безбедности и чланова њихових породица, јер им се решава врло важно животно питање, а то је питање стамбеног простора. Они се више неће стресирати као подстанари, већ ће напокон имати свој животни простор, свој мир и спокојство са својом породицом.

Знајући да и у другим областима нашег друштва такође има доста људи и породица са нерешеним стамбеним статусом, ја се надам да ће ова влада, а и наш председник господин Александар Вучић, по завршетку овог пројекта изнаћи слично решење и за раднике у здравству, просвети и да ће једно по једно бити решавано на сличан начин.

Локална самоуправа града Лознице је од пре две године определила средства из буџета града за куповину стамбених јединица са окућницом на сеоским подручјима за младе брачне парове који се определе да живе у тим срединама. Посебну предност имају здравствени и просветни радници, ветеринарски и пољопривредни стручњаци, који би били од највеће користи сеоском становништву и решавали њихове различите свакодневне животне проблеме, а све ради задржавања младих људи да остају на селу и обрађују своју имовину и формирају породице. За ову 2018. годину локална самоуправа је за овај пројекат из буџета града определила шест милиона динара.

Када се домаћински послује, онда се изнађу и средства, и на републичком и на локалном нивоу. Тако ради одговорна Влада, тако ради наш председник господин Александар Вучић, тако ради и градоначелник Лознице. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Колегинице Мијатовић, изволите.

ЈЕЛЕНА МИЈАТОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман који сам поднела на члан 2.

Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности додатно дефинише овај закон у домену децјих права.

Пре свега, желела бих да напоменем да члан 2. Предлога закона дефинише реализацију пројекта у више фаза, који, као што смо већ више пута поменули, представља општи интерес од значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије.

Узимајући у обзир значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, као и то да је највећи број нерешених стамбених потреба запослених у државним службама управо међу припадницима снага безбедности, који преко тридесет година нису имали прилику и подршку државе да трајно реше своје стамбено питање, Влада Републике Србије донела је одлуку да у трећем кварталу ове године започне са системском изградњом 5.203 стана. Овим ћемо, након готово три деценије, кренути са решавањем великог стамбеног и породичног проблема свих припадника безбедносних служби.

У том смислу, амандман који сам поднела упућује на посебну пажњу, потребу и бригу о деци и поштовању њихових права. Наиме, напори које улажу највиши државни званичници у погледу пораста наталитета али и подршке родитељима у подизању деце дају здраве основе за покретање теме која се односи на бригу о деци и примену њихових права из Конвенције, на свим друштвеним нивоима. Тако је и решавање стамбеног питања породица припадника Министарства одбране, Војске Србије, Министарства унутрашњих послова, Безбедносно-информативне агенције и Министарства правде (Управе за извршење кривичних санкција) од значаја за неометан развој деце.

С тим у вези, хтела бих да нагласим и да су децја права израз признања међународне заједнице о постојању посебних потреба деце, која су утврђена Конвенцијом о правима детета из 1989. године. Она делује кроз четири категорије права, и то: кроз обезбеђење, заштиту, партиципацију и, пре свега, превенцију.

Држава је урадила и ради много на успостављању амбијента за бољи и квалитетнији живот наше деце, те тако и овај предлог закона представља својеврсну подршку обезбеђењу, заштити и збрињавању деце припадника безбедносних служби. Применом добрих међународних пракси, употребом релевантних знања, континуираним и конструктивним дијалогом можемо успоставити бољи систем праћења како бисмо остварили циљеве у области права детета. Стога је неопходно да сви заједно радимо на прихватању концепта децјих права али и на његовом популарисању у породици, школи, здравственим, социјалним и свим осталим установама.

Искористила бих прилику да подсетим да се Влада Републике Србије и Град Београд на посебан начин баве питањима најмлађих суграђана. Брига о деци, њиховом образовању и одрастању представља наш приоритет, јер су

деца наша будућност. Зато су од изузетне важности напор и залагање надлежних институција на решавању наслеђених и текућих проблема, како у области стамбеног збрињавања, и то конкретно породица деце припадника безбедносних служби, тако и у области образовања и дечје заштите, јер је веома важно да наша деца имају квалитетније окружење, заштиту, сигурност и адекватније услове за одрастање. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић. Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бирманчевићу, изволите.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре, поштовани гости из Министарства, поштоване колеге посланици, поштовани грађани, закон о коме расправљамо већ неколико дана, сада по амандманима, јесте закон који, за оне који сумњају у праведност и резултате ових закона, предлаже Влада Републике Србије а о којем ће гласати Скупштина Републике Србије, али није закон Српске напредне странке, ни одређеног министра, ни министарке. Ово је закон грађана Србије, закон који ће свим грађанима Србије, посебно онима који раде у службама безбедности, решити стамбено питање и који ће вратити веру у то да држава може наћи начин и модел да свима онима којима је потребна помоћ у решавању стамбеног питања помогне.

Ниш, Врање и Краљево су прва три града у којима ће почети стамбена изградња. То само показује опредељеност ове владе за политику равномерног развоја, коју је започео Александар Вучић, и бригу о свима онима који живе у свим крајевима. Притом, то није Београд, то није Нови Сад, постоје и други градови, и очекујем и од министра, наравно, да помогне у томе да Шабац и Лозница, градови из округа одакле долазимо, буду на мапи градова где ће бити изграђени станова за припаднике служби безбедности.

Целокупна Влада и сва министарства стоје иза овог пројекта. Оно што је значајно грађанима, то је да је финансијер ових пројеката, ових станова држава и ту неће бити никакве грешке; управо, закон ће системски решити тај проблем.

Оно што хоћу да пренесем нашим грађанима, они нису у ситуацији да то виде – у овој сали има већи број чланова министарстава и Владе који учествују у овој расправи, него било ког посланика који припада „жутом предузећу“. То најбоље говори о њиховом односу према службама безбедности, према проблему који се решава кроз ове законе.

У дану за гласање сви они који мисле добро овој држави, својим грађанима и, наравно, припадницима служби безбедности гласаће за овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац. Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, предложени закон настоји да реши велики број нерешених стамбених потреба запослених у службама безбедности који деценијама нису успели да реше своје стамбено питање.

Чланом 2. овог закона, на који сам поднела овај амандман, утврђен је јавни интерес реализације пројекта, којим се јача систем националне безбедности Републике Србије.

Политика националне безбедности представља део укупне државне политике и спроводи се кроз усклађени програм мера и активности које држава предузима ради достизања циљева политике националне безбедности. Њеном реализацијом стварају се претпоставке за политички, економски, социјални, културни и укупни друштвени развој Републике Србије. Имајући у виду значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, као и њихов значај за безбедност читаве државе, усвајањем овог предлога закона системски ће се решити стамбено питање припадника Војске Србије.

Влада Републике Србије и наш председник господин Александар Вучић воде политику војне неутралности и мира, али да би било која земља могла да води такву политику, мора бити јака и независна, а самим тим мора имати јаку војску и полицију, што се постиже активним улагањем у развој Војске, модернизацију наоружања, војно образовање, здравство, али пре свега се улаже у људе.

Позивам своје колеге да у дану за гласање подрже овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Пекарски, изволите.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поднео сам овај амандман на члан 2. предложеног закона и предложио да се дода став 4.

Чули смо овде поједине посланике који кажу – чему журба, чему хитност, и то баш из редова оних који су имали дванаест година времена да решавају све проблеме, па, између осталог, и овај проблем становања припадника служби безбедности. Поштујући директиву и став свог председника Бориса Тадића, који је рекао „шта ће нам Војска“, што је наш колега Крсто Јањушевић неколико пута споменуо досад, они су мислили да нећемо имати Војску, нећемо имати службе безбедности, па неће требати ништа да се ради, неће требати ни станови.

Чули смо и предлог да је боље да им се подигну плате за 10% па да на тај начин они сами на тржишту купе станове где хоће, по цени коју хоће.

Мене сад интересује да ли би 10% некога довољно стимулисало да изађе на тржиште, да купи стан по два или три пута већој цени и са два или три пута већом ратом.

Припадницима служби безбедности је понуђено да купе стан, али то не значи да им неће бити повећана и плата. Сукцесивно ће им се повећавати плата, то је најавио председник Александар Вучић. И не само њима, најавио је повећање плата и у просвети, а на отварању Центра за радиологију при Институту за онкологију и радиологију Србије (у Центар је уложено 8,5 милиона евра) рекао је да ће бити задовољан тек кад се медицинским радницима плате буду подигле бар за 50% од постојећих.

Као што је министар Вулин рекао, изградња ових 5.000 станова неће бити само блиц акција. У зависности од показатеља и исказаних потреба, ова акција ће се наставити и у другим јавним секторима, у просвети и здравству.

Све нам говори да ће ова политика бриге према грађанима коју је иницирао председник Александар Вучић, а коју спроводи Влада Републике Србије, уз подршку Српске напредне странке и њених коалиционих партнера, бити нешто што ће у догледној будућности подићи стандард и побољшати квалитет живота наших грађана и припадника служби безбедности у овом случају.

Опет апелујем да не причамо о јефтиним становима, јер ови станови нису јефтине, ови станови су квалитетни станови. Када би се нашли на тржишту, били би по цени од 1.300 до 1.500, а можда и више евра, у зависности од локације. Грађени су по највишим стандардима и поштују све квалитете које треба да имају ти станови. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Пантовићу, изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, овај предлог закона је један од оних који су кључни за јачање система националне одбране Републике Србије.

Имали смо прилику да пре неколико недеља разговарамо овде и о законима о Војсци, војном образовању, Безбедносно-информативној агенцији; сви ови закони су добра решења, чији је циљ унапређење наших безбедносних снага, побољшање њиховог статуса. Они су најбољи пример како се ова влада одговорно понаша према својим грађанима.

Имали смо прилику да видимо како су се раније решавала питања наших припадника Војске и Полиције. До 2012. године Војска је систематски уништавана; покушали су чак да нас убеди да нам Војска није ни потребна. Смањивао се број припадника Војске, топили су се тенкови и хаубице.

На срећу грађана Србије, ово је прошлост. Данас, усвајањем оваквих закона, имамо ситуацију да се обнавља војна опрема, да се набављају авиони,

тенкови, да се купују возила за припаднике Полиције, да се граде станови за припаднике безбедносних снага. На тај начин Влада Србије јасно говори да жели да има снаге безбедности које могу да заштите наше границе, које могу да сачувају нашу децу на улици, и говори да више нико никада неће моћи да врши злочине над нашим народом какви су нам се десили у 20. веку.

Позивам све народне посланике да у дану за гласање подрже овај закон. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Колега Савкићу, изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, у члану 2. Предлога закона додаје се став 4. који гласи: „Реализацијом пројекта обезбеђује се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на ефикасност правосудних институција“.

Политика националне безбедности представља део укупне државне политике и спроводи се кроз усклађен програм мера и активности које држава предузима ради достизања циљева политике националне безбедности. Њеном реализацијом стварају се услови за политички, економски, социјални, културни и укупни друштвени развој Републике Србије.

Имајући у виду значај и одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, као и њихов значај за безбедност читаве државе, а полазећи од тога да је највећи број нерешених стамбених потреба запослених у државним органима управо међу припадницима снага безбедности, који деценијама нису успели да трајно реше своје стамбено питање, неопходно је да се у самом Предлогу закона изричито и недвосмислено нагласи и афирмише принцип ефикасности правосудних институција, а то се управо постиже овим предложеним амандманом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем, председавајући.

Уважене колеге, поштовани грађани и грађанке Србије, сваки динар уложен у овако велики пројекат какав је изградња два милиона квадрата за припаднике снага безбедности вишеструко се исплати и покреће нашу привреду. Такви пројекти омогућиће и велики број нових радних места, не само у нашим грађевинским компанијама већ и у областима као што су производња грађевинског материјала, керамике, намештаја и осталим делатностима.

Поднела сам овај амандман зато што сматрам да је важно указати на константну продуктивност радника у грађевинарству, на константно унапређивање конкурентности; важно је утицати на мотивацију младих за ову област; затим, важна је усклађеност са тржиштем рада и идентификација броја и структуре кадровских потреба. Када кажем усклађеност са тржиштем рада, мислим на чињеницу да смо већ у ситуацији да се суочавамо са дефицитом кадра у тој области и да одређен број квалификованих радника (армирача, тесара и осталих специфичних профила) већ увозимо са стране, из околних земаља, како би се грађевински радови изводили у року и несмањеним интензитетом.

Зато сматрам да овај проблем треба решавати систематски и да је неопходан корак био увођење дуалног образовања. Други корак је анализа стања и структуре запослених у грађевинарству, јер је апсолутна потреба да се оствари чврста веза школства и привреде и унапреди професионално усмеравање младих у складу са потребама привреде у области грађевинарства и станоградње.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На наслов изнад члана 3. амандман је поднео народни посланик Срето Периф.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 3. и члан 3. амандман је поднела народни посланик Бранка Стаменковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Вјерица Радета и Марко Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 3. је нека ЕУ новотарија где се објашњавају одређени појмови из предлога овог закона, који заправо немају никакве везе ни са суштином ни са духом овог закона.

Ви кажете да не можете прихватити овај амандман да ово треба да се брише, јер, кажете, када би закон остао без појмовника којим се објашњавају изрази употребљени у овом закону, да би то онемогућило примену закона. Ово је заиста невероватно.

Да ли мислите да ће овај закон примењивати – ко? Ваљда ће примењивати правници у управном поступку, и свакако знају и без овог појмовника шта шта значи. Ви сте овде објашњавали ко је лице које има неодговарајући стан, ко је лице које нема трајно решену стамбену потребу итд. Сви ми знамо ко су лица и која лица немају решену стамбену потребу, али овим законом не решавате њихове проблеме.

Када су у питању службе безбедности, овај закон никако није смео да буде а да у њему не буду предвиђени и борци последњих ратова, пали борци, њихове породице, рањени, односно инвалиди, учесници ратова. И не знам у коју категорију ћете њих сврстати. Обећавате, заправо Вучић је то још 2014.

године обећао, да ће сви млади парови имати овакве, чак је нудио и боље услове, повољније од ових што сада нудите, али вас питам, министре – у коју категорију ћете сврстати те људе и када је коначно намера, после оволико година, да се евентуално реше и њихова питања? Што се тиче нас из Српске радикалне странке, они су заиста приоритет и крајње је време да се и о њима поведе рачуна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Иван Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, веома је важно да неке недоумице сада овде рашчинимо и да нам кажете на који начин ће... Ево, ту су и колеге из СНС-а, које су јуче слушале господина Стефановића. Управо овај члан 3. говори о томе ко су она лица, и до детаља описује по члановима, која имају право да конкуришу за куповину оваквог стана, али како ће то да се организују центри у ових шест градова? Наиме, господин Стефановић је јуче рекао (а због недостатка времена нисам имала могућност њега то да питам, питам вас), по систему, знате ону народну стару изреку „Ко први девојци, девојка његова“, он је исто тако рекао – ко први аплицира, стан је његов, односно могућност да купи, нема класичне ранг-листе. Питале су колеге српски радикали. Он је рекао – не, ко се први пријави.

Ево, овде седимо ми народни посланици, многи од вас су били одборници, кандидовали се на разне функције. Да би неко аплицирао за било који кредит, он мора да има уредну документацију. Најпре, ко је та особа, да се идентификује, из установе у којој ради, извод из матичне књиге, држављанство итд. И сами врло добро знате да, када прикупљате документацију за своје кандидовање на листи за народног посланика или за одборника, некада може да се деси да вам орган управе тај документ који вам је потребан не изда у тренутку када то треба, да морате да чекате итд.

Замислите ви сада, они треба да се надмећу и онај који није имао среће, а рецимо из Куршумлије је, из Врања, из Бачке Тополе, из Крагујевца, небитно, из Љубовије, да не добије један документ, не својом кривицом него неке службе, он ће да остане без могућности да купи стан зато што га је неко претекао. Онда долазимо до ситуације да је то као нека лутрија. Једноставно, то морате да промените и да ипак постоје нека друга правила.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Само кратко. По Закону о управном поступку државни органи су дужни да прибављају сва документа о којима се води службена евиденција, тако да ако се то не уради, онда бар знамо ко је одговоран. Ту сада не можете никада преузети стопостотну одговорност, али предвиђено је да ће наши органи, конкретно у Министарству одбране, дакле, ми ћемо прибављати документа о којима водимо службену евиденцију.

Остао сам дужан, ево сада користим прилику, за Прокупље и Шабац. У Прокупљу 281 војно лице, говорим само за Војску, нема решено стамбено питање, а за Шабац је то 87 лица. То јесу бројеви који гарантују економску исплативост у смислу да има разлога да седнемо са локалном самоуправом и да радимо на томе, наравно све фазе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Вукадиновић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Соња Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Стојановићу, изволите.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Поштовани народни посланици, даме и господо, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона који се односи на изградњу станова за припаднике снага безбедности.

Познат вам је став Српске радикалне странке, да ми принципијелно немамо ништа против изградње оваквих станова, поготово ако знамо каква је безбедносна ситуација у нашем најближем окружењу. Та безбедносна ситуација се свакодневно погоршава и Србију у наредном периоду чекају велики безбедоносни изазови. Међутим, сматрам да су се многе ствари у овом закону могле решити на другачији начин.

Из закона нигде не видимо гаранцију да ће станови заиста бити додељени онима којима је то најпотребније. Постоји оправдана бојазан да ће приликом доделе ових станова доћи до нових злоупотреба. Наиме, почетак

изградње јефтиних станова за припаднике снага безбедности министарка Михајловић најавила је још прошле године, а радови је требало да почну у марту ове године. Искуство из ранијих периода нам говори да је мој страх оправдан. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божић Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. овога закона. Као што видите и као што се чуло данас у овој сали, Српска радикална странка поднела је велики број амандмана на предлог овог закона. То смо поднели пре свега зато што смо желели да овај закон учинимо бољим.

Као што се чуло и од многих мојих колега, ми принципијелно немамо ништа против тога да се припадници снага безбедности сагледају на један адекватан начин, јер, ипак, витални интерес сваке државе, па наравно и државе Србије, јесте да има снаге безбедности које ће бити у стању да воде рачуна о безбедности и сигурности своје државе.

Нисте усвојили наше амандмане, али, добро, то није разлог да ми кажемо да није требало донети овакав закон. Међутим, као што сам рекао у свом претходном амандману, приметио сам да ви пре свега од овога правите једну политичку кампању. Мислим да ова ствар није за политичку промоцију.

Да ли сте бољи него што је био претходни режим? Наравно да јесте; они нису радили ништа, ви се макар трудите. Да ли је то довољно? Није довољно. Ево, само да се присетимо времена које памте многи, па можда чак и ови млађи – некада су се станови делили бесплатно. А данас смо у позицији да по некој, хајде да кажемо повољнијој, цени обезбедимо стамбено питање

нашим снагама безбедности и онда се хвалимо том чињеницом, односно власт се хвали том чињеницом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. став 1. и брисање тачке б) са образложењем да је дефинисање појмова у самом тексту закона непотребно.

Ни мањи закон, ни више расправе. Пре свега мислим на ону конструктивну расправу, за разлику од оних који данас нису у овој сали и чија је једина мисија да обесмисле и обезвреде сваки вид расправе.

Сам Предлог закона представља мали покушај да се на различитим локацијама уједначе услови изградње ових станова под повољним условима за припаднике снага безбедности Републике Србије, али, истовремено, и да буде прилог у добром правцу да ово буде модел у будућности да се решава стамбено питање и оних који на директнији начин доприносе укупном друштвеном развоју, као што су наука, здравство, образовање, као и поједине привредне гране које су и те како од значаја и имају статус општег интереса. Просто, не могу да не поменем и рударе и неке друге професије код којих нема довољно радне снаге управо због веома лоше перспективе. Треба се сетити и оних који су, не својом вољом, остали без посла, прерано отишли у пензију, а чији вишедеценијски труд и допринос изградњи друштва није занемарљив.

Према томе, још једном ћу да подвучем да СРС не спори потребу изградње ових станова, али и за све остале категорије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч?

Колега Љубеновићу, изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

У име Посланичке групе СРС поднео сам овај амандман на члан 3. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, и то на став 1. тачка 8). Намера нам је била да се избегне оптерећивање Предлога закона, па је амандманом предложено да се у првом ставу, који се односи на дефинисање појмова, избрише читава тачка 8).

Ми из Српске радикалне странке сматрамо да је дефинисање појмова у закону беспотребно. Такође сматрамо да је много важнија сама суштина закона, као и примена закона у пракси. Приликом расправе у начелу, Посланичка група СРС истакла је да нема ништа против доношења једног

оваквог закона, да је потребно решити стамбено питање припадника снага безбедности, али јесте проблем то што ће моћи да се реши само мали део, неких 5%, од укупно потребног фонда за стамбене објекте.

Оваквим темпом решење би било могуће кроз 20–30 година. А дотле ће ови људи, који се баве овако одговорним послом, већина њих, бити са нерешеним стамбеним питањем и са примањима која нису адекватна тежини послова које обављају, што је, у ствари, много већи проблем, којим би власт у Србији требало што озбиљније и што пре да се позабави.

Од тих људи, припадника снага безбедности, очекујете одговорност, онда и ви морате да се понашате одговорно. Уколико не буде тако, постижете супротан ефекат и доприносите урушавању стандарда ових људи и угледу снага безбедности.

Господине министре, чиме сте се руководили, који су критеријуми били да за пројекат изградње станова за припаднике снага безбедности Лесковац није обухваћен? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Николић, изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, на члан 3. Предлога закона поднели смо амандман да се у 1. ставу тачка 9) брише. Овај члан обухвата дефинисање појмова који су употребљени у закону. Ми посланици Српске радикалне странке сматрамо да је потпуно непотребно и сувишно дефинисање појмова, односно да само дефинисање оптерећује законски текст.

Оно што бих истакла, а што смо у претходним дискусијама започели, јесу критеријуми који се бодују и на основу којих се формира ранг-листа стамбених интересената када је у питању закуп, с тим да се стан може откупити или у целости или на 40 година. Неки од тих критеријума су: значај радног места, дужина радног стажа, време чекања на решавање стамбеног питања, број чланова домаћинства, здравствено стање и вршење службе у отежаним условима за лица којима је признат стаж у двоструком трајању. Питам вас – шта се дешава са стамбеном јединицом која је купљена под овим условима у случају да се припаднику снага безбедности омогући куповина јефтиног стана? Да ли стан који је претходно откупио враћа или остаје у његовој својини? Ако враћа, ком министарству се враћа и шта се даље дешава са том стамбеном јединицом?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Не можете да купите један од ових станова уколико већ имате један од станова. Значи, уколико већ имате решено

стамбено питање, не можете да конкуришете за ове станове, нећете их добити.

Е сад, постоји једино могућност – уколико имате неадекватно решено стамбено питање, морате да вратите тај стан Министарству, па онда за разлику можете да учествујете у томе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч?

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем.

Господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, доста тога смо рекли и чули у досадашњој начелној расправи, а и кроз подношење амандмана, о овом предлогу закона за изградњу станова припадницима безбедносних служби.

У овом случају ће бити задовољен одређен круг људи, са условима до петсто евра. На овакав начин чинимо дискриминацију одређеног броја људи, рецимо, то су школство, здравство и остале институције у систему Републике Србије.

Оваквим предлогом, а сутра усвојеним законом, да ли ћемо постићи ефекат? Као што смо у више наврата рекли, добро је замишљен пројекат, али, господо, не смемо да запоставимо оне људе који су учесници последњих ратова у бившој Југославији, да и они буду обухваћени и чак да буду приоритет при куповини ових субвенционисаних станова. Што се тиче нас из Српске радикалне странке, ми мислимо да држава за ове категорије треба да обезбеди бесплатне станове, они су то заслужили. Али видимо да није тако, из излагања појединих министара, да право прече куповине имају они који први поднесу пријаву или попуне упитник. Остали критеријуми су занемарени или уопште не постоје, што изазива сумњу у намештање таквих повољних станова. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Михајловић, изволите.

ЉИЉАНА МИХАЈЛОВИЋ: Даме и господо народни посланици, примери из праксе нас опомињу да будемо опрезни, па можда чак и скептични када је у питању изгласавање овог закона.

Наиме, још 2016. године објављен је конкурс за продају 122 социјално непрофитна стана, и то у насељу Камендин на ободу Земун поља; цена са ПДВ-ом износила је око 700 евра по квадратном метру. Али те станове нико не купује јер се налазе на врло удаљеној локацији и они данас пропадају, а један број станова је девестиран. Дакле, сведоци смо сличног пројекта исте власти, само на нешто нижем нивоу.

С друге стране, на територији општине Земун, на земљишту некадашње касарне у Новоградској улици, на далеко бољој локацији, уступљени су плацеви приватним фирмама, које су ту изградиле луксузне станове чија је цена астрономска. Данашњи министар Стефановић својевремено је у једном ТВ дуелу оптужио тадашњег градоначелника Богдановића управо за ту манипулацију, да земљиште касарне намерава да уступи приватницима. То се и догодило, али када се променила власт.

Исто тако, министарка Михајловић тврди да њено министарство гради јефтине станове на земљишту још једне бивше касарне у Земуну, у Улици цара Душана, где цена квадрата износи 1.600 евра са урачунатим ПДВ-ом, а то је изнад сваке тржишне цене стамбеног квадрата у Земуну, нарочито на тој локацији.

Што се тиче станова о којима говори овај закон, министарка грађевине тврди да ће максимална цена по квадрату бити 500 евра у Београду и 450 евра у Врању, Нишу, Краљеву, Крагујевцу и Новом Саду, без ПДВ-а. Све и да остане ова цена и не дође до повећања у току градње, то и није нека велика услуга грађанима. Ако се узму у обзир локације на којима је предвиђено да се гради, цена ових станова није нешто нарочито нижа или је чак иста као и цене већ постојећих станова у тим местима. Дакле, ни по цени ни по начину плаћања, а нарочито по квалитету станова, овде нема никакве услуге стамбено незбринутим породицама припадника снага безбедности. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Николић Вукајловић, изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала.

Једно питање бих прво упутила министру, а то је – како се држава обавезала да се и после 2020. године иде са изградњом оваквих станова и да ли ћемо бити сигурни да ће овај пројекат трајати до задовољења потреба свих људи који имају потребу за оваквом врстом куповине стана? То је једно питање.

Друго питање, у ствари није питање, већ можда једна сугестија – да ли вам се чини да је реална цена, да је та цена од 500 евра плус ПДВ стварно повлашћена цена када је Краљево у питању или када су у питању ови други градови у унутрашњости, осим Београда?

Ви сте били министар за социјална питања и добро знате како Краљево живи, како Краљевчани живе, да је тамо просек плате око 30.000 и да укупно пет-шест хиљада људи имамо више запослених од оних који су незапослени, а, наравно, све је то један привредни ланац, који комплетно вуче целу економију једног града. Друго, што се тиче локација (Воћарево ливаде, Рибница итд.), у праву је колегиница Михајловић која је говорила пре мене,

везано за ове цене. У Краљеву, та цена, на тој локацији, верујте ми да је више него огромна, јер данас у Краљеву, не само у Краљеву него у свим градовима у унутрашњости, ви ћете наћи станове од 400, 500, 600 и 700 евра. Значи, ово није никако повлашћена цена.

Још једно питање. Како сте обавезали банке и да ли сте разговарали са банкама и са којим банкама сте разговарали с обзиром на то да ми немамо наше банке, осим можда... Знамо које су наше банке. Све стране банке, ви знате, овде искључиво раде за велики профит и врло смо оштећени када је у питању банкарски систем. Зашто пуштате једну тако рањиву популацију да се сама са неким банкама сутра рве, у јавности или у реалном животу, како ће да дођу до одређеног кредита, и да ли ће бити способни и спремни да га отплате до краја?

Још нешто да вас питам – зашто нису 100% домаћи материјали, него најмање 80% домаћих, зар ми немамо све?

Још нешто да вам кажем, свако ко је било шта у животу градио зна да је цена од 300 евра. Ако желимо повлашћену цену, не сме да пређе висину од 300 евра. Толико, хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Видите, ствар је врло једноставна: ако је све тако лоше, људи се неће пријавити, неће куповати станове; ми ћемо сносити политичку одговорност због свега тога, и ствар је једноставна. Али, као што видите, 19.000 пријављених каже – није баш тако, него каже – баш мислимо да је повољно и да би било добро.

Што се тиче саме цене, ево, када говорите о Краљеву... Прво да разјаснимо још једну ствар: војници и полицајци нису незапослени, они су запослени, раде, имају плате и не можемо о њима говорити у тој категорији; баш као ни војни пензионери, они такође имају своју пензију.

Што се тиче висине, ми смо рекли – до 500 евра, без ПДВ-а. До. То не значи у Краљеву. То значи, имате материјал који је фиксна ствар, и материјал вас кошта у Краљеву, Београду или Новом Саду потпуно исто, али све остало вас кошта другачије, инфраструктура, комуналије, таксе итд. Тако да се ту се прави, свакако, та разлика.

У Краљеву, као што знате, и у Чачку (није ту посланик из Чачка) тридесет година Војска није делила ниједан стан. Ово ће бити велика ствар, да се то уопште деси и да се ово промени. Докле год буде заинтересованих из редова Војске, Полиције и БИА, ми ћемо наставити ово да радимо. Ми сматрамо да је то јако важно.

Што се тиче банака, да вам кажем за Војску, ми сада радимо са банкама као Војска, не као Влада него као Војска. Обезбедили смо одређене повољности за наше припаднике. Сваке године, просечно, близу четири милиона евра оде на кредитирање. Да имамо још 40.000.000 евра, наши

припадници би узели тих 40.000.000 евра. Дакле, заиста је велико интересовање и то добро функционише.

Нема разлога да и ово не функционише веома добро, и можете бити сигурни да ће веома добро функционисати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На основу чега реплика?

(Весна Николић Вукајловић: Реплика.)

На основу чега, ја бих волео да знам. Ништа није било увредљиво, министар је одговорио на ваша питања.

Погрешно протумачено? Одлично је протумачено.

По амандману, народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине Арсићу, није коректно то што сте сада урадили. Као што није био коректан министров одговор и зато је колегиница хтела да интервенише.

Ви овде причате, министре, о неким трошковима инфраструктуре, комуналија итд; јуче министар каже да ћете о томе разговарати са локалним самоуправама, да се то неће плаћати; прекјуче трећи министар каже да је то већ договорено са локалним самоуправама да се неће плаћати. Договорите се ви лепо између себе па онда Народној скупштини и јавности Србије реците шта је стварно решење.

То што ви причате да се пријавило 19.000 људи заинтересованих да им се реши стамбено питање... А ми вам кажемо, по динамици коју нам је представила ресорна министарка, Зорана Михајловић – можда вама није рекла, можда се то договорила са Скотом, ко зна – по тој њеној динамици тај проблем ће се решити за 22 и по године, под условом да се нико нов не запосли у службама безбедности!

Дакле, ми врло озбиљно о овоме разговарамо. Врло озбиљно и детаљно смо прочитали ваш предлог. И врло добро се сећамо обећања председника државе од 2014. године да ће се станови за младе парове градити по цени од 380 евра по квадрату; па је у прошлој кампањи повећао цену на 500. Па ви сад кажете – до 500. Не, није до 500, него ће бити много више од 500, ако уопште буде ових станова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јовановић, ви желите реч по амандману?

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, рекосте да тридесет година уназад на подручју општине Краљево није додељен ниједан стан за припаднике Војске. То је жалосно. Али како то можете да решите да бисте збринули оне социјално најугроженије? То је јуче рекао господин Стефановић, да ћете да формирате некакав фонд за оне који не могу да купе а ипак морају да дођу, и за децу палих бораца. Једноставно, вратите закон о становању, који је укинула досовска, „жута“ лоповска власт – имаћете основа; имате могућности, имате фонд, имате имовину Војске Србије која

није у употреби и можете да извршите компензацију и продају и да обезбедите тим људима станове.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Ристић, изволите.

МАРИНА РИСТИЋ: Поштоване даме и господо народни посланици, наставићу да указујем на мањкавости у предлогу овог закона, пре свега на тачки где су остале отворене могућности за злоупотребу.

Осврнућу се на јавне набавке. Чули смо да је усвојена листа домаћих произвођача који ће моћи да учествују у овим пословима. Ми нисмо добили ту листу, али верујем да су то фирме са добром репутацијом, које су солвентне, које су дуго на нашем тржишту и које су због свега тога заслужиле поверење Владе. А онда прочитамо у образложењу да се за реализацију пројекта очекује формирање великог броја привредних субјеката и да ће то да поспеши нашу привреду.

Буџет за овај пројекат је одређен. Надамо се да неће бити пробијен, бар то. И, сад, како ће отварање нових предузећа, привредних субјеката, донети бољитак привреди? Да ли ће се тај новац из буџета прелити на већ постојеће или новоотворене, непроверене фирме, за привреду у целини није битно, али зашто би Влада тек формираном привредном субјекту поверила пројекат за који сви сматрамо да је од огромног значаја и који је под покровитељством државе? Сумњамо да се овим поново отворио простор за злоупотребу, корупцију, буразерске и „дођеш ми“ уговоре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Владимир Орлић и Катарина Ракић, са исправком.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч?

Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, Посланичка група СНС слаже се са предлагачем закона по питању става да добре импликације овог закона свакако обухватају нешто шири аспект укупног развоја наше земље, нешто шири аспект који се одражава и у оном порасту БДП-а о ком смо говорили и

ми и представник предлагача, који данас износи 4,5% на нивоу једног квартала и премашио је сва очекивања. Али мери се и другим добрим и значајним параметрима када говоримо о приликама у Републици Србији – смањењем незапослености и повећањем запослености, повећањем просечне плате у Републици Србији, мерено у еврима; а када је реч о еврима, и стабилним курсом, који већ шест година држи стабилну вредност и не може се ни поредити с оним хаотичним периодом од 2008. до 2012. године када је динар своју вредност променио за безмало 50%.

Све то, наравно, непосредно утиче на животни стандард. То су ствари које ми данас констатујемо као значајне и важне резултате, резултате који су последица заједничког деловања људи ангажованих у Влади и нас ангажованих у Народној скупштини Републике Србије. Очекујемо да ће те позитивне реперкусије имати свој значајан допринос када је реч о важној мерљивој статистици и у периоду пред нама.

Када овај закон усвојимо и када се приступи интензивној градњи, ми очекујемо не само даљи раст БДП-а у области грађевине већ и значајне социјалне аспекте.

Коментарисали су данас неки овде просечну цену квадрата. Треба да знају да у граду Београду, од општине до општине, просечна цена квадрата, и то се проверава у неколико секунди, није испод хиљаду евра, па упоредите то са ових петсто, максимум. Тамо где је појефтинио, и то управо у оним општинама у којима ће бити локације за овај пројекат, није испод 1.500–1.700 евра. Ко то не разуме, бојим се да није у стању да разуме ни остале позитивне последице.

Представнику предлагача још једном хвала на разумевању за наш амандман, и свака част за резултате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Далибор Радичевић.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, амандман на члан 3. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности има за циљ да додатно прецизира Предлог закона.

Имајући у виду то да је посао који обављају припадници служби безбедности врло специфичан, потребно је да им се обезбеде основни егзистенцијални услови. Само растерећени од свакодневних брига, припадници служби безбедности могу професионално да обављају свој посао, а колико је битно да нам је безбедност земље и грађана на високом нивоу, уопште не треба ни коментарисати.

Сви смо свесни да је у претходном периоду велики број страних инвеститора дошао у нашу земљу. Њихов значај се огледа у томе да су капиталом који су донели покренули и индустријску производњу и на тај начин је упослен велики број радника. Стопа незапослености тренутно износи око 12%. И даље је висока, али ако погледамо да је то до пре пет година било знатно изнад 20%, видимо колико су нам битне стране инвестиције. Потребно је напоменути и то да се очекује да до краја 2018. године овај проценат падне испод десет.

Све ово не би било могуће да безбедност земље није на овом нивоу на коме је сада. Страни инвеститори сигурно не би улагали свој капитал у нашу земљу да смо високоризична земља, а без директних страних улагања ни индустрија у Србији не би забележила овакве резултате као што су данас. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Драгана Костић.

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, народни посланици, наша влада и председник Александар Вучић све чине да безбедност грађана Србије одрже на високом нивоу, а и да сачувају мир и стабилност у региону. Станоградња за припаднике служби безбедности је само један корак од многих које Влада Републике Србије предузима ка том путу.

Безбедност једне државе утиче и на број посета иностраних туриста у датој држави. Наша Србија може да се похвали што се тога тиче. Само протеклог викенда, за време одржавања Фајнал фора у кошарци, преко 15.000 иностраних туриста, навијача посетило је Београд. То много говори о безбедности унутар граница наше државе. Интересовање за овакву спортску манифестацију не би постојало да безбедност није на високом нивоу.

Наша влада ће и даље радити на стимулисању служби безбедности да још боље обављају свој посао у будућности, како кроз стамбено збрињавање тако и кроз повећање плата, опремање припадника служби безбедности најсавременијом опремом.

Све ово указује да овај закон у дану за гласање треба да изгласамо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, и овим амандманом желим да укажем на важност доношења овог закона, на то колико ће стамбених проблема бити решено за припаднике снага безбедности. Морам да кажем да ме радује то што ни у начелној расправи а ни данас, у расправи у појединостима о овом предлогу закона, нисмо чули никакве конкретне замерке, нити неке суштинске примедбе на Предлог закона.

Потпуно је јасно да постоји намера да се изграде ови станови и потпуно је јасно да та намера може бити само добра, да намера да цена буде до 500 евра по метру квадратном може бити само добра и заслужује само похвале, а никако критике. Нормално је да се зна да је цена до 500 евра, јер у Београду и у Нишу не може бити иста цена по квадрату, или у Београду и Врању. Свакако, ни градња не може коштати исто.

С друге стране, истакла бих да ће најмање 80% грађевинских производа и материјала бити од домаћих произвођача. На тај начин овај закон имаће позитивне ефекте и на привредна друштва, самим тим на развој јединица локалне самоуправе и на развој привреде у целини.

Сасвим је јасно да су предложени праведни услови, да постоји намера да се спрече евентуалне злоупотребе, да ће се истрајати у намери да се трајно реши стамбено питање припадника снага безбедности.

Рад на оваквим предлозима показује да сада имамо озбиљну државу, у којој ће припадници одбране и безбедности имати могућност не само да се школују већ и да живе на завидном нивоу, у становима које ће сами купити, а које ће, наравно, на неки начин субвенционисати Влада Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Станија Компировић.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо посланици, Предлогом закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности уређују се услови, начин и

поступак реализације пројекта, који представља општи интерес од значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије.

Изградња станова за снаге безбедности једна је од кључних мера за побољшање материјалног положаја оних који ризикују највише да би се сви у Србији осећали безбедно.

Инвеститор изградње стамбених зграда је Република Србија. Зато у члану 3. у ставу 1. тачка 15) додајем амандман: „Инвестиција у станоградњу обезбеђује свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење правосуђа.“

Главни циљ пројекта унапређења ефикасности правосуђа је унапређења рада правосудних органа, увођење нових и побољшаних методологија рада, побољшање комуникације с јавношћу, унапређење професионалних компетенција и ревизија релевантног законодавног оквира. Ефикасност правосуђа у целини односи се и на мрежу судова опште надлежности и јавних тужилаштва.

У циљу унапређења правосуђа, свакако је потребно наставити са стручним усавршавањем носилаца правосудних функција како би се обезбедило да се они придржавају највиших стандарда компетентности, понашања, интегритета, професионализма и одговорности. Без адекватно обученог административног и техничког особља у судовима и јавним тужилаштвима нема ни квалитетног и ефикасног рада ових органа, те је стога потребно стално радити на њиховој обуци и стручном усавршавању.

Унапређење ефикасности и квалитета рада, као и стварање подстицајног радног окружења са циљем остваривања најбољих резултата остају приоритет у наредном периоду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јовановић, изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, министре са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, својим амандманом на члан 3. Предлога закона желела сам да нагласим једну више него очигледну ствар, а то је узрочно-последични однос који има доношење овог закона на економски, односно привредни раст.

Овом иницијативом доћи ће до додатног упошљавања наших грађевинаца, куповаће се грађевински материјал, намештај, бела техника. Стварањем нове вредности највише користи имаће привреда, а и појединци. Самим тим, хвата се замајак и стајемо у ред растућих економија овог дела Европе.

Развојним пројектима долазимо у ситуацију да рекордно смањујемо незапосленост. Велики пројекти попут овог, као и „Београд на води“,

свакодневно доносе приходе хиљадама породица, тј. доносе приходе за егзистенцију истих. Наш народ је вредан, само му треба пружити прилику и створити амбијент да се свако од тих неимара исказа, а те услове им управо стварају ова влада и наш председник Александар Вучић.

Посебна ствар коју треба истаћи јесте та што је овај закон предвидео да лица која су се налазила на пословима у безбедносним структурама пре одласка у пензију имају исте услове за решавање свог стамбеног питања као и они који су активни.

На крају морам да поновим још једном да они који брину о нашој безбедности заслужују да мислимо на њих и доношењем оваквих и сличних закона учинимо да њихов животни стандард буде онакав какав и заслужују.

Молим колеге да прихвате овај мој амандман. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Мартиновићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, Српска напредна странка, наравно, подржава доношење овог закона зато што се у скоријој прошлости није десило да је држава на овакав начин бринула о припадницима Министарства унутрашњих послова, Министарства одбране, Војске Србије, Безбедносно-информативне агенције и Управе за извршење кривичних санкција.

Колега Орлић је већ истакао да ће овај закон имати вишеструко позитиван, мултипликативан ефекат по српску привреду; доћи ће до значајног увећања пореских приноса по разним основама, доћи ће до раста домаће, што је јако битно, грађевинске индустрије и решиће се један велики егзистенцијални проблем припадника снага безбедности а то је стамбено питање.

Оно што Српска напредна странка и њени коалициони партнери овим законом такође показују, то је да се ми у пракси залажемо за децентрализацију Србије, не на речима, него на делима. Дакле, станови неће бити грађени само у Београду, него и у низу других градова у Србији, од Новог Сада до Ниша и Врања. Тиме показујемо бригу за све припаднике снага безбедности који раде за државу Србију, јер се држава Србија простире од Суботице до Бујановца.

Нису у праву колеге које критикују овај предлог закона са становишта цене станова. Јер, да је то тако, онда ми не бисмо уопште имали потребе да овај закон стављамо у процедуру нити да о њему расправљамо. Да су цене станова у Краљеву, Нишу, Врању, Новом Саду, као што смо овде могли да чујемо, ниже од петсто евра, а то значи да су триста-четиристо евра, теоријски чак и сто или двеста евра, онда би се припадници снага

безбедности опредељивали да купе те станове у Краљеву, Нишу и Врању по двеста и триста евра. Али таквих станова нема. Мислим да то знају сви грађани Србије. Иначе припадници снага безбедности не би чекали доношење овог закона, већ би увелико решили своје стамбено питање.

Оно што такође изазива, изгледа, неразумевање код једног дела колега народних посланика – овде се барата различитим подацима о броју станова који ће бити изграђени, при чему се губи из вида чињеница да ми доносимо закон који се односи на прву фазу изградње станова за припаднике снага безбедности. У тој првој фази биће изграђено, као што је рекла и госпођа Зорана Михајловић, 1.578 станова. После тога следи неколико наредних фаза, када ћемо имати изграђених више од 5.000 станова за припаднике снага безбедности.

Неко може да каже – али шта је 1.500 станова. Сигурно да је то нешто у односу на ситуацију коју смо имали до пре неколико година, када уопште није било било какве станоградње за припаднике снага безбедности. Нажалост, нама је 2012. године остављена једна држава у рушевинама и јако је тешко за годину, две или три поправити све оно лоше што је чињено или пак све оно што није чињено, а требало је да буде чињено у периоду од 2000. до 2012. године.

Господине министре, ово је један добар почетак и ми вас у томе, као и целу Владу Србије, подржавамо. Убеђени смо да ће доношењем овог закона бити појачани и безбедносни капацитети Републике Србије, јер, наравно, поред квалитетног и модерног наоружања, војне опреме и војне технике, јако је битно да имате и задовољне припаднике снага безбедности, а задовољан може бити само онај припадник снага безбедности који је решио своје стамбено питање.

Ово је један хумани аспект безбедносне политике, поред тога што смо, захваљујући политици Владе Србије, политици председника Републике Александра Вучића, на крају крајева и вашој политици, успели сами да направимо, тј. наша домаћа наменска индустрија, читав низ нових врста оружја и оруђа; с друге стране, многе квалитетне врсте наоружања добили смо као донацију од наших пријатеља, пре свега из Руске Федерације. Али намерно истичем овај хумани аспект, зато што је он јако битан, јер поред тога што војник мора да буде добро наоружан, мислим да мора да му се реши и његов стамбени проблем.

Бољег решења од овог, мислим да нема. Утопија је причати о становима које ће држава бесплатно да изгради или некоме бесплатно да да. Време социјализма је прошло, оног самоуправног социјализма какав ми познајемо. Али да су ово станови чија је цена апсолутно прихватљива за припаднике снага безбедности, мислим да јесу. Тешко да ћете на тржишту, било где у Србији, а поготово у земљама региона, а поготово у земљама ЕУ, наћи јефтинију цену некретнина, ту пре свега мислим на станове, од ове коју је понудила Влада Србије кроз овај предлог закона.

Овде се говорило и о младим брачним паровима и о томе како Александар Вучић није испунио своје обећање о изградњи станова за младе брачне парове. Надам се да ме нико неће погрешно разумети, али припадници снага безбедности нису баке и деке, него неки млади људи који раде у Војсци и Полицији, који раде у БИА, тако да се на овај начин и те како испуњава обећање председника Републике Александра Вучића да ћемо имати изградњу јефтених станова и за младе брачне парове.

Дакле, много је младих који су завршили Војну академију, Криминалистичко-полицијску академију, правне факултете или неке друге факултете, а добили су посао у својој струци и раде данас као припадници снага безбедности. Шта су то друго него млади људи и шта су њихови супружници, сем што су млади брачни парови? Тако да то пабирчење по нашој недавној прошлости – шта од оних обећања председник Вучић није испунио – мислим да не може да се нађе. Испунили смо све оно што смо обећали.

Разумем колеге из опозиције које покушавају да пронађу неку слабост у овом предлогу закона, али сећате се, господине министре, они су сумњали да ћемо успети да консолидујемо наше јавне финансије, па смо ми у томе успели. Сумњали су да је могуће да Србија има суфицит у буџету, а да нема ни једну једину приватизацију, па смо показали да је то могуће. Сумњали су да можемо за три године да...

(Вјерица Радета добацује.)

Слободно добацујте, ја сам на то од вас навикао.

Немојте да звоните, господине Арсићу, ја сам навикао да ми госпођа добацује.

Дакле, сумњали су да можемо за три године да смањимо незапосленост са 26% на 12%, па смо у томе успели. Тако да нема разлога да грађани Србије не верују да ћемо успети и у овом пројекту.

Успели смо да решимо много теже проблеме за државу Србију него што је изградња ових станова, тако да, господине Вулин, имаћете пуну подршку Посланичке групе СНС и Посланичке групе Покрет социјалиста, Народна сељачка странка, Уједињена сељачка странка да наставите с овим добрим пројектима, који су добри за наше снаге безбедности, а поготово за припаднике снага безбедности, за људе од крви и меса, који имају своје родитеље, који имају своје супружнике, који имају своју децу, а о којима се држава до 2012. године, нажалост, уопште није бринула.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бојанићу, изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Као и сви моји амандмани, и овај се тиче одрживог развоја. На члан 3. поднео сам амандман који каже да инвестиција у станоградњу обезбеђује свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење одрживог развоја. Да је то тако, управо говори чињеница да ће то бити најмодернији изграђени станови, да ће се поштовати, пре свега, у изградњи и по завршетку изградње енергетска ефикасност. Значи, то ће бити станови где ћемо штедети енергију, урађени по најновијим и најмодернијим стандардима станоградње.

Кад смо већ код Краљева и помињања Краљева, насеље Воћарева ливада, где ће се градити станови, јесте део града Краљева који се налази у насељу Рибница. То вам је нешто као што су Београд и Нови Београд. Рибница је Нови Београд, налази се са десне стране реке Ибра, јер река Ибар дели град на два дела. Да је то изузетно атрактивна локација, говори вам и то да ту има много инвеститора заинтересованих за тржни центар и неке друге активности.

Што се тиче цене станова у граду Краљеву, сигурно не можете наћи стан у новоградњи испод 850 евра, до 1.200. Значи, то је права истина. Станови који су грађени пре тридесет година могу се наћи по цени од 600 до 800, 900 евра.

Што се тиче саме Рибнице, односно насеља Воћарева ливада, у Воћаревој ливади имате само индивидуалну стамбену градњу, тамо нема зграда. А у Рибници, ја не памтим да је у последње две године направљена нека нова зграда. Значи, ако има промета некретнина, опет су то старе зграде које су грађене седамдесетих година. У том делу града не да нису грађене зграде, него ево и сада, после педесет година, реновирамо школу која је некада давно била предвиђена да буде монтажни објекат, и педесет година је постојала. Нормално, Српска напредна странка је дошла на власт и направиће нову школу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Ковачевић, изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, када говоримо о пројекту изградње станова за снаге безбедности, имамо шири консензус и то јесте позитиван приступ напорима Владе Републике Србије да ревитализује једну по једну категорију друштва. Сви су се сложили да наше снаге безбедности заслужују стамбену сигурност за своје породице, али оно што је кључно јесте да је требало да неко обезбеди новац и услове за реализацију оваквог једног пројекта, а то је, даме и господо, урадио Александар Вучић водећи добру економску политику. Мудра и добро испланирана политика раста и развоја даје своје резултате.

Многи покушавају да глуме патриоте, виђамо их понекад у овој сали прекопута, наврате да одиграју представу па оду. Срећом по овај народ, неко заиста осећа бригу, неко заиста напорно ради, неко заиста јесте лидер каквог овај народ заслужује. О томе сведоче сва пријатељства која Србија има у Европи и свету захваљујући господину Вучићу, и то се не може оспорити. Зато је бивша власт бесна. Они су рушили, ми градимо. Они су фабрике продавали, ми отварамо. Они су раднике немилице отпуштали, ми отварамо нова радна места. Велика је то разлика, и то грађани Србије знају.

Зато, пуна подршка пројекту. Општина Бор је спремна да узме учешћа у овом пројекту и да на тај начин обезбедимо дом за припаднике снага безбедности и њихове породице у Бору. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Митровићу, изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштовани господине Арсићу, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, ја сам на члан 3. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности поднео амандман.

Доношењем посебног закона за реализацију овог пројекта биће унифицирани услови и поступци под којима ће пројекат бити започет будући да услови, начин и сама реализација почињу на различитим локацијама у исто време. Такође, доношењем посебног закона убрзаће се процедура издавања аката за грађење, поступак јавних набавки, поступак експропријације земљишта.

Могу да кажем да одредбе овог закона имају ефекат на домаћа и страна привредна друштва, предузетнике, органе јавне власти, као и на банке и друге финансијске институције. На припаднике снага безбедности утицаће тако да ће сви под једнаким условима моћи трајно решити стамбену потребу, уз испуњење, наравно, прописаних услова.

Осим тога, битно је напоменути да ће реализација пројекта утицати на раст БДП-а у области грађевинарства, упошљавање домаће грађевинске индустрије и раст запослености с обзиром на то да је одредбама овог закона одређена обавезност учешћа домаћих привредних субјеката.

Јуче сам говорио да припадници снага безбедности раде под отежаним и безбедносно отежаним условима у Копненој зони безбедности, али морам да поменем да су снаге безбедности имале кључну улогу за време мигрантске кризе на подручју општина Прешево и Бујановац и да ћемо се на адекватан начин одужити припадницима снага безбедности тиме што ћемо решити њихове стамбене потребе.

Позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже Предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јаношевић, изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, морам вам признати, када сам добила сазив за ову седницу и видела тачке дневног реда, помислила сам – ево, коначно, сви посланици ће подржати ове законе и, дефинитивно, бићемо једногласни. Међутим, изгледа да то није случај ни овог пута.

Молим вас, реците ми, дајте ми један добар разлог због чега нас господа из „жутог предузећа“ не подржавају када желимо да урадимо једну тако добру ствар, да донесемо закон везан за омогућавање крова над главом људима који су нам свој живот посветили у моментима када је то било неопходно. Сада је потребно само, на један мали начин за нас, да им се тако одужимо.

Поред тога што имамо веома битне законе на дневном реду, имамо и оне који омогућавају развој путева и железнице. Стварно сам поносна на чињеницу када видим да константно на неким деоницама путева раде машине, асфалтира се, гради се. То је сигурно случај и у Зрењанину, недавно је завршена реконструкција раскрснице на Арадачком путу, и сви Зрењанинци знају колико је то битно за ту деоницу, чиме је завршена реконструкција пута између Зрењанина и Новог Сада.

Стога подносим овај амандман, који ће додатно побољшати Предлог закона у члану 3, надам се. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Вељковићу, изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, појам стана, становања и стамбених потреба може се посматрати са социјалног, економског и политичког становишта. Социјално значење стана полази од чињенице да је стан примарна човекова потреба, те да је без стана немогуће замислити живот човека и породице, као и од тога да је стан незаменљив, па би га свако морао имати. Због тога социјално значење стана и становања подразумева разне државне и друштвене помоћи и потпоре, које су присутне у готово целом свету без обзира на развијеност поједине земље. Економско вредновање стана и становања полази од стана као добра дугорочне потрошње које својом изградњом подстиче производњу и запошљавање, а у фази коришћења, стварајући боље услове живота и рада, доприноси повећању ефикасности рада.

Поред примарног циља који се предложеним законом жели постићи, а то је решавање стамбених потреба запослених у службама безбедности који деценијама нису успели да реше своје стамбено питање, ефекти његовог усвајања афирмативно ће се манифестовати на све привредне субјекте и све државне органе, као и низ других заинтересованих лица. Истовремено, доношење предложеног закона допринеће и повећању кредитне активности у оквиру банкарског сектора будући да су очекивања да ће највећи број припадника снага безбедности куповину стана реализовати путем кредитног задужења, што ће имати финансијски ефекат на привреду у целини.

Поред ових афирмативних ефеката на глобалном нивоу, треба истаћи да је становање сектор веома важан и за локални развој, јер се изградњом и осталим активностима у стамбеном сектору активирају значајни економски потенцијали различитих привредних грана.

Из свих наведених разлога реализација пројекта представља јавни интерес Републике Србије, али је, такође, јавни интерес Републике Србије да својим активним мерама институционално и систематски решава проблеме расељених лица, што са успехом ради у континуитету пуне две деценије, стварајући тиме претпоставке за свеукупни развој Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Зељуг.

Колега Зељуг, изволите.

МАРКО ЗЕЉУГ: Захваљујем, председавајући.

На члан 3. Предлога закона о посебним условима за реализацију пројеката изградње станова поднео сам амандман који би дефинисао да се у став 1. дода тачка 15) која предвиђа анализу утицаја инвестирања у станоградњу, која обезбеђује свеукупан развој Републике Србије.

Влада Републике Србије, предвођена Српском напредном странком, предлаже још један у низу закона, који, поред решавања конкретног и вишегодишњег егзистенцијалног проблема великог броја људи који раде у сектору служби безбедности... Реализацијом овог пројекта планира се вишефазна изградња станова по повољним ценама за људе који обављају најважнији и најризичнији посао, а то је чување мира и реда у целој држави.

Инвестирањем у станоградњу, поред ефеката које ће имати привреда кроз већу потрошњу грађевинског материјала, у реализацији пројеката у свим градовима у Србији у којима ће бити вршена станоградња биће ангажована домаћа предузећа, а закон предвиђа тзв. вендор листу, односно списак материјала који ће бити коришћени у изградњи зграда, а који су у

највећој мери домаће производње, тако да се применом ове одредбе закона обезбеђује позитиван ефекат на грађевинску оперативу.

Уједно, допринос за уређење градског грађевинског земљишта који сноси инвеститор, у овом случају Република Србија, сливаће се у буџете локалних самоуправа и тиме обезбедити већи буџет за инфраструктурна улагања у градовима у којима ће се вршити станоградња.

У циљу прихватања предложене измене, зарад ефикасније примене предложеног закона, позивам колеге народне посланике да подрже овај амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Дреџун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, поштовани народни посланици, када је Александар Вучић 2015. године, тада као премијер, изјавио да ће Влада Србије морати да издвоји из буџета 11,6 милијарди динара за пљачку коју су бивши министар одбране Драган Шутановац и остали направили војним пензионерима, многи су се чудили зашто то ради, зашто баш он као тадашњи премијер и тадашња Влада Србије морају да исправљају неправду коју је нека друга влада, много година раније, учинила према војним пензионерима. Одговор на то питање био је једноставан – тако то раде одговоран премијер и одговорна влада.

Данас, када се овим Предлогом закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, поново према идеји Александра Вучића, покреће системско решавање овог проблема акумулираног много година раније, неки се опет питају зашто – зашто опет подносите највећи терет за решавање нечега што је требало да одради неко други? Одговор је опет исти, тако то ради одговорна власт.

Водећи се логиком неких ранијих гарнитура власти из оне ДОС-овске коалиције, које су тада тврдиле да им војска није потребна, да ратова више никада неће бити, по тој логици, и здравим људима никада не требају лекари, требају им лекари и доктори тек када се разболе. Том логиком су се водили када су потпуно занемарили Војску, све потребе Војске, занемарили чак и решавање стамбеног питања војних лица, пензионера и свих других припадника снага безбедности.

Дакле, ако нам некада у будућности буде требала војска, морамо је градити данас. Ако желимо безбедну Србију, безбедност морамо градити данас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Војска нам је, баш као и све службе безбедности, потребна увек, и у миру и када није мир, јер нема земље, нема организоване, стабилне, сигурне земље која нема снажне структуре безбедности; нема функционисања уређеног друштва без снажних структура безбедности. Све што уложите у структуре безбедности, вишеструко се враћа. Враћа се кроз квалитет људи који брину о нашој безбедности, враћа се кроз стабилност коју имате у једној земљи, а без стабилности не можете имати ни економски развој, не можете имати ни политички развој. Не можете имати ништа уколико немате сигурну и стабилну земљу.

С правом сте споменули тај случај; то није случај, него једна бахатост ДОС-овске власти, која је војним пензионерима одузела милијарде одбијајући да поштује одлуку Уставног суда. И, да, Александар Вучић, тада као председник Владе, инсистирао је и преузео обавезу; тада је издао налог мени, као ресорном министру у то време, да нађемо начин да се договоримо с војним пензионерима, да не идемо на судове, да избегавамо судске трошкове, али да платимо оно што им се дугује. Платили смо оно што им се дугује, дуг који нисмо ми направили, али Александар Вучић је нашао начин да врати дугове које су други правили.

Захваљујући таквој политици обнављамо Војску, захваљујући таквој политици можемо да купимо и ремонтујемо и „мигове“ и све друге системе који су нам потребни, али можемо и да се посветимо сваком појединачном човеку у свим нашим структурама безбедности, да мислимо и о његовом стану, и о школовању и о лечењу, да водимо рачуна о томе какву униформу има, какве чизме има. Од ситнијих до крупних ствари, али водимо рачуна. Тако се понаша одговорна власт, и хвала што сте то приметили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео посланик Жарко Богатиновић.

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем.

Са поносом и задовољством могу да кажем да је на трећој седници по реду, на свечаној церемонији у Скупштини града Лесковца данас војницима са територије града Лесковца уручено сто значки и захвалница отаџбине, чиме им је одато признање што су добровољно служили војни рок 2014. и 2015. године. Значке и захвалнице војницима су уручили начелник Регионалног центра Министарства одбране Ниш пуковник Ненад Марковић и градоначелник Града Лесковца др Горан Цветановић.

Регионални центар Министарства одбране Ниш је, у сарадњи са Градом, успешно реализовао јавни конкурс и избор кандидата за упут на добровољно служење војног рока са оружјем. На конкурс се пријавило више од 8.000 кандидата, а на добровољно служење упућено је и одслужило више од 1.500, док тренутно на упут чека 470 кандидата, или нешто више од два кандидата за једно место.

Регионални центар Министарства одбране Ниш упутио је на служење војног рока са оружјем више од свих центара, скоро половину од укупног броја кандидата. Избор кандидата је вршен по строго дефинисаним критеријумима, у складу с одредбама. Конкуренција је била жестока, посебно војницима женског пола.

Поштовани министре, ово јасно показује да људи са југа Србије, посебно Јабланичког округа и града Лесковца, патриотски и храбрим срцем увек иду на позив отаџбине, тако да Лесковац као седми град треба уврстити у градове у којима ће се градити станови за припаднике снага безбедности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Мрдаковић Тодоровић, изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Предлог закона о масовној станоградњи за наше припаднике снага безбедности ће на системски начин решити њихове вишедеценијске стамбене проблеме. Решиће их дугорочно и умногоме олакшати њихов живот. То, наравно, повлачи за собом и друге позитивне ефекте, као што су бољи и другачији живот, сигурнија будућност, побољшање животног стандарда, прилика за планирање породице итд.

Реализацијом пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности стварају се предуслови за свеукупни развој Републике Србије. Председник државе господин Александар Вучић и Влада Републике Србије воде социјално одговорну политику, политику опоравка и модернизације друштва. То је чињеница.

Сигурна сам да грађани од нас очекују оваква и слична законска решења препознајући чињеницу да ова земља, после много упропашћених и пропуштених година, коначно иде у правом смеру. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео посланик Владимир Ђукановић.

Да ли неко жели реч?

Колега Линта, изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Хвала.

Желим да поздравим одлуку Владе Србије да започне пројекат изградње станова под повољним условима за припаднике снага безбедности. То је један у низу примера којима Влада показује своју одлучност и намеру да почне да решава конкретне проблеме грађана. Један од најважнијих проблема у животу појединца и породица јесте стамбено питање.

Такође, веома је добро да ће у оквиру овог пројекта изградње 20.000 станова за припаднике снага безбедности бити укључени и војни пензионери.

Подсећам јавност да у Србији живи неколико хиљада бивших припадника ЈНА, после Војске Југославије, а сада војних пензионера, који су били присиљени и принуђени да напусте своје станове које су имали у државама које су настале на простору бивше Југославије. Ти људи двадесет, двадесет пет година и више живе у јако лошим и понижавајућим условима, у некаквим баракама, hostelima, старим школама. Ниједна власт од 1995. до 2012. године није обратила пажњу на те људе. Ово је заиста хвале вредна иницијатива и намера Владе Србије да и тих неколико хиљада војних пензионера и њихових породица укључи у овај пројекат и да коначно ти људи, који су се часно борили за Србију, српски народ коначно реше своје стамбено питање и живе живот достојан човека.

Желим да подсетим јавност да актуелна влада и претходне две владе, дакле од 2012. године, реализују један веома важан, велики и хуман пројекат решавања стамбеног питања протераних Срба. Подсећам да у Србији живи преко пола милиона протераних Срба из Хрватске, Федерације БиХ и преко 200.000 интерно расељених лица са Косова и Метохије. У претходном периоду кренула је реализација регионалног стамбеног програма, који се одвија у четири потпројекта: изградња станова, додела монтажних кућа, додела сеоских имања и додела пакета грађевинског материјала.

Оно на шта ја апелујем и што тражим јесте да ниже инстанце, дакле Комесаријат за избеглице Владе Републике Србије, Јединица за управљање пројектима, брже, квалитетније и ефикасније спроводе одлуку Владе Србије о изградњи стамбених јединица и решавању стамбених потреба протераних Срба.

У реализацији тог пројекта и сличних пројеката има и одређених проблема. Ево, овде се налази госпођа Дамњановић, државна секретарка у Министарству грађевинарства, са којом сам имао више разговора у претходном периоду и још увек нисмо решили питање 530 породица у седам градова, које већ осам година чекају да добију право на откуп станова у којима живе. Очекујем да ће госпођа Дамњановић, заједно са госпођом Михајловић и господином Ђорђевићем, наћи времена да још једном седнемо и да видимо начине како да решимо то питање. Није коректно, није фер да је преко три хиљаде избегличких породица добило право откупа својих стамбених јединица, а ових 530 није добило.

Проблем је направио, нажалост, још 2006. године, тадашњи министар за капиталне инвестиције Велимир Илић, који је на један сраман начин променио Меморандум о сарадњи који су потписали Влада Србије и Влада Италије, по коме су избегличке породице, ових 530 породица, у седам градова Србије имале право откупа. Тај је меморандум промењен. Ми се сада само боримо да се та неправда исправи, да се та срамна одлука господина Веље Илића промени и да људи добију могућност да буду власници тих станова.

Влада Србије заиста чини све да решава проблеме највећих жртава рата на простору бивше Југославије. Наравно да то не иде преко ноћи и да смо изгубили од 1995. до 2012. године много времена, када је требало да се ти проблеми решавају. Срамно је да од 1995. године тадашња Влада Србије није донела један државни програм и јасно рекла – нећемо дозволити да ти људи буду избеглице, они нису ништа криви, односно да буду подстанари, омогућићемо им јефтине кредите да купе сеоска имања, да купе станове. Ти би људи враћали, наравно, та средства својој држави.

Управо као што сада Влада Србије доноси овај пројекат где ће припадници снага безбедности моћи под повољним условима да купе станове, тако је Влада Србије могла и 1995, 1996. и 2001. и 2004. године, дакле и влада Зорана Ђинђића и влада Зорана Живковића и влада Бориса Тадића и влада Војислава Коштунице, влада Цветковића. Нажалост, нико о томе није водио рачуна. Ова влада то покушава решити. Понављам, то није лако, треба времена, али протерани Срби не треба да сумњају у одлучност ове власти да чини све што је у њеној моћи да се реши кључно питање проблема протераних Срба, припадника снага безбедности, а то је стамбено питање.

Посебно желим да истакнем важност и значај, а верујем да ће то Влада у наредном кораку сигурно учинити и донети нови лекс специјалис где ћемо посебно обухватити најрањивије категорије становништва у Србији, то су ратни војни инвалиди, то су породице палих бораца. За њих такође мора бити један програм да им се омогући да под повољним условима реше своје стамбено питање.

Понављам, то су људи који су се часно борили за своју државу, за свој народ. Нажалост, претходне власти, претходни режими то нису решавали. Ова влада, ова власт има пуно тих нагомиланих нерешених проблема, она их почиње решавати. Оно што је важно јесте да грађани имају стрпљења. Ја верујем да ће у разумном временском року бројни проблеми о којима сам сада говорио бити решени, а најважније питање за ту популацију јесте стамбено питање и да могу да живе живот достојан човека. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар господин Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Када су у питању војни пензионери, то је врло важно да знамо: дакле, имамо једну категорију људи који су дошли из бивших република СФРЈ, који су протерани на разне начине, повлачили се са својом војском; али, исто тако, имате знатан број војних пензионера који су радили на простору Србије, који су провели свој радни век овде, селили се са својим породицама тамо где им је Војска говорила да раде и једноставно нису могли да реше своје стамбено питање. Он, знате, читаву своју каријеру проведе тако што стално мења место боравка, надајући се да ће једног дана на крају систем урадити за њега оно што је обећао и да ће бар на крају бити трајно збринут и трајно решен. Многи од тих људи то нису урадили. Скоро

свакодневно срећем припаднике пензионерске популације, војних пензионера који су чекали по тридесет година стан, па је велика ствар када се то сада деси. Зато је важно да и они добију своју прилику овде, и они и њихове породице. То је јако важно за њихове породице.

Морам да кажем, истине ради, да је председник Вучић инсистирао да пензионери уђу у овај закон. Они нису били обухваћени раније, али на његово инсистирање војни пензионери су ушли у овај закон управо из тог разлога, јер је он правилно сматрао да тим људима мора да се захвали за све године које су провели радећи.

Посланик из Лесковца је поставио питање када ће бити Лесковац, зашто није обухваћен. Биће обухваћен када локална самоуправа стави на располагање све што је потребно. Да знате да Војска тражи 128 станова у Лесковцу; сигурно и Полиција има. Дакле, опет има свако економско оправдање да то и уради. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Иван Манојловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Овим бисмо завршили са данашњим радом. Настављамо сутра у 11 сати.

(Седница је прекинута у 19.20 часова.)